

WETBOEK VAN STRAFRECHT
VOOR DE
KOLONIE CURAÇÃO

BEWERKT DOOR
Mr. B. DE GAAY FORTMAN

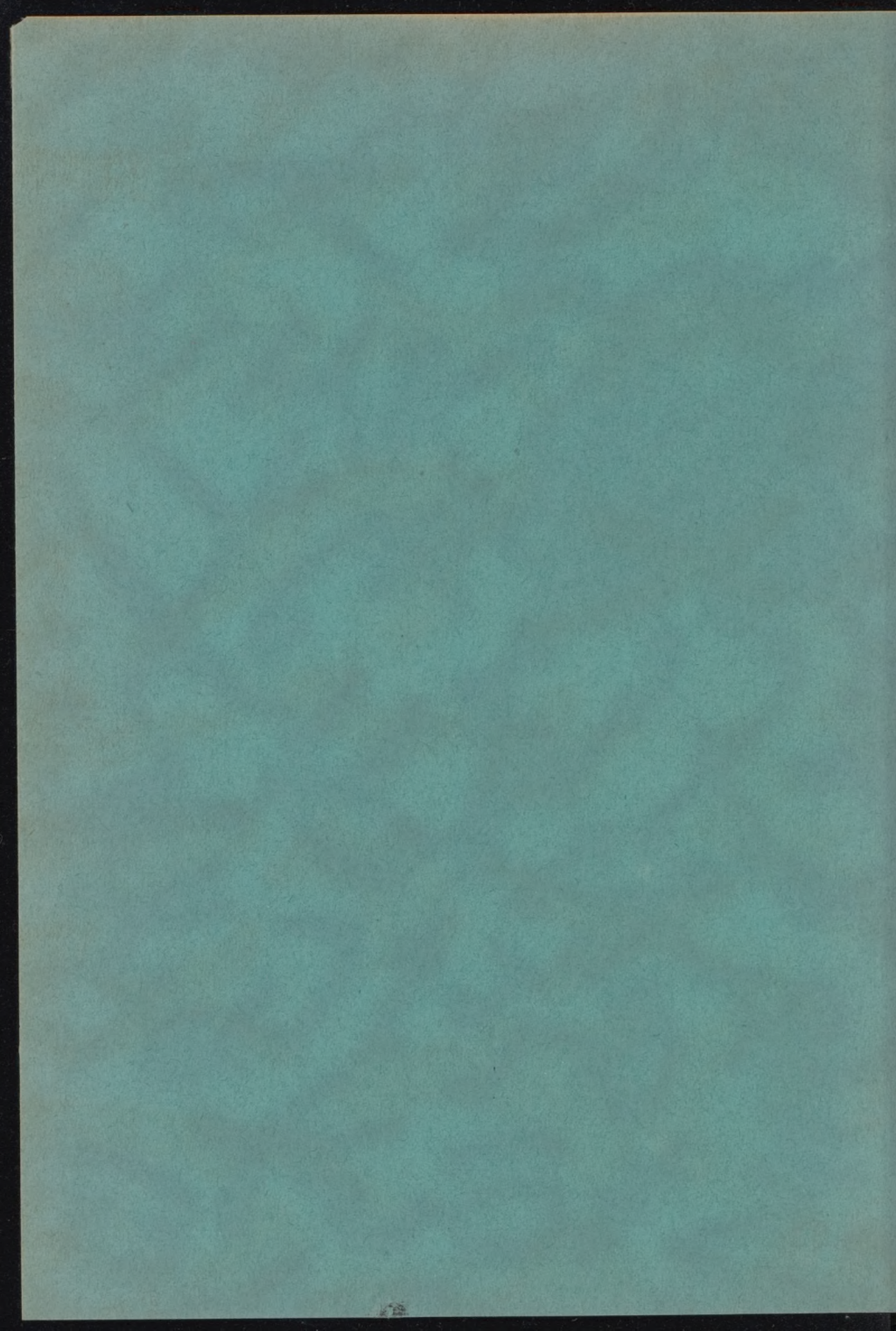

RIJKSUITGEVERIJ
DIENST VAN DE
NEDERLANDSCHE
STAATSCOURANT
I · 9 · 3 · 6

1846

D32

Departement
van Koloniën.
(7^e AFDEELING)

Departement
van Koloniën.
(7^e AFDEELING)

WETBOEK VAN STRAFRECHT VOOR DE KOLONIE CURAÇAO

BEWERKT DOOR

Mr. B. DE GAAY FORTMAN

Ca a 10103

1846

D 32 ✓

WETBOEK VAN STRAFRECHT
VOOR DE KOLONIE CURAÇAO

JAN DE GAAY ORTMAN

**WETBOEK VAN STRAFRECHT VOOR DE
KOLONIE CURAÇAO,**

vastgesteld bij Koninklijk besluit van 4 October 1913
n°. 61 (Publicatieblad 1913 n°. 67), meermalen gewijzigd,
laatstelijk bij Koninklijk besluit van 13 Maart 1935 No. 28
(Publicatieblad 1935 n°. 52).

Verklaring van gebruikte afkortingen.

- AB. Algemeene bepalingen der wetgeving van de kolonie Curaçao (1869).
- BW. Burgerlijk wetboek voor de kolonie Curaçao (1869), na de uitgave van 1932 gewijzigd Pb. 1932 n°. 59; 1933 n°. 62; 1934 n°. 82; 1935 n°. 52 en n°. 84; 1936 n°. 27.
- F. Curaçaosch Faillissementsbesluit 1931 (Pb. 1931 n°. 58; wijz. Pb. 1932 n°. 53; 1933 n°. 111; 1935 n°. 52 en n°. 84).
- FRUIN De Nederlandsche wetboeken uitgegeven door mr. J. A. FRUIN, 1936.
- Gw. Grondwet voor het koninkrijk der Nederlanden (Pb. 1923 n°. 33).
- Inv. „Invoeringsverordening Wetboek van Strafrecht (Pb. 1918 n°. 6; wijz. Pb. 1918 n°. 18; 1932 n°. 46).
- K. Curaçaosch wetboek van Koophandel (Pb. 1935 n°. 52).
- Kb. Koninklijk besluit.
- N. Nederlandsch wetboek van Strafrecht.
- NK. Nederlandsch wetboek van Koophandel.
- O. Bepalingen op den overgang van de vroegere tot de nieuwe wetgeving in de kolonie Curaçao (1869).
- Pb. Publicatieblad van Curaçao.
 Pb. 1874 n°. 6 Verordening, regelende de uitoefening der artsienijmengkunst in de kolonie Curaçao (wiz. Pb. 1876 n°. 11; 1891 n°. 2; 1918 n°. 6; 1928 n°. 56).
 Pb. 1883 n°. 7 Verordening houdende vaststelling: 1°. enz.; en 2°. van eenige maatregelen van voorzorg in het belang der gezondheid en veiligheid van personen in groote getallen te

- gelijk, van eenig eiland der kolonie Curaçao met zeilvaartuigen naar elders in of buiten de kolonie vervoerd wordende (wijz. Pb. 1919 n°. 49).
- Pb. 1890 n°. 6 Verordening bevattende nadere regeling van den postdienst in de Kolonie Curaçao (wijz. Pb. 1891 n°. 3; 1892 n°. 30; 1899 n°. 29; 1903 n°. 49; 1925 n°. 35; 1936 n°. 51).
- Pb. 1891 n°. 28 Verordening tot verzekering van de toepassing van de bij algemeene verordeningen bevolen of toegelaten vrijheidsbeneming (wijz. Pb. 1918 n°. 6).
- Pb. 1897 n°. 15 Verordening tot vaststelling van gewijzigde bepalingen ter voorkoming van aanvaring op zee (wijz. Pb. 1936 n°. 28).
- Pb. 1905 n°. 14 Verordening ter uitvoering van art. 6 van het Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Curaçao.
- Pb. 1906 n°. 10 Verordening, houdende bepalingen omtrent vestiging binnen de kolonie Curaçao, in den zin van het Reglement op het Beleid der Regeering (wijz. Pb. 1908 n°. 52; 1930 n°. 104).
- Pb. 1907 n°. 9 Verordening van 30 Mei 1907 tot vaststelling van een nieuw Reglement voor de Curaçaosche bank (wijz. Pb. 1908 n°. 11; 1909 n°. 15; 1912 n°. 39 en n°. 61; 1914 n°. 30; 1918 n°. 6 en n°. 11; 1919 n°. 66; 1920 n°. 31; 1926 n°. 46; 1927 n°. 48; 1935 n°. 52 en n°. 72).
- Pb. 1909 n°. 35 „Loterijverordening 1909” (wijz. Pb. 1918 n°. 6; 1926 n°. 19).
- Pb. 1909 n°. 52 Telegraaf- en telefoonverordening 1909 (wijz. Pb. 1918 n°. 6; 1923 n°. 25; 1927 n°. 5; 1931 n°. 83).
- Pb. 1926 n°. 68 Reglement voor den Landstelefoondienst op het eiland Curaçao enz.
- Pb. 1910 n°. 14 Wet van 10 Febr. 1910 (Stsbl. n°. 55), houdende regeling van het Nederlandsche onderdaanschap van de bevolking van Nederlandsch-Indië (wijz. Pb. 1927 n°. 43; 1929 n°. 66).

1910-1911
1911-1912
1912-1913
1913-1914
1914-1915
1915-1916
1916-1917
1917-1918
1918-1919
1919-1920
1920-1921
1921-1922
1922-1923
1923-1924
1924-1925
1925-1926
1926-1927
1927-1928
1928-1929
1929-1930
1930-1931
1931-1932
1932-1933
1933-1934
1934-1935
1935-1936
1936-1937
1937-1938
1938-1939
1939-1940
1940-1941
1941-1942
1942-1943
1943-1944
1944-1945
1945-1946
1946-1947
1947-1948
1948-1949
1949-1950
1950-1951
1951-1952
1952-1953
1953-1954
1954-1955
1955-1956
1956-1957
1957-1958
1958-1959
1959-1960
1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025

- Pb. 1911 n°. 22 Verordening op den aanleg en de exploitatie van tramwegen op Curaçao (wiz. Pb. 1911 n°. 23; 1918 n°. 2 en n°. 6).
- Pb. 1912 n°. 52 „Reglement Industrieele Eigendom Koloniën 1912” (wiz. Pb. 1914 n°. 40; 1915 n°. 17 en n°. 18; 1921 n°. 10; 1922 n°. 9; 1925 n°. 17 en n°. 65).
- Pb. 1914 n°. 14 Verordening, regelende de verplichting van schippers van Nederlandsche of Curaçao-sche vaartuigen of van vaartuigen van een andere kolonie of bezitting van Nederland om aan vaartuigen, schipper of opvarenden in nood hulp te verleen.
- Pb. 1916 n°. 18 Besluit van 1 Mei 1916 tot vaststelling van voorschriften als bedoeld in art. 459, eerste lid sub 2°. van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao.
- Pb. 1916 n°. 49 Schepenwet.
Pb. 1916 n°. 52 Beschikking van 13 Dec. 1916, houdende aanwijzing der ambtenaren, die in de kolonie Curaçao belast zijn met het opsporen van de overtredingen van de Schepenwet.
- Pb. 1917 n°. 58 Verordening van 7 Aug. 1917, houdende bepalingen tot het tegengaan van den verkoop van voor de Volksgezondheid nadeelige eeten drinkwaren op het eiland Curaçao (wiz. Pb. 1918 n°. 6; 1931 n°. 6).
- Pb. 1919 n°. 21 Begrafenisverordening (wiz. Pb. 1921 n°. 17; 1931 n°. 86).
- Pb. 1919 n°. 22 Verordening van 13 Sept. 1918, houdende bepalingen betreffende de verklaringen van overlijden, af te geven door de geneeskundigen in de kolonie Curaçao.
Pb. 1932 n°. 7 Besluit van 5 Febr. 1932 ter uitvoering van art. 2 dezer verordening.
- Pb. 1920 n°. 9 Verordening van 13 Febr. 1920, tot regeling der coöperatieve vereenigingen (wiz. Pb. 1923 n°. 80; 1935 n°. 52).

VI

- Pb. 1920 n°. 51 Verordening van 16 Maart 1920, houdende vaststelling van maatregelen van voorzorg in het belang der volksgezondheid en veiligheid van personen, die anders dan als kajuitspassagiers over zee vervoerd worden.
- Pb. 1921 n°. 66 Verordening van 9 Juni 1921, houdende bepalingen ter bestrijding van besmettelijke ziekten (wijz. Pb. 1923 n°. 24; 1931 n°. 76).
- Pb. 1922 n°. 14 Verordening van 21 Oct. 1921, tot regeling van het toezicht op krankzinnigen (wijz. Pb. 1922 n°. 66; 1925 n°. 2).
- Pb. 1934 n°. 76 Besluit van 24 Oct. 1934, houdende
- A. een reglement betreffende het toezicht over en van het gouvernementen-krankzinnigengesticht op het eiland Curaçao en voorwaarden voor de opneming en verpleging daarin, enz.
 - B. aanwijzing der plaatsen tot voorloopige opneming van krankzinnigen en voorschriften, waaraan in die plaatsen betreffende de krankzinnigen moet worden voldaan.
- Pb. 1922 n°. 68 Verordening van 19 Augustus 1922, tot uitbreiding van de bevoegdheden van justitie en politie, in verband met de bestrijding van zedeloosheid.
- Pb. 1923 n°. 2 Wetboek van Militair Strafrecht voor de kolonie Curaçao (wijz. Pb. 1923 n°. 72; 1925 n°. 20 en n°. 66).
- Pb. 1923 n°. 27 „Maten- en gewichtenverordening 1923” (wijz. Pb. 1923 n°. 77; 1931 n°. 103; 1935 n°. 79).
- Pb. 1923 n°. 45 Besluit van 18 Juni 1923, tot vaststelling van voorschriften betreffende:

1912-13
1913-14
1914-15
1915-16
1916-17
1917-18
1918-19
1919-20
1920-21
1921-22
1922-23
1923-24
1924-25
1925-26
1926-27
1927-28
1928-29
1929-30
1930-31
1931-32
1932-33
1933-34
1934-35
1935-36
1936-37
1937-38
1938-39
1939-40
1940-41
1941-42
1942-43
1943-44
1944-45
1945-46
1946-47
1947-48
1948-49
1949-50
1950-51
1951-52
1952-53
1953-54
1954-55
1955-56
1956-57
1957-58
1958-59
1959-60
1960-61
1961-62
1962-63
1963-64
1964-65
1965-66
1966-67
1967-68
1968-69
1969-70
1970-71
1971-72
1972-73
1973-74
1974-75
1975-76
1976-77
1977-78
1978-79
1979-80
1980-81
1981-82
1982-83
1983-84
1984-85
1985-86
1986-87
1987-88
1988-89
1989-90
1990-91
1991-92
1992-93
1993-94
1994-95
1995-96
1996-97
1997-98
1998-99
1999-00
2000-01
2001-02
2002-03
2003-04
2004-05
2005-06
2006-07
2007-08
2008-09
2009-10
2010-11
2011-12
2012-13

1912-13
1913-14
1914-15
1915-16
1916-17
1917-18
1918-19
1919-20
1920-21
1921-22
1922-23
1923-24
1924-25
1925-26
1926-27
1927-28
1928-29
1929-30
1930-31
1931-32
1932-33
1933-34
1934-35
1935-36
1936-37
1937-38
1938-39
1939-40
1940-41
1941-42
1942-43
1943-44
1944-45
1945-46
1946-47
1947-48
1948-49
1949-50
1950-51
1951-52
1952-53
1953-54
1954-55
1955-56
1956-57
1957-58
1958-59
1959-60
1960-61
1961-62
1962-63
1963-64
1964-65
1965-66
1966-67
1967-68
1968-69
1969-70
1970-71
1971-72
1972-73
1973-74
1974-75
1975-76
1976-77
1977-78
1978-79
1979-80
1980-81
1981-82
1982-83
1983-84
1984-85
1985-86
1986-87
1987-88
1988-89
1989-90
1990-91
1991-92
1992-93
1993-94
1994-95
1995-96
1996-97
1997-98
1998-99
1999-00
2000-01
2001-02
2002-03
2003-04
2004-05
2005-06
2006-07
2007-08
2008-09
2009-10
2010-11
2011-12
2012-13

1912-13
1913-14
1914-15
1915-16
1916-17
1917-18
1918-19
1919-20
1920-21
1921-22
1922-23
1923-24
1924-25
1925-26
1926-27
1927-28
1928-29
1929-30
1930-31
1931-32
1932-33
1933-34
1934-35
1935-36
1936-37
1937-38
1938-39
1939-40
1940-41
1941-42
1942-43
1943-44
1944-45
1945-46
1946-47
1947-48
1948-49
1949-50
1950-51
1951-52
1952-53
1953-54
1954-55
1955-56
1956-57
1957-58
1958-59
1959-60
1960-61
1961-62
1962-63
1963-64
1964-65
1965-66
1966-67
1967-68
1968-69
1969-70
1970-71
1971-72
1972-73
1973-74
1974-75
1975-76
1976-77
1977-78
1978-79
1979-80
1980-81
1981-82
1982-83
1983-84
1984-85
1985-86
1986-87
1987-88
1988-89
1989-90
1990-91
1991-92
1992-93
1993-94
1994-95
1995-96
1996-97
1997-98
1998-99
1999-00
2000-01
2001-02
2002-03
2003-04
2004-05
2005-06
2006-07
2007-08
2008-09
2009-10
2010-11
2011-12
2012-13

- I. de standplaatsen der ijkkantoren; de stempelmerken en het afkeuringsmerk voor de maten, gewichten en meetwerktuigen;
- II. het justeeren der gewichten;
- III. het formulier van den ambtseed, door den ijker en de adjunct-ijkers af te leggen;
- IV. de instructie voor den ijker en de adjunct-ijkers der maten en gewichten.

Pb. 1923 n°. 28 „Weegwerktuigenverordening 1923”.

Pb. 1923 n°. 41 Besluit van 12 Juni 1923, tot vaststelling van een Reglement op de maten en gewichten.

Pb. 1923 n°. 46 Besluit van 21 Juni 1923, ter uitvoering van de artt. 4, 8, 11, 13, 14, 15 en 17 dezer verordening.

Pb. 1923 n°. 37 Verordening van 3 Maart 1923, houdende beginselen en voorschriften omtrent maatregelen ten opzichte van jeugdige personen (wijz. Pb. 1924 n°. 34 en n°. 72; 1935 n°. 84).

Pb. 1924 n°. 21 Besluit van 10 Mei 1924, ter uitvoering van de artt. 22 en 23 dezer verordening.

Pb. 1923 n°. 50 Koninklijk besluit van 28 Mei 1923 (Stsbl. n°. 224), houdende vaststelling van de mogelijkheid van tenuitvoerlegging in Nederland van in Suriname en in Curaçao opgelegde straffen.

Pb. 1924 n°. 20 Besluit van 10 Mei 1924, ter uitvoering van art. 41*sexies* in verband met de artt. 41*quater* en 41*quinquies*, alle van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao.

Pb. 1926 n°. 60 Verordening van 20 Juli 1926, tot bescherming van diersoorten, nuttig voor land- en ooftbouw (of die *langzamerhand* uitsterven en op welker voortbestaan prijs wordt gesteld)

I. In der ersten Sitzung des Ausschusses
 am 1. März 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der zweiten Sitzung
 am 8. März 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der dritten Sitzung
 am 15. März 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der vierten Sitzung
 am 22. März 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der fünften Sitzung
 am 29. März 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der sechsten Sitzung
 am 5. April 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der siebten Sitzung
 am 12. April 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der achten Sitzung
 am 19. April 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der neunten Sitzung
 am 26. April 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der zehnten Sitzung
 am 3. Mai 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der elften Sitzung
 am 10. Mai 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der zwölften Sitzung
 am 17. Mai 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der dreizehnten Sitzung
 am 24. Mai 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der vierzehnten Sitzung
 am 31. Mai 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der fünfzehnten Sitzung
 am 7. Juni 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der sechzehnten Sitzung
 am 14. Juni 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der siebzehnten Sitzung
 am 21. Juni 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der achtzehnten Sitzung
 am 28. Juni 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der neunzehnten Sitzung
 am 5. Juli 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der zwanzigsten Sitzung
 am 12. Juli 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der einundzwanzigsten Sitzung
 am 19. Juli 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der zweiundzwanzigsten Sitzung
 am 26. Juli 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der dreiundzwanzigsten Sitzung
 am 2. August 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der vierundzwanzigsten Sitzung
 am 9. August 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der fünfundzwanzigsten Sitzung
 am 16. August 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der sechsundzwanzigsten Sitzung
 am 23. August 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der siebenundzwanzigsten Sitzung
 am 30. August 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der achtundzwanzigsten Sitzung
 am 6. September 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der neunundzwanzigsten Sitzung
 am 13. September 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen. In der hundertsten Sitzung
 am 20. September 1922 wurde die Tagesordnung
 beschlossen.

VIII

- (wijz. Pb. 1931 n°. 53; 1932 n°. 37).
Pb. 1931 n°. 59 Besluit ter uitvoering van art. 12 der verordening (wijz. Pb. 1934 n°. 58).
- Pb. 1926 n°. 61 Koninklijk besluit van 21 Sept. 1926, houdende vaststelling der regelen, waarop ten aanzien van de uitlevering van vreemdelingen met betrekking tot Curaçao tractaten met vreemde mogendheden kunnen worden gesloten.
- Pb. 1928 n°. 47 „Electriciteit-concessie-verordening”.
- Pb. 1930 n°. 73 Verordening van 6 Oct. 1930 tot aanwijzing der gestichten, waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan en tot vaststelling der beginselen van het gevangeniswezen (wijz. Pb. 1933 n°. 97; 1936 n°. 25).
- Pb. 1931 n°. 19 Besluit van 6 Febr. 1931, bedoeld in art. 26 van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao (wijz. Pb. 1935 n°. 30).
Pb. 1931 n°. 30 Beschikking van 6 Mei 1931 n°. 594, houdende vaststelling van het huishoudelijk reglement voor de Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op het eiland Curaçao (wijz. Pb. 1935 n°. 4).
- Pb. 1931 n°. 33 Instructie tot regeling en verdeling der werkzaamheden van de Commissie van Administratie voor de strafgevangenis en het huis van bewaring op het eiland Curaçao.
- Pb. 1931 n°. 92 Quarantaine-verordening (Pb. 1917 n°. 42, meermalen gewijzigd), geldende tekst.
- Pb. 1932 n°. 18 Koninklijk besluit van 5 Jan. 1932, n°. 49, houdende reorganisatie van de politie in Curaçao.
- Pb. 1932 n°. 99 Verordening van 13 Juli 1932, tot aanwijzing van de vereenigingen, bedoeld in art. 146, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao.
- Pb. 1933 n°. 41 „Curaçaosch zeebrievenbesluit 1933”.

1912-1913
1913-1914
1914-1915
1915-1916
1916-1917
1917-1918
1918-1919
1919-1920
1920-1921
1921-1922
1922-1923
1923-1924
1924-1925
1925-1926
1926-1927
1927-1928
1928-1929
1929-1930
1930-1931
1931-1932
1932-1933
1933-1934
1934-1935
1935-1936
1936-1937
1937-1938
1938-1939
1939-1940
1940-1941
1941-1942
1942-1943
1943-1944
1944-1945
1945-1946
1946-1947
1947-1948
1948-1949
1949-1950
1950-1951
1951-1952
1952-1953
1953-1954
1954-1955
1955-1956
1956-1957
1957-1958
1958-1959
1959-1960
1960-1961
1961-1962
1962-1963
1963-1964
1964-1965
1965-1966
1966-1967
1967-1968
1968-1969
1969-1970
1970-1971
1971-1972
1972-1973
1973-1974
1974-1975
1975-1976
1976-1977
1977-1978
1978-1979
1979-1980
1980-1981
1981-1982
1982-1983
1983-1984
1984-1985
1985-1986
1986-1987
1987-1988
1988-1989
1989-1990
1990-1991
1991-1992
1992-1993
1993-1994
1994-1995
1995-1996
1996-1997
1997-1998
1998-1999
1999-2000
2000-2001
2001-2002
2002-2003
2003-2004
2004-2005
2005-2006
2006-2007
2007-2008
2008-2009
2009-2010
2010-2011
2011-2012
2012-2013
2013-2014
2014-2015
2015-2016
2016-2017
2017-2018
2018-2019
2019-2020
2020-2021
2021-2022
2022-2023
2023-2024
2024-2025

- Pb. 1933 n°. 54 Verordening van 22 Juni 1933, houdende bepalingen omtrent de uitoefening van het recht van vergadering.
- Pb. 1933 n°. 56 Verordening van 22 Juni 1933, houdende bepalingen omtrent drukwerken.
- Pb. 1934 n°. 53 Verordening van 13 Febr. 1934 regerende de praktijk als vroedvrouw.
- Pb. 1935 n°. 10 Koninklijk besluit van 19 Nov. 1934 (Staatsblad n°. 593), houdende vaststelling van de kenteekenen van een Nederlandsch oorlogsvaartuig en van de onderscheidings-teekenen, welke uitsluitend door Nederlandsche oorlogsvaartuigen mogen worden gevoerd.
- Pb. 1935 n°. 89 Verordening van 9 Febr. 1935, regerende de uitoefening van de geneeskunst.
- RI. Reglement op de inrichting en samenstelling van de rechterlijke macht in de kolonie Curaçao (Pb. 1930 n°. 56; wijz. Pb. 1932 n°. 115; 1933 n°. 60).
- Rr. Reglement op het beleid der Regeering in de kolonie Curaçao (Pb. 1865 n°. 18; wijz. Pb. 1901 n°. 8; 1902 n°. 10 (Pb. 1902 n°. 22 geldende tekst); 1904 n°. 3; 1908 n°. 30; 1920 n°. 35 en n°. 44; 1936 n°. 67).
- Rv. Curaçaosch wetboek van burgerlijke rechtsvordering (Pb. 1931 n°. 45; wijz. Pb. 1931 n°. 63; 1933 n°. 111; 1934 n°. 25; 1935 n°. 52 en n°. 84).
- Sr. Wetboek van Strafrecht voor de kolonie Curaçao (Pb. 1913 n°. 67; wijz. Pb. 1916 n°. 7 en n°. 8; 1918 n°. 6 en n°. 61; 1919 n°. 12 en n°. 88; 1921 n°. 53 en n°. 64; 1922 n°. 64 en n°. 68; 1923 n°. 2, n°. 12, n°. 25 en n°. 36; 1924 n°. 2 en n°. 24; 1925 n°. 1; 1926 n°. 20; 1928 n°. 58; 1929 n°. 45; 1931 n°. 3 en n°. 49; 1933 n°. 53, n°. 75, n°. 89, n°. 110 en n°. 117; 1935 n°. 52).
- Stsbl. Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden.
- Wet van 12 December 1892 (Stsbl. n°. 268) op het Nederlandschap en het ingezetenschap (FRUIN blz. 2199).
Pb. 1893 n°. 6 Beschikking van 25 April 1893 houdende voorschriften met betrekking tot de uitvoering van deze wet (wijz. Pb. 1893 n°. 13; 1917 n°. 21).
- Zeebrievewet 1926 (FRUIN blz. 2395).
- Zeg. „Zegelverordening 1908” (Pb. 1935 n°. 111).

INHOUD.

EERSTE BOEK.

Algemeene bepalingen.

		Artt.
Titel	I. Omvang van de werking der strafwet	1—8
Titel	II. Straffen	9—38
Titel	III. Uitsluiting, vermindering en verhooging der strafbaarheid	39—46
Titel	IV. Poging	47—48
Titel	V. Deelneming aan strafbare feiten	49—56
Titel	VI. Samenloop van strafbare feiten	57—65
Titel	VII. Indiening en intrekking der klachte bij misdrijven alleen op klachte vervolgbaar	66—69
Titel	VIII. Verval van het recht tot strafvordering en van de straf	70—79bis
Titel	IX. Beteekenis van sommige in het wetboek voorkomende uitdrukkingen	80—95ter
Slotbepaling		96

TWEEDE BOEK.

Misdrijven.

		Artt.
Titel	I. Misdrijven tegen de veiligheid van den Staat	97—113
Titel	II. Misdrijven tegen de Koninklijke waardigheid en tegen de waardigheid van den Gouverneur	114—122
Titel	III. Misdrijven tegen hoofden en vertegenwoordigers van bevriende Staten	123—128
Titel	IV. Misdrijven betreffende de uitoefening van staatsplichten en staatsrechten ...	129—136

INHOUD

EERSTE BOEK

Algemeene bepalingen

441		
1-3	I. Omvang van de wet van de straf van	Twee
4-20	II. Straffen	Twee
21-30	III. Uitsluiting, vermindering en verhoging	Twee
31-35	IV. Toegang	Twee
36-40	V. Toezicht van strafzaken	Twee
41-45	VI. Strafbepaling van strafzaken	Twee
46-50	VII. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
51-55	VIII. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
56-60	IX. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
61-65	X. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
66-70	XI. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
71-75	XII. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
76-80	XIII. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
81-85	XIV. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee
86-90	XV. Inzake van inbreuken op de wet van	Twee

TWEDE BOEK

Misdrijven

441		
1-10	I. Misdrijven tegen de veiligheid van	Twee
11-20	II. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
21-30	III. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
31-40	IV. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
41-50	V. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
51-60	VI. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
61-70	VII. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
71-80	VIII. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
81-90	IX. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee
91-100	X. Misdrijven tegen de Kammingen van	Twee

Titel	V. Misdrijven tegen de openbare orde 136 <i>bis</i> —157
Titel	VI. Tweegevecht 158—162
Titel	VII. Misdrijven waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen wordt in gevaar gebracht 163—182
Titel	VIII. Misdrijven tegen het openbaar gezag 182 <i>bis</i> —212
Titel	IX. Meineed 213
Titel	X. Valschheid in muntspeciën en munt- en bankbiljetten 214—221
Titel	XI. Valschheid in zegels en merken 222—229
Titel	XII. Valschheid in geschriften 230—240
Titel	XIII. Misdrijven tegen den burgerlijken staat 241—243
Titel	XIV. Misdrijven tegen de zeden 244—266
Titel	XV. Verlating van hulpbehoevenden 267—272
Titel	XVI. Belediging 273—284
Titel	XVII. Schending van geheimen 285—286
Titel	XVIII. Misdrijven tegen de persoonlijke vrij- heid 287—299
Titel	XIX. Misdrijven tegen het leven gericht ... 300—312
Titel	XX. Mishandeling 313—319
Titel	XXI. Veroorzaken van den dood of van lichamelijk letsel door schuld 320—322
Titel	XXII. Diefstal en strooperij 323—329
Titel	XXIII. Afpersing en afdreiging 330—333
Titel	XXIV. Verduistering 334—338
Titel	XXV. Bedrog 339—352
Titel	XXVI. Benadeeling van schuldeischers of rechthebbenden 353—362
Titel	XXVII. Vernieling of beschadiging van goe- deren 366—372
Titel	XXVIII. Ambtsmisdrijven 373—394
Titel	XXIX. Scheepvaartmisdrijven 395—430
Titel	XXX. Begunstiging 431—435
Titel	XXXI. Bepalingen over herhaling van misdrijf aan verschillende titels gemeen 436—438

155-160	VII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
160-165	VIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
165-170	IX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
170-175	X	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
175-180	XI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
180-185	XII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
185-190	XIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
190-195	XIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
195-200	XV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
200-205	XVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
205-210	XVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
210-215	XVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
215-220	XIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
220-225	XX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
225-230	XXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
230-235	XXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
235-240	XXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
240-245	XXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
245-250	XXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
250-255	XXVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
255-260	XXVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
260-265	XXVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
265-270	XXIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
270-275	XXX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
275-280	XXXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
280-285	XXXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
285-290	XXXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
290-295	XXXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
295-300	XXXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
300-305	XXXVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
305-310	XXXVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
310-315	XXXVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
315-320	XXXIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
320-325	XXXX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
325-330	XXXXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
330-335	XXXXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
335-340	XXXXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
340-345	XXXXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
345-350	XXXXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
350-355	XXXXVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
355-360	XXXXVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
360-365	XXXXVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
365-370	XXXXIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
370-375	XXXXX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
375-380	XXXXXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
380-385	XXXXXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
385-390	XXXXXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
390-395	XXXXXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
395-400	XXXXXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
400-405	XXXXXVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
405-410	XXXXXVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
410-415	XXXXXVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
415-420	XXXXXIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
420-425	XXXXXX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
425-430	XXXXXXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
430-435	XXXXXXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
435-440	XXXXXXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
440-445	XXXXXXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
445-450	XXXXXXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
450-455	XXXXXXVI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
455-460	XXXXXXVII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
460-465	XXXXXXVIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
465-470	XXXXXXIX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
470-475	XXXXXXX	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
475-480	XXXXXXXI	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
480-485	XXXXXXXII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
485-490	XXXXXXXIII	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
490-495	XXXXXXXIV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel
495-500	XXXXXXXV	Mittheilung über die Verhandlung vom 15. April 1850	Tafel

DERDE BOEK.

Overtredingen.

	Artt.
Titel I. Overtredingen betreffende de algemeene veiligheid van personen en goederen	439—448
Titel II. Overtredingen betreffende de openbare orde	448 <i>bis</i> —462
Titel III. Overtredingen betreffende het openbaar gezag	463—466 <i>bis</i>
Titel IV. Overtredingen betreffende den burgerlijken staat	467—468
Titel V. Overtredingen betreffende hulpbehoevenden	469
Titel VI. Overtredingen betreffende de zeden ...	470—479
Titel VII. Overtredingen betreffende de veldpolitie	480—483
Titel VIII. Ambtsovertredingen	484—492
Titel IX. Scheepvaartovertredingen	493—502
Slotbepaling.	

DERDE HOEK

Overzichten

181	I Overzichten betreffende de eigenaarslijst van personen en goederen	181
181-182	II Overzichten betreffende de openbare werken	181
182-183	III Overzichten betreffende het openbaar vervoer	181
183-184	IV Overzichten betreffende den publieken staat	181
184-185	V Overzichten betreffende de schulden van de Staat	181
185-186	VI Overzichten betreffende de verkiezingen	181
186-187	VII Overzichten betreffende de verkiezingen van de Staten-Generaal	181
187-188	VIII Overzichten van de Staten-Generaal	181
188-189	IX Overzichten van de Staten-Generaal	181
	Index	181

EERSTE BOEK.

Algemeene bepalingen.

TITEL I.

OMVANG VAN DE WERKING DER STRAFWET

Art. 1. Geen feit is strafbaar dan uit kracht van eene daaraan voorafgegane wettelijke strafbepaling.

Bij verandering in de wetgeving na het tijdstip waarop het feit begaan is, worden de voor den verdachte gunstigste bepalingen toegepast. N. 1; AB 1—4; Inv. 28 e.v.; O. 48.

Art. 2. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op ieder die zich binnen de kolonie aan eenig strafbaar feit schuldig maakt. N. 2; AB 11; Sr. 3—8.

Art. 3. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op ieder, die zich buiten de kolonie aan boord van een Nederlandsch of Curaçaosch vaartuig aan eenig strafbaar feit schuldig maakt. N. 3; K. 378; NK. 311; Sr. 7, 8, 88, 89; Pb. 1933 n°. 41 art. 3.

Art. 4. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op ieder diè zich buiten de kolonie schuldig maakt.

1. aan een der in de artikelen 97—102, 103a, onder 1°, 111 en 114—117 omschreven misdrijven;

2. aan eenig misdrijf ten opzichte van muntspeciën, of van muntbiljetten in de kolonie wettig gangbaar of van biljetten eener krachtens algemeene verordening opgerichte circulatiebank, of van zegels of merken van wege de kolonie uitgegeven; Rr. 3; Sr. 214—221, 222—229; Pb. 1907 n°. 9 afd. 3.

3. aan valscheid hetzij in schuldbrieven of certificaten van schuld van de kolonie of van eene Curaçaosche openbare instelling, hetzij in de tot een dezer stukken behoorende talons, dividend- of rentebewijzen, of in de bewijzen in de plaats van deze stukken uitgegeven, of aan het opzettelijk gebruik maken van eenig der hier vermelde geschriften; Sr. 231 lid 1 2° en 4°, lid 2.

4. aan een der in de artikelen 395, 396 en 399 omschreven misdrijven. — N. 4; Sr. 8.

Art. 5. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op den ingezetene van de kolonie die zich buiten de kolonie schuldig maakt :

1°. aan een der misdrijven omschreven in de Titels I en II van het Tweede Boek, en in de artikelen 137, 138, 212 en 242;

2°. aan een feit hetwelk door de Curaçaosche strafwet als misdrijf wordt beschouwd en waarop door de wet van het land, waar het begaan is, straf is gesteld.

De vervolging kan ook plaats hebben, indien de verdachte eerst na het begaan van het feit, ingezetene der kolonie wordt.

De toepasselijkheid van de onder 2°. genoemde bepaling wordt echter in zoover beperkt, dat de doodstraf niet kan worden opgelegd ter zake van een feit waarop door de wet van het land waar het feit begaan is, de doodstraf niet is gesteld. — [N. 5;] Sr. 8, 70, 80, 85, 97—435; Pb. 1906 n°. 10.

Art. 6. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op den Curaçaoschen ambtenaar, die zich buiten de kolonie schuldig maakt aan een der misdrijven omschreven in Titel XXVIII van het Tweede Boek. N. 6; Sr. 8, 86.

Art. 7. De Curaçaosche strafwet is toepasselijk op den schipper en de opvarenden van een Nederlandsch of Curaçaosch vaartuig, die zich buiten de kolonie, ook buiten boord, schuldig maken aan een der strafbare feiten, omschreven in Titel XXIX van het Tweede Boek en Titel IX van het Derde Boek. N. 7; K. 378; NK. 311; Sr. 8, 87, 88, 89; Pb. 1933 n°. 41 art. 3.

Art. 8. De toepasselijkheid van de artikelen 2—7 wordt beperkt door de uitzonderingen in het volkenrecht erkend. N. 8; AB. 15*bis*.

TITEL II.

STRAFFEN.

Art. 9. De straffen zijn:

a. hoofdstraffen:

1°. doodstraf; Sr. 5, 10, 61, 65, 72, 97, 99, 108, 114, 123, 301, 302, 437.

2°. gevangenisstraf; Sr. 11—19, 23, 25, 26, 28, 30, 31, 37.

Art. 1. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 2. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 3. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 4. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 5. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 6. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 7. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 8. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 9. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 10. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 11. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

Art. 12. De Commissie streeft te bevestigigen op den 1ste...

VITTEL II

Stellingen

Art. 1. De stelling is...

Art. 2. De stelling is...

Art. 3. De stelling is...

3°. hechtenis; Sr. 21—31, 36, 37.

4°. geldboete. Sr. 27, 28, 31, 37.

b. bijkomende straffen:

1°. ontzetting van bepaalde rechten; Sr. 32—34, 41*septies*.

2°. verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen; Rr. 124; Sr. 35, 35*bis*, 36.

3°. openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. Sr. 38, 41*septies*.

Bij veroordeeling van een minderjarigen persoon die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet bereikt heeft, wordt, behoudens het bepaalde bij artikel 41*ter*, eerste lid, en artikel 41*septies*, laatste lid, in plaats van de op het feit gestelde hoofdstraf, eene der volgende hoofdstraffen opgelegd naar de onderscheidingen gemaakt bij artikel 41*septies*:

1°. geldboete; Sr. 27, 28, 31, 37.

2°. berisping. Sr. 31*bis*, 41*septies*. — N. 9; BW. 4, 379; Sr. 39, 40, 41, 48, 57 e. v., 62, 63, 76.

Art. 10. De doodstraf wordt door den scherpreechter uitgevoerd op een schavot, door den veroordeelde met een strop om den hals aan eene galg vast te maken en een luik onder zijne voeten te doen wegvallen. Sr. 5, 9.

Art. 11. De gevangenisstraf is levenslang of tijdelijk.

De duur der tijdelijke gevangenisstraf is ten minste een dag en ten hoogste vijftien achtereenvolgende jaren.

Zij kan voor ten hoogste twintig achtereenvolgende jaren worden opgelegd in de gevallen waarin op het misdrijf levenslange en tijdelijke gevangenisstraf ter keuze van den rechter zijn gesteld, en in die, waarin wegens strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij de artikelen 46, 317 en 416, de tijd van vijftien jaren wordt overschreden.

Zij kan in geen geval den tijd van twintig jaren te boven gaan. — N. 10; Sr. 59 e. v., 65, 72, 80, 91, 97—99, 103, 108, 114, 123, 163, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 301, 302, 436—438.

Art. 12. Wanneer de rechter in de omstandigheden des misdrijfs of in de geaardheid van den schuldigverklaarde, daartoe

Art. 11. De geërfde erfgenaam is ten minste een van
de kinderen van den overledene, die ten tijde van zijn
overlijden nog niet overleden is, of die vóór hem is
overleden, en die op het oogenblik van zijn overlijden
in het bezit van de erfelijke goederen is.

Art. 12. Wanneer de erflater in de wettelijke of in de
testamentaire verordening van de erfelijke goederen
vermelding maakt van een of meer kinderen, die ten tijde
van zijn overlijden reeds overleden zijn, wordt de verordening
geacht te betreffen de kinderen van die overleden kinderen,
indien zij in het bezit van de erfelijke goederen zijn.

Art. 13. De dochter wordt door den vader geërft als
erfgenaam op denzelfden voet als de zoon.

Art. 14. De dochter wordt door den vader geërft als
erfgenaam op denzelfden voet als de zoon.

Art. 15. De geërfde erfgenaam is ten minste een van
de kinderen van den overledene, die ten tijde van zijn
overlijden nog niet overleden is, of die vóór hem is
overleden, en die op het oogenblik van zijn overlijden
in het bezit van de erfelijke goederen is.

Art. 16. Wanneer de erflater in de wettelijke of in de
testamentaire verordening van de erfelijke goederen
vermelding maakt van een of meer kinderen, die ten tijde
van zijn overlijden reeds overleden zijn, wordt de verordening
geacht te betreffen de kinderen van die overleden kinderen,
indien zij in het bezit van de erfelijke goederen zijn.

Art. 17. De dochter wordt door den vader geërft als
erfgenaam op denzelfden voet als de zoon.

Art. 18. De dochter wordt door den vader geërft als
erfgenaam op denzelfden voet als de zoon.

bijzondere aanleiding vindt, kan hij bepalen dat de gevangenisstraf geheel of ten deele, doch in geen geval langer dan gedurende één jaar, in afzondering zal worden ondergaan.

De Gouverneur is te allen tijde bevoegd den veroordeelde op diens verzoek te vergunnen, zijnen straftijd of zijnen verderen straftijd geheel of ten deele in afzondering door te brengen. — [N. 11;] Sr. 13, 16.

Art. 13. De afzonderlijke opsluiting wordt niet toegepast:

1. op hen die den leeftijd van veertien jaren nog niet hebben bereikt;
2. op gevangenen boven den leeftijd van zestig jaren, tenzij op eigen verzoek;
3. op gevangenen die daarvoor na geneeskundig onderzoek ongeschikt blijken te zijn. — N. 12; Sr. 12, 23.

Art. 14. De rechter is bevoegd te bepalen dat de tot gevangenisstraf veroordeelden aan openbare werken zullen worden te werk gesteld. Sr. 22.

Bij veroordeeling tot gevangenisstraf van vijf jaren of meer kan de rechter bepalen dat de arbeid zal worden verricht met boeien.

Art. 15. De rechter kan bepalen dat de tot gevangenisstraf veroordeelde den eersten dag of de eerste twee dagen van zijnen straftijd geene andere voeding zal ontvangen dan water en brood, maismeele of rijst.

Blijkt de veroordeelde na geneeskundig onderzoek daarvoor ongeschikt, dan wordt deze verzwaaring door het bestuur van het gesticht, waarin de straf wordt ondergaan, niet toegepast. — Sr. 22; Pb. 1931 n°. 19 art. 8.

Art. 16. De gevangenen die hunne straf in gemeenschap ondergaan worden verdeeld in klassen. N. 13; Sr. 12.

Art. 17. De gevangene is verplicht tot het verrichten van den hem opgedragen arbeid, overeenkomstig de voorschriften ter uitvoering van artikel 26 gegeven. N. 14; Sr. 24; Pb. 1930 n°. 73 art. 14; 1931 n°. 19 artt. 63, 64; 1931 n°. 30.

Art. 17a. In geval van veroordeeling tot gevangenisstraf van ten hoogste één jaar en in geval van veroordeeling tot hechtenis, vervangende hechtenis daaronder niet begrepen, kan de rechter

Artikel 11. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 12. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 13. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 14. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 15. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 16. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 17. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 18. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 19. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 20. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 21. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 22. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 23. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

Artikel 24. Die Regierung ist verpflichtet, die in diesem Gesetz enthaltenen Bestimmungen zu befolgen und die Ausführung derselben zu überwachen.

daarbij tevens het bevel geven dat de straf niet zal worden ondergaan, tenzij hij later anders mocht gelasten op grond dat de veroordeelde zich vóór het einde van een bij het bevel te bepalen proeftijd aan een strafbaar feit heeft schuldig gemaakt of gedurende dien proeftijd eene bijzondere voorwaarde, welke bij het bevel mocht zijn gesteld, niet heeft nageleefd.

Dezelfde bevoegdheid heeft de rechter, behalve in zaken van belastingen, in geval van veroordeeling tot geldboete, doch alleen indien hem blijkt dat de betaling der boete of de tevens uitgesproken verbeurdverklaring voor den veroordeelde overwegend bezwaar oplevert.

Het bevel ten aanzien van de hoofdstraf strekt zich, voor zover de rechter niet anders bepaalt, ook uit tot de opgelegde bijkomende straffen. — [N. 14a oud;] Sr. 9, 17b e.v., 18 e.v., 41octies.

Art. 17b. De proeftijd bedraagt bij misdrijven en bij de in de artikelen 451 en 452 omschreven overtredingen ten hoogste drie jaren, bij de overige overtredingen ten hoogste twee jaren.

De proeftijd gaat in zoodra de in artikel 17e bedoelde betekenening in geschied.

De proeftijd loopt niet gedurende den tijd dat den veroordeelde rechtens zijne vrijheid is ontnomen. — N. 14b; Sr. 17a.

Art. 17c. Bij het bevel bedoeld in artikel 17a, kan de rechter, behalve in geval van veroordeeling tot geldboete, naast de algemeene voorwaarde dat de veroordeelde geen strafbaar feit zal begaan, als bijzondere voorwaarde stellen dat de veroordeelde de door het strafbare feit veroorzaakte schade, geheel of tot een daarbij te bepalen gedeelte, binnen een daarbij te stellen termijn, korter dan de proeftijd, zal vergoeden.

In geval van veroordeeling hetzij tot gevangenisstraf van twee maanden of langer, hetzij tot hechtenis opgelegd ter zake van eene der in de artikelen 442, 451, 452 of 474 omschreven overtredingen, is de rechter bevoegd bij zijn bevel ook andere bijzondere voorwaarden het gedrag van den veroordeelde betreffende, te stellen, waaraan deze gedurende den proeftijd of een bij dat bevel te bepalen gedeelte daarvan heeft te voldoen.

Die voorwaarden mogen de godsdienstige of staatkundige vrijheid niet beperken. — [N. 14c oud;] BW. 1382; Sr. 17b, 17d e.v., 18a.

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

... dat de wetgever het bevel geeft dat de staat niet zal worden ...

Art. 17d. Met het toezicht op de naleving der voorwaarden is het openbaar ministerie belast.

De rechter kan, indien hij daartoe termen vindt, bij zijn bevel aan eene in de kolonie gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende instelling, aan den houder van eene aldaar gevestigde inrichting of aan een bijzonderen ambtenaar opdragen aan den veroordeelde ter zake van de naleving der bijzondere voorwaarden hulp en steun te verleenen.

Voorschriften tot nadere regeling van dien bijstand en tot nadere aanwijzing van de instellingen en houders van inrichtingen, die met het verleenen daarvan kunnen worden belast, worden vastgesteld bij Besluit van den Gouverneur. — N. 14d; Rr. 134; Sr. 17a e. v., 17f e. v.; RI. 4.

Art. 17e. Nadat de uitspraak onherroepelijk is geworden, wordt ten spoedigste vanwege het openbaar ministerie door een deurwaarder of dienaar der openbare macht aan den veroordeelde in persoon eene kennisgeving beteekend, houdende de straf, waartoe hij is veroordeeld, en alle tot het in artikel 17a bedoelde bevel betrekkelijke beslissingen. N. 14e; RI. 4.

Art. 17f. Indien de voorwaarden niet worden nageleefd, kan het openbaar ministerie bij den rechter, die het in artikel 17a bedoelde bevel heeft gegeven, daarvan aan dien rechter kennis geven, met zoodanige vordering als het noodig zal oordeelen. De kennisgeving dat door den veroordeelde opnieuw een strafbaar feit is begaan, geschiedt niet vóór de nieuwe uitspraak onherroepelijk is geworden.

Het voorgaande lid is mede van toepassing, indien de veroordeelde vóór het einde van den proeftijd ter zake van een vóór het ingaan daarvan begaan strafbaar feit onherroepelijk veroordeeld wordt. — [N. 14f oud;] Sr. 14a, 14c, 14h e. v.; RI. 4.

Art. 17g. De rechter die het in artikel 17a bedoelde bevel heeft gegeven, kan, hetzij na ontvangst eener vordering van het openbaar ministerie, hetzij op het verzoek van den veroordeelde, gedurende den proeftijd in de gestelde bijzondere voorwaarden of in den termijn waartoe deze in hare werking binnen den proeftijd zijn beperkt, wijziging brengen, het verleenen van bijstand aan een ander dan degene die daarmede te voren was belast, opdragen of den proeftijd éénmaal verlengen. Die ver-

Art. 176. Het bestuur van de provincie der Nederlanden

De provincie der Nederlanden is een rechtspersoon van openbaar recht. Het bestuur van de provincie der Nederlanden wordt bestaande uit een raad van provincie en een raad van bestuur. De raad van provincie wordt door de gemeenten en de gemeenschappelijke lichamen van de provincie gekozen. De raad van bestuur wordt door de raad van provincie benoemd en ontslagen.

De raad van provincie heeft de volgende bevoegdheden: 1. De raad van provincie stelt de begroting van de provincie vast. 2. De raad van provincie stelt de verordeningen van de provincie vast. 3. De raad van provincie stelt de regelingen van de provincie vast. 4. De raad van provincie stelt de besluiten van de provincie vast. 5. De raad van provincie stelt de rapporten van de provincie vast. 6. De raad van provincie stelt de adviezen van de provincie vast. 7. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 8. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 9. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 10. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast.

Art. 177. Nadat de afgevaardigde onderwijzers in gewoonte zijn tot de afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden, worden zij tot de afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden benoemd en ontslagen. De afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden worden benoemd en ontslagen door de raad van provincie.

Art. 178. Indien de afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden niet worden benoemd, worden zij tot de afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden benoemd en ontslagen. De afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden worden benoemd en ontslagen door de raad van provincie.

Art. 179. Het verzoeken om de afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden te benoemen, wordt door de raad van provincie behandeld. De afgevaardigde onderwijzers van de provincie der Nederlanden worden benoemd en ontslagen door de raad van provincie.

Art. 180. De raad van provincie heeft de volgende bevoegdheden: 1. De raad van provincie stelt de begroting van de provincie vast. 2. De raad van provincie stelt de verordeningen van de provincie vast. 3. De raad van provincie stelt de regelingen van de provincie vast. 4. De raad van provincie stelt de besluiten van de provincie vast. 5. De raad van provincie stelt de rapporten van de provincie vast. 6. De raad van provincie stelt de adviezen van de provincie vast. 7. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 8. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 9. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast. 10. De raad van provincie stelt de verzoeken van de provincie vast.

lenging geschiedt voor ten hoogste de helft van den langsten termijn waarop de proeftijd bepaald had kunnen worden. [N. 14g *oud*;] Sr. 14b, 14c, 14i e.v.; RI. 4.

Art. 17h. De rechter die het in artikel 17a bedoelde bevel heeft gegeven, kan na ontvangst eener vordering van het openbaar ministerie, indien de voorwaarden niet worden nageleefd of de veroordeelde vóór het einde van den proeftijd ter zake van een vóór het ingaan daarvan begaan strafbaar feit onherroepelijk veroordeeld wordt, last tot tenuitvoerlegging geven of bepalen dat den veroordeelde van zijnentwege eene waarschuwing zal worden toegediend. In het laatste geval bepaalt hij tevens de wijze waarop zulks zal moeten geschieden.

De last tot tenuitvoerlegging kan niet meer worden gegeven, wanneer de proeftijd is verstreken, tenzij de veroordeelde vóór den afloop daarvan ter zake van een gedurende den proeftijd begaan strafbaar feit is vervolgd en de vervolging met eene onherroepelijke veroordeeling eindigt. Alsdan kan nog ter zake van het begaan van dat feit binnen veertien dagen nadat de veroordeeling onherroepelijk is geworden, last tot tenuitvoerlegging worden gegeven. — [N.14h *oud*;] Sr. 14b, 14c, 14f, 14i e.v.; RI. 4.

Art. 17i. In de gevallen bij de artikel 17g en 17h bedoeld, brengt het openbaar ministerie de zaak aan door de indiening van eene met redenen omkleede vordering. Is door den veroordeelde een verzoekschrift tot toepassing van artikel 17g tot den rechter gericht, dan dient het openbaar ministerie ten spoedigste nadat dat verzoekschrift in zijne handen is gesteld, eene met redenen omkleede conclusie in.

Onmiddellijk na de indiening der vordering of der conclusie bepaalt de rechter, tenzij de summiere kennisneming der stukken hem aanleiding geeft om de vordering of het verzoek buiten verdere behandeling te laten, een dag voor het onderzoek der zaak.

Het openbaar ministerie doet daarna ten spoedigste den veroordeelde en dengene, die met het verleenen van bijstand is belast, tijdig tot bijwoning van het onderzoek oproepen, onder beteekening van de vordering of conclusie.

Zowel het openbaar ministerie als de veroordeelde zijn bevoegd getuigen en deskundigen te doen dagvaarden om bij het onderzoek tegenwoordig te zijn. De rechter kan, al dan niet op

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...
... van de ...

verzoek van den veroordeelde, bevelen dat bepaalde personen vanwege het openbaar ministerie zullen worden gedagvaard.

De veroordeelde en degene die met het verleenen van bijstand is belast, kunnen vóór den aanvang van het onderzoek van de stukken ter griffie kennis nemen. Hetzelfde geldt ten aanzien van een praktizijn, indien deze verklaart tot de kennisneming door den veroordeelde te zijn gemachtigd of, indien de zaak bij den kantonrechter wordt behandeld, ten aanzien van een bijzonder daartoe door den veroordeelde gemachtigde.

De oproepingen, dagvaardingen en beteekeningen bij dit artikel voorgeschreven, vinden plaats op den voet van artikel 130 van het Wetboek van Strafvordering en kunnen, voor zoover zij van het openbaar ministerie uitgaan, ook door een dienaar der openbare macht geschieden. — [N. 14i *oud*;] Sr. 17j; RI. 4.

Art. 17j. Het onderzoek der zaak vindt plaats met gesloten deuren. Nochtans kan de veroordeelde die den leeftijd van achttien jaren heeft bereikt of meerderjarig is, verzoeken dat het onderzoek in het openbaar zal plaats hebben. De rechter beslist, of en in hoever aan dat verzoek zal worden voldaan.

Het openbaar ministerie is bij het onderzoek tegenwoordig en wordt ter zake gehoord.

De veroordeelde en degene die met het verleenen van bijstand is belast, kunnen bij het onderzoek tegenwoordig zijn en worden alsdan gehoord. De veroordeelde kan zich door een praktizijn of, indien de zaak bij den kantonrechter wordt behandeld, door een bijzonder daartoe gemachtigde, als raadsman doen bijstaan.

De bepalingen van de artikelen 140—152 en 154—175 van het Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing.

De ingediende vorderingen, conclusies of verzoeken kunnen gedurende het onderzoek door het openbaar ministerie of door den veroordeelde worden gewijzigd. — [N. 14j *oud*;] B.W. 379; Sr. 17g e.v.; RI. 4.

Art. 17k. De beslissingen in de artikelen 17g en 17h bedoeld, alsmede die waarbij vorderingen of verzoeken tot toepassing van een dier artikelen worden afgewezen, zijn met redenen omkleed; zij zijn niet aan eenig rechtsmiddel onderworpen.

Alleen indien de beslissing inhoudt last tot tenuitvoerlegging, wordt zij in het openbaar uitgesproken.

... van den verzoeker tevens het bepaalde personen
vanwege het openbaar ministerie zullen worden voorgesteld.

De verzoeker kan de kennis van het verhoor van plaats
in het belang van de zaak van het onderzoek van de
zaak tevens kennis nemen. Hetzelfde geldt ten aanzien
van een verzoeker, indien deze verzoekt tot de kommissie
door den verzoeker te zijn gemachtigd of, indien de zaak bij
den kantorechter wordt behandeld, ten aanzien van een bij-
zonder door den verzoeker gemachtigde.

De opzeggende, daeromzeggende en betrekkingen bij dit artikel
betreffende, vinden plaats op den voet van artikel 130
van het Wetboek van Strafvordering en kunnen, voor zover
zij van het openbaar ministerie afgaan, ook door een dienaar
het openbaar ministerie geschieden. — [N. 14 eed.] St. 17; H. 4.

Art. 171. Het onderzoek der zaak vindt plaats met gelijke
aanwezigheid van den verzoeker als den kantorechter van de
zaak, zoodanig de verzoeker te verschijnen is, verzoeken dat het
onderzoek in het openbaar zal plaats hebben. De rechter bepaalt
of en in hoeverre aan het verzoek zal worden voldaan.

Het openbaar ministerie is bij het onderzoek tegenwoordig en
wordt ter zake gehoord.

De verzoeker kan de kennis van het verhoor van plaats
in het belang van de zaak van het onderzoek van de
zaak tevens kennis nemen. Hetzelfde geldt ten aanzien
van een verzoeker, indien deze verzoekt tot de kommissie
door den verzoeker te zijn gemachtigd of, indien de zaak bij
den kantorechter wordt behandeld, ten aanzien van een bij-
zonder door den verzoeker gemachtigde.

De bepalingen van de artikelen 140—152 en 154—171 van het
Wetboek van Strafvordering vinden overeenkomstige toepassing.
De ingeschiede verzoeken, verzoeken of verzoeken kunnen
gelijktijdig het onderzoek door het openbaar ministerie of door
den verzoeker worden voorgesteld. — [N. 14 eed.] BW. 179.

St. 17; H. 4.

Art. 172. De bepalingen in de artikelen 170 en 171 bedoeld,
aangaande de wijze van verhoor of verhoor tot toepassing van
van dit artikel worden afgevoerd, zijn niet van toepassing
op die niet aan een rechtvaardig onderzoek.
Alleen indien de beslissing inhoudt het tot tenuitvoerlegging
wordt zij in het openbaar afgevoerd.

De inhoud der beslissing wordt vanwege het openbaar ministerie door een deurwaarder of dienaar der openbare macht onverwijld op den voet van artikel 130 van het Wetboek van Strafvordering beteekend aan den veroordeelde, aan dengene die met het verleenen van bijstand is belast, zoomede aan dengene die bij de beslissing daarvan wordt ontheven. — [N. 14*k* oud;] RI. 4.

Art. 18. De tot gevangenisstraf veroordeelde kan, wanneer twee derden van zijn werkelijken straftijd en tevens ten minste negen maanden daarvan zijn verstreken, voorwaardelijk in vrijheid worden gesteld. Ingeval de veroordeelde meerdere gevangenisstraffen achtereenvolgens moet ondergaan, worden zij ten deze als één straf aangemerkt.

Bij deze invrijheidstelling wordt tevens een proeftijd voor den veroordeelde bepaald en worden voorwaarden gesteld, waaraan deze gedurende den proeftijd zal moeten voldoen.

De proeftijd duurt een jaar, tenzij het overblijvend gedeelte van den werkelijken straftijd van den veroordeelde langer duurt, in welk geval de proeftijd even lang is als dat gedeelte. Hij loopt niet gedurende den tijd dat den veroordeelde rechtens zijne vrijheid is ontnomen. — [N. 15;] Sr. 17*a* e.v., 18*a*—20, 41*bis*.

Art. 18*a*. Aan de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt als algemeene voorwaarde verbonden dat de veroordeelde geen strafbaar feit zal begaan, noch zich op andere wijze zal misdragen.

Aan de voorwaardelijke invrijheidstelling kunnen bovendien bijzondere voorwaarden, het gedrag van den veroordeelde betreffende, worden verbonden, mits die voorwaarden de godsdienstige of staatkundige vrijheid niet beperken.

Met het toezicht op de naleving der voorwaarden is steeds het openbaar ministerie belast.

Op de naleving der voorwaarden kan bovendien een bijzonder toezicht in het leven worden geroepen.

Gedurende den proeftijd kan in de gestelde bijzondere voorwaarden wijziging worden gebracht of het bijzondere toezicht aan een ander dan degene die daarmede te voren was belast, worden opgedragen.

Aan den voorwaardelijk in vrijheid gestelde wordt een verlofpas uitgereikt, waarin alle hem gestelde voorwaarden zijn uitgedrukt. In geval van toepassing van het voorgaande lid

De inhoud der beschikking wordt eveneens het openbaar gezind-
tamen door een bevoegd gezind of de naam van openbaar gezindt
wijkt op den voet van artikel 120 van het Wetboek van Straft.
verdring betrekking aan het verzoekschrift, aan degenen die met
het verzoeken zijn afgestaan is bevestigd, tevens aan degenen die
op de beschikking daarvan wordt uitgevaardigd. — (N. 144 v. 1.)

Art. 118. De tot persoonslijst verzoekschrift kan, wanneer
twee maanden van zijn werkzamen stelling en bevestiging ten minste
negen maanden daarvan zijn vóórverloopen, vóórverloopen in ver-
bind worden gesteld, inzake de verzoekschrift tevens degenen
geconstitueerd achterverloopen moet ondergaan, worden zij ten
deze als één deel aangerekend.

Inde hier invrijheidsstelling wordt bevestigd een bevestiging voor de
verzoekschrift bevestigd en worden tevens verzoeken gesteld, tevens
deze tevens van stelling zal moeten worden.

De proeflijst duurt van jaar, tenzij het overduidelijk gebleven
van den werkzamen stelling van den verzoekschrift langer duurt.
In welk geval de proeflijst tevens lang is als dat gebleven. Hij heeft
niet tevens van het dat den verzoekschrift tevens zijn
verloopen is ontvallen. — (N. 145; St. 170 v. 188—20, 188.)

Art. 119. Aan de verzoekschrift invrijheidsstelling wordt als
algemeen tevens tevens tevens dat de verzoekschrift geen stelling
dat het zal bevestigd, noch zich op andere wijze zal uitbreiden.
Aan de verzoekschrift invrijheidsstelling kunnen bevestigd
tevens tevens, het bevestigd van den verzoekschrift de
tevens worden tevens tevens de tevens tevens de ge-
dientige of staatsrechtelijke verloopen niet bevestigd.

Met het toezicht op de naleving der tevens tevens is tevens
het openbaar gezindt bevestigd.

Op de naleving der tevens tevens kan bevestigd een bevestigd
tevens in het loten worden tevens.

Tevens tevens tevens tevens kan in de geestelijke tevens tevens
wanneer wijking worden tevens of het bevestigd tevens
aan een ander dan degenen die de bevestigd tevens tevens
tevens tevens.

Aan den verzoekschrift in vrijheid gestelde wordt een ver-
loopen tevens, tevens alle bevestigd tevens tevens zijn
tevens. In geval van tevens van het tevens tevens bij

wordt hem een nieuwe verlofpas uitgereikt. — [N. 15a;] Sr. 18, 18b—20.

Art. 18b. De voorwaardelijke invrijheidstelling is te allen tijde herroepbaar ingeval de veroordeelde in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden.

De tijd verlopen tusschen de invrijheidstelling en de hervatting van de tenuitvoerlegging der straf wordt niet in rekening gebracht op den duur der straf.

De herroeping kan alleen geschieden gedurende den proeftijd, behoudens het bepaalde bij artikel 19, laatste lid. — [N. 15b;] Sr. 18, 19, 20.

Art. 19. Alle besluiten uit de toepassing der artikelen 18—18b voortvloeiende, worden genomen door den Gouverneur, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord, en, voor zoover de besluiten tot voorwaardelijke invrijheidstelling betreft, op voorstel of na ingewonnen bericht van het gevangenisbestuur.

De aanhouding van den voorwaardelijk in vrijheid gestelde die in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden, kan in het belang der openbare orde worden bevolen door den Procureur-generaal, en op de eilanden Aruba, Bonaire, Saint Martin Nederlandsch gedeelte, Sint-Eustatius en Saba ook door het hoofd van politie ter plaatse waar hij zich bevindt, onder verplichting om daarvan onverwijld kennis te geven aan den Gouverneur. Is de aanhouding bevolen door een ander dan den Procureur-generaal, dan geschiedt de kennisgeving aan den Gouverneur door diens tusschenkomst.

Volgt daarna de herroeping, dan wordt zij geacht bevolen te zijn en wordt de tenuitvoerlegging der straf geacht hervat te zijn op den dag der aanhouding. — [N. 16;] Pb. 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 20. Het formulier der verlofpassen, de nadere regeling van het toezicht op de naleving der voorwaarden en die van de taak van het Centraal College voor de Reclasseering op het gebied der voorwaardelijke invrijheidstelling zoomede de verdere voorschriften ter uitvoering van de artikelen 18—19 worden vastgesteld bij Besluit van den Gouverneur. Daarbij wordt in acht genomen dat het bijzondere toezicht uitsluitend mag gericht zijn op het verleen van hulp en steun aan den veroordeelde. [N. 17.]

Art. 21. De duur der hechtenis is ten minste een dag en ten hoogste een jaar.

Zij kan voor ten hoogste een jaar en vier maanden worden oplegd in de gevallen waarin wegens strafverhooging ter zake van samenloop van misdrijven, herhaling van misdrijf of het bepaalde bij artikel 46, de tijd van een jaar wordt overschreden.

Zij kan in geen geval den tijd van een jaar en vier maanden te boven gaan. — N. 18; Sr. 59, 60, 64, 91, 436—438.

Art. 22. De artikelen 14, alinea 1, en 15 zijn van toepassing bij veroordeeling tot hechtenis, daaronder begrepen die waardoor geldboete vervangen wordt. Sr. 24.

Art. 23. Gevangenisstraf en hechtenis kunnen in hetzelfde gesticht mits in afzonderlijke afdelingen, worden ondergaan.

De Gouverneur kan den veroordeelde, op diens verzoek, vergunnen de hechtenis in afzondering te ondergaan.

Artikel 13 is van toepassing op de hechtenis. — [N. 19;] Sr. 13, 29.

Art. 24. De tot hechtenis veroordeelde houdt zich, voorzoover artikel 22 niet op hem is toegepast, bezig met zoodanigen arbeid als hij verkiest, behoudens de voorschriften van orde en tucht ter uitvoering van artikel 26 gegeven.

Wanneer hij in gebreke blijft zich met eenigen arbeid bezig te houden kan hij onderworpen worden aan de bepaling van artikel 17. — [N. 20;] Pb. 1930 n°. 73 artt. 17, 22; 1931 n°. 19 art. 80 e.v.; 1931 n°. 30.

Art. 25. De duur der tijdelijke gevangenisstraf en der hechtenis wordt in de rechterlijke uitspraak aangewezen in dagen, weken, maanden en jaren, niet in gedeelten daarvan. N. 21; Sr. 91.

Art. 26. Bij algemeene verordening worden de gestichten waar hetzij gevangenisstraf, hetzij hechtenis wordt ondergaan, aangewezen. Pb. 1923 n°. 50; Pb. 1930 n°. 73.

De inrichting en beheer dezer gestichten, de verdeling der gevangenen in klassen, de arbeid, de bestemming van de opbrengst van den arbeid, het onderwijs, de godsdienstoefeningen en de tucht worden, naar beginselen bij algemeene verordening te stellen, geregeld bij Besluit van den Gouverneur. Pb. 1931 n°. 19.

Art. 21. De hant der bestuurs is ten minste een dag en ten hoogste een jaar.

Art. 22. De hant der bestuurs kan een of twee maanden worden opgevoerd in de gevallen waarin volgens de wetgeving het belang van de bestuurs is van dien aard dat het niet kan worden overlaten aan de hant der bestuurs. De hant der bestuurs kan een of twee maanden worden opgevoerd in de gevallen waarin volgens de wetgeving het belang van de bestuurs is van dien aard dat het niet kan worden overlaten aan de hant der bestuurs. — N. 18; St. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 23. De artikelen 14 alinea 1 en 15 zijn van toepassing op verandering van bestuurs, behoudens de wet door gelijktijdige verandering wordt. St. 34

Art. 24. Overgang van bestuurs kunnen in bepaalde gevallen niet in afzonderlijke afdeelingen worden ondergaan. De Gouverneur kan den overgang op dien vorm, indien de bestuurs in afzondering is ondergaan. Artikel 13 is van toepassing op de bestuurs. — [N. 19] St. 13, 20

Art. 25. De tot bestuurs overgang behoudt zich, voor zover artikel 13 niet op hem is toegepast, naar het ziele van artikel 13 in verband met de overgang van artikel 13 gegeven. Wanneer hij in bepaalde afdeelingen niet kan worden overgevoerd, kan de bestuurs van de bestuurs worden aan de bestuurs van artikel 17. — [N. 20] St. 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 26. De hant der bestuurs is van dien aard dat het niet kan worden overgevoerd in afzondering van de bestuurs. De hant der bestuurs is van dien aard dat het niet kan worden overgevoerd in afzondering van de bestuurs. — [N. 21] St. 31

Art. 27. Bij algemeene verandering worden de bestuurs van bestuurs overgevoerd, behoudens de wetgeving. De bestuurs van bestuurs overgevoerd, behoudens de wetgeving. De bestuurs van bestuurs overgevoerd, behoudens de wetgeving. — [N. 22] St. 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Huishoudelijke reglementen voor elk gesticht worden door de besturen ontworpen en door den Gouverneur vastgesteld. Pb. 1931 n°. 30; — N. 22; Sr. 37.

Art. 27. Het bedrag der geldboete is ten minste vijftig cents en voor een minderjarigen persoon, die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, ten hoogste negentig gulden, behoudens het geval dat artikel 41*septies*, laatste lid, wordt toegepast.

De geldboete moet worden betaald binnen den termijn door den ambtenaar in wiens naam de tenuitvoerlegging van het vonnis geschiedt, te stellen.

Bij gebreke van volledige betaling binnen dezen termijn wordt de niet betaalde boete of het niet betaalde deel van de boete vervangen door hechtenis en ten aanzien van een minderjarigen persoon, als bedoeld in het eerste lid, door ter beschikking stelling van het Bestuur. Sr. 36, 41; Pb. 1923 n°. 37 art. 24.

De duur der vervangende hechtenis is ten minste één dag en ten hoogste zes maanden: die van de vervangende voorziening in de opvoeding ten minste eene week en ten hoogste eene maand. Sr. 36, 62, 64.

De maxima, in het voorgaande lid genoemd, mogen met een derde worden overschreden in de gevallen, waarin wegens samenloop, herhaling of het bepaalde bij artikel 46 het maximum van de geldboete wordt verhoogd. Sr. 59, 60, 436, 438.

Voor het geval, dat de geldboete in haar geheel moet worden vervangen door hechtenis of voorziening in de opvoeding, wordt de duur daarvan in de rechterlijke uitspraak bepaald. De duur wordt in geheele dagen, weken of maanden vastgesteld. Afgezien van het minimum van eene week voor vervangende voorziening in de opvoeding mag niet meer dan een dag voor elken halven gulden van de geldboete worden opgelegd. Sr. 36.

Moet een gedeelte van de boete door hechtenis of voorziening in de opvoeding worden vervangen, zoo vermindert, behoudens de minima genoemd in het vierde lid, de duur van de vervangende hechtenis of voorziening in de opvoeding naar evenredigheid. Een gedeelte van een dag wordt als een geheele dag ten uitvoer gelegd. Sr. 36.

De veroordeelde is ook nog na afloop van den termijn, bedoeld in het tweede lid, bevoegd door betaling van een verhoogd bedrag tenuitvoerlegging van vervangende hechtenis of voorziening

Handelsrechtelijke verhoudingen voor als goederrecht worden beschouwd. Het is tevens mogelijk dat de handelingen van den handelaar voortvloeien uit de wetten van 21 en 22 Junij 1885.

Art. 37. Het bepalen der goederrechten is ten minste zijde de wet te regelen. Het bepalen der goederrechten is ten minste zijde de wet te regelen. Het bepalen der goederrechten is ten minste zijde de wet te regelen.

De goederrechten moeten worden bepaald binnen den termijn door den wetgever in wiens naam de wetgeving is uitgevaardigd.

De goederrechten van volkrechtelijke betaling kunnen alleen worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet. De wet kan bepalen dat de goederrechten van volkrechtelijke betaling worden vastgesteld door de wet.

in de opvoeding te voorkomen of, zijn zij reeds aangevangen, te stuiten. Dit verhoogd bedrag is gelijk aan het bij afloop van den termijn nog verschuldigde bedrag, vermeerderd met een tiende doch ten minste met een gulden. Betaling van een deel van het verhoogd bedrag vermindert het door hechtenis of voorziening in de opvoeding te vervangen bedrag naar evenredigheid. Sr. 36; — [N. 23 *oud*;] 91.

Art. 28. In geval van schuldigverklaring aan een strafbaar feit, ter zake waarvan de rechter, bij toepassing van vrijheidsstraf, als hoofdstraf gevangenisstraf van niet meer dan drie maanden of hechtenis zou hebben opgelegd, kan hij:

1°. indien op het feit niet tevens geldboete is gesteld, niettemin geldboete opleggen;

2°. indien op het feit tevens geldboete is gesteld, doch oplegging ook van het maximum der geldboete niet voldoende zou zijn, eene hoogere geldboete opleggen.

De ingevolge het eerste lid op te leggen geldboete bedraagt ten hoogste drie duizend gulden bij feiten, waarop gevangenisstraf van niet meer dan drie maanden of hechtenis is gesteld en ten hoogste vijfduizend gulden bij feiten, waarop gevangenisstraf van meer dan drie maanden is gesteld.

Het bepaalde in het eerste en tweede lid blijft buiten toepassing, indien op het feit gevangenisstraf van meer dan zes jaren is gesteld. — [N. 24.]

Art. 29. Bevindt de veroordeelde, die hechtenis moet ondergaan, zich in een gesticht uitsluitend bestemd tot de uitvoering van gevangenisstraf, dan kan op zijn verzoek de hechtenis terstond na het eindigen der gevangenisstraf in dat gesticht worden ondergaan, zonder daardoor van aard te veranderen. N. 25; Sr. 23.

Art. 30. De gevangenisstraf en de hechtenis gaan in op den dag der tenuitvoerlegging van de rechterlijke uitspraak, voor zoveel elke dezer straffen betreft. N. 26; Sr. 34.

Art. 31. Bij de rechterlijke uitspraak kan worden bepaald dat de tijd, door den veroordeelde voor de tenuitvoerlegging van die uitspraak voorloopig in verzekerde bewaring doorgebracht, bij de uitvoering van de hem opgelegde tijdelijke gevangenisstraf, hechtenis of geldboete geheel of gedeeltelijk zal worden

in the history of the nation, it is not only a matter of
principle, but also a matter of fact, that the
people of this country are entitled to know the
truth about the actions of their government. It is
the duty of every citizen to be informed and to
participate in the government.

ART. 22. In general, the government shall be
conducted in the most efficient manner possible,
and the public interest shall be the paramount
consideration in all its actions.

ART. 23. The government shall be organized
in such a manner as to secure the most
efficient administration of its affairs, and
the public interest shall be the paramount
consideration in all its actions.

ART. 24. The government shall be organized
in such a manner as to secure the most
efficient administration of its affairs, and
the public interest shall be the paramount
consideration in all its actions.

ART. 25. The government shall be organized
in such a manner as to secure the most
efficient administration of its affairs, and
the public interest shall be the paramount
consideration in all its actions.

ART. 26. The government shall be organized
in such a manner as to secure the most
efficient administration of its affairs, and
the public interest shall be the paramount
consideration in all its actions.

in mindering gebracht; wat de geldboete betreft volgens den maatstaf in de uitspraak te bepalen.

De bepaling van dit artikel is ook toepasselijk ingeval, bij gelijktijdige vervolging wegens meerdere feiten, de veroordeeling wordt uitgesproken ter zake van een ander feit dan waarvoor de veroordeelde zich voorloopig in verzekerde bewaring bevindt. — N. 27.

Art. 31bis. De straf van berisping bestaat in eene vermanende toespraak tot den veroordeelde, in verband met het gepleegde feit. N. 27^{quater}; Sr. 9 lid 2.

Art. 32. De rechten waarvan de schuldige, in de bij dit Wetboek of bij eene andere algemeene verordening bepaalde gevallen, bij rechterlijke uitspraak kan worden ontzet, zijn:

- 1°. het bekleeden van ambten of van bepaalde ambten; Sr. 33.
- 2°. het dienen bij de gewapende macht; Rr. 155; Sr. 33.
- 3°. het kiezen en de verkiesbaarheid bij krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen; Rr. 69 e.v.; Sr. 136.
- 4°. het zijn van raadsman of gerechtelijk bewindvoerder; BW. 513 e.v., 1749 e.v.; Sr. 267.
- 5°. de uitoefening van bepaalde beroepen. Sr. 121, 136^{quinquies}, 138, 182, 182ter, 246bis, 261, 262, 263, 266, 284, 311, 322, 352.

Ontzetting van voor hun leven aangestelde leden der rechterlijke macht of andere ambtenaren geschiedt, ten opzichte van het ambt waartoe zij aldus zijn aangesteld, alleen in de gevallen en op de wijze bij de algemeene verordening bepaald. Rr. 3, 132, 138 e.v.; — N. 28; Sr. 33, 34, 62, 112, 122, 128, 136, 183, 184, 201, 213, 221, 229, 240, 241, 242, 261, 274, 280, 281, 299, 312, 318, 326, 328, 333, 338, 352, 362, 394, 430, 432ter.

Art. 33. Ontzetting van het recht om ambten of bepaalde ambten te bekleeden en bij de gewapende macht te dienen kan, behalve in de gevallen in het Tweede Boek omschreven, worden uitgesproken bij veroordeeling wegens eenig ambtsmisdrijf of wegens eenig misdrijf waardoor de schuldige een bijzonderen ambtsplicht schond of waarbij hij gebruik maakte van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken. N. 29; Sr. 32, 34, 46, 49, 50, 201, 373 e.v.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Art. 34. Wanneer ontzetting van rechten wordt uitgesproken, bepaalt de rechter den duur als volgt:

- 1°. bij veroordeeling tot de doodstraf of tot levenslange gevangenisstraf, voor het leven;
- 2°. bij veroordeeling tot tijdelijke gevangenisstraf of tot hechtenis, voor een tijd den duur der hoofdstraf ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande;
- 3°. bij veroordeeling tot geldboete voor een tijd van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren.

De straf gaat in op den dag waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd. — N. 31; Sr. 30, 32, 33, 201.

Art. 35. Voorwerpen den veroordeelde toebehoorende, door middel van misdrijf verkregen of waarmede misdrijf opzettelijk is gepleegd, kunnen worden verbeurd verklaard.

Bij veroordeeling wegens misdrijf, niet opzettelijk gepleegd, of wegens overtreding, kan gelijke verbeurdverklaring worden uitgesproken in de bij algemeene verordening bepaalde gevallen.

Verbeurdverklaring kan worden uitgesproken ten laste van den schuldige, op wien artikel 41 wordt toegepast. — N. 33; Rr. 3, 124; Sr. 35*bis*, 36, 62, 76, 80, 102, 103*a*, 181, 220, 228, 239, 439 e.v., 460.

Art. 35*bis*. Bij in- of vervoer van goederen in strijd met de belastingverordeningen door een persoon beneden den leeftijd van achttien jaren kan de rechter, ook indien op den schuldige artikel 40 wordt toegepast, op vordering van den met de vervolging belasten ambtenaar de verbeurdverklaring van de aangehaalde goederen uitspreken. N. 33*bis*; Rr. 3; Sr. 35, 36, 41, 76.

Art. 36. Niet in beslag genomen voorwerpen worden, bij verbeurdverklaring, in de uitspraak op een bepaald geldelijk bedrag geschat.

De voorwerpen moeten in dit geval worden uitgeleverd, of de geschatte waarde moet worden betaald, binnen den termijn door den ambtenaar in wiens naam de tenuitvoerlegging van het vonnis geschiedt, te stellen.

Bij gebreke van het een en het ander wordt vervangende hechtenis of voorziening in de opvoeding ten uitvoer gelegd. De artikelen 27, derde, vierde, zesde, zevende en achtste lid,

Art. 24. Het Ministerie van Justitie heeft de bevoegdheid om te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal.

Art. 25. Het Ministerie van Justitie heeft de bevoegdheid om te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal.

Art. 26. Het Ministerie van Justitie heeft de bevoegdheid om te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal.

Art. 27. Het Ministerie van Justitie heeft de bevoegdheid om te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal, en te bepalen de wijze van toezicht op de werking van de wetten en verordeningen van de Staten-Generaal.

en 29 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat te allen tijde ook algeheele bevrijding mogelijk is door uitlevering alsnog van alle verbeurdverklearde voorwerpen. — N. 34; Sr. 35, 35*bis*, 76, 79*bis*, 181; Pb. 1923 n°. 37 art. 24.

Art. 37. Alle kosten van gevangenisstraf en hechtenis komen ten laste, alle opbrengst van geldboeten en verbeurdverklaringen ten bate van de koloniale kas. N. 35; Sr. 26, 27, 35, 35*bis*.

Art. 38. In de gevallen waarin de rechter krachtens eene algemeene verordening de openbaarmaking zijner uitspraak gelast, bepaalt hij tevens de wijze waarop aan dien last op kosten van den veroordeelde uitvoering wordt gegeven. [N. 36 *oud*;} Rr. 3; Sr. 112, 182, 322, 338, 352, 362.

TITEL III.

UITSLUITING, VERMINDERING EN VERHOOGING DER STRAFBAARHEID.

Art. 39. Niet strafbaar is hij die een feit begaat dat hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend.

Blijkt dat het begane feit hem wegens de gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke storing zijner verstandelijke vermogens niet kan worden toegerekend, dan kan de rechter gelasten dat hij in een krankzinnigengesticht worde geplaatst gedurende een proeftijd, den termijn van een jaar niet te boven gaande. — [N. 37 *oud*;} Pb. 1922 n°. 14 artt. 1, 19.

Art. 40. Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon wegens een feit, begaan voordat hij den leeftijd van zestien jaren heeft bereikt, kan de rechter bevelen dat de schuldige aan zijne ouders of zijn voogd zal worden teruggegeven, zonder toepassing van eenige straf. N. 38; Sr. 35*bis*, 41, 41*septies*, 41*octies*.

Art. 41. Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wegens een feit, vallende in de bepaling van een misdrijf, kan de rechter bevelen dat de schuldige ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, zonder toepassing van eenige straf, behoudens het bepaalde bij artikel 41*ter*, eerste lid.

Art. 21. Die Rechte der...
 Art. 22. Die Rechte der...
 Art. 23. Die Rechte der...

TITEL III

VERFAHREN DER VERFASSUNG DER VERFASSUNG

Art. 24. Die Rechte der...
 Art. 25. Die Rechte der...
 Art. 26. Die Rechte der...

Art. 27. Die Rechte der...
 Art. 28. Die Rechte der...
 Art. 29. Die Rechte der...

Art. 30. Die Rechte der...
 Art. 31. Die Rechte der...
 Art. 32. Die Rechte der...

Bij strafrechtelijke vervolging van een minderjarigen persoon die op voormeld tijdstip den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wegens een feit, vallende in de bepalingen van een der overtredingen, omschreven in de artikelen 439, 440, 442, 446—452, 459, 460, 466, 469, 470, 474 en 477, kan de rechter bevelen als in het vorige lid is bepaald, zonder toepassing van eenige straf, indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere schuldigverklaring van denzelfden persoon aan eene dezer overtredingen of aan eenig misdrijf onherroepelijk is geworden. — [N. 39;] BW. 379; Sr. 27, 35, 35*bis*, 40, 41*bis*, 41*ter*, 41*septies*, 41*octies*, 80, 97 e.v.; Pb. 1923 n°. 37.

Art. 41*bis*. Indien de rechter heeft bevolen, dat de schuldige ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, wordt hij hetzij in een koloniaal opvoedingsgesticht geplaatst, ten einde aldaar, of later op andere wijze, in zijne opvoeding worde voorzien,

hetzij ter opvoeding toevertrouwd aan eene in de kolonie gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende vereeniging of aan eene aldaar gevestigde stichting of instelling van weldadigheid, wier statuten, stichtingsbrieven of reglementen duurzame verzorging van minderjarigen in of buiten gestichten voorschrijven, ten einde door haar, of later op andere wijze, in zijne opvoeding worde voorzien,

in het eene en het andere geval uiterlijk tot hij den leeftijd van een en twintig jaren zal hebben bereikt.

Bepalingen ter uitvoering van het eerste lid van dit artikel en omtrent het voorwaardelijk of onvoorwaardelijk eindigen van de voorziening in de opvoeding worden ¹⁾, naar beginselen bij algemeene verordening te stellen, vastgesteld bij besluit van den Gouverneur. — [N. 39*bis*;] Sr. 18 e.v., 41, 41*ter* e.v., 385, 487; Pb. 1923 n°. 37; Pb. 1924 n°. 20.

Art. 41*ter*. Bij het bevel, dat de schuldige aan een misdrijf, waarop als maximum eene gevangenisstraf van drie jaren of meer is gesteld, ter beschikking van het Bestuur zal worden gesteld, kan de rechter den schuldige tevens veroordeelen tot gevangenisstraf van ten hoogste de helft van het maximum tot het misdrijf gesteld. Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf

¹⁾ In den officieelen tekst staat: worde.

177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200

201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300

301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400

of levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan kan gevangenisstraf worden opgelegd van ten hoogste tien jaren.

De ingevolge dit artikel opgelegde gevangenisstraf wordt niet tenuitvoergelegd vóór den dag, waarop de voorziening in de opvoeding van den schuldige onvoorwaardelijk eindigt. — N. 39ter; Sr. 9 lid 2, 41, 42bis, 41quater e.v., 79.

Art. 41quater. De tenuitvoerlegging van de ingevolge het vorige artikel opgelegde gevangenisstraf kan worden opgeschort bij een beschikking van den Gouverneur.

Deze beschikking kan te allen tijde door den Gouverneur worden herroepen in geval de veroordeelde zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden.

De gevangenisstraf wordt geacht te zijn ondergaan door het verloop van haren duur sedert den dag van de beschikking tot opschorting van de tenuitvoerlegging en in elk geval op den dag waarop de veroordeelde den leeftijd van vijf en twintig jaren heeft bereikt, tenzij inmiddels dat besluit is herroepen. — N. 39quater; Sr. 41bis, 41quinquies, 41sexies; Pb. 1924 n°. 20 art. 1 e.v.

Art. 41quinquies. De aanhouding van den veroordeelde, te wiens aanzien eene beschikking tot opschorting van de tenuitvoerlegging der hem opgelegde gevangenisstraf is genomen, kan, indien hij zich slecht gedraagt of in strijd handelt met de in zijnen verlofpas uitgedrukte voorwaarden, in het belang der openbare orde worden bevolen door het hoofd van politie op het eiland waar hij zich bevindt, onder verplichting, voor wat het plaatselijk hoofd van politie op de eilanden buiten Curaçao aangaat, om het hoofd van politie op het eiland Curaçao onverwijld kennis te geven, welke laatste zoowel in het eene als in het andere geval den Gouverneur van de aanhouding kennis geeft.

Volgt daarna de herroeping dan wordt de uitvoering van de straf geacht te zijn aangevangen op den dag der aanhouding. — [N. 39quinquies;] Rr. 134; Sr. 41quater, 41sexies; Pb. 1924 n°. 20 art. 7 e.v.; Pb. 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 41sexies. Het formulier van den verlofpas en de verdere voorschriften ter uitvoering van de artikelen 41quater en 41quinquies worden vastgesteld bij besluit van den Gouverneur. [N. 39sexies;] Pb. 1924 n°. 20.

... van de ...
... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

... van de ...
... van de ...

Art. 41septies. Bij niet-toepassing van artikel 40 of artikel 41 wordt de minderjarige schuldig aan een feit, vallende in de bepaling van een misdrijf, gestraft, indien hij tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van veertien jaren nog niet heeft bereikt, met geldboete of met berisping, en indien hij op dat tijdstip den leeftijd van achttien jaren niet, doch dien van veertien jaren wel heeft bereikt, met geldboete.

Bij niet-toepassing van artikel 40 of artikel 41 wordt de minderjarige die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, schuldig aan een feit, vallende in de bepaling van eene overtreding, gestraft met berisping.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere schuldigverklaring van denzelfden persoon aan eenig strafbaar feit onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van berisping, geldboete worden opgelegd.

De in artikel 9 b 1°. en 3°. vermelde bijkomende straffen worden niet opgelegd, indien de schuldige tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eersten aanleg den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt.

Ten opzichte van minderjarigen, die den leeftijd van zestien jaren wel, doch dien van achttien jaren nog niet hebben bereikt, kan de rechter de voorafgaande bepalingen van dit artikel buiten toepassing laten en recht doen naar de bepalingen ten aanzien van personen boven den leeftijd van achttien jaren geldende. — [N. 39septies;] Sr. 9 lid 2, 27, 41octies, 80, 97 e.v., 439 e.v.

Art. 41octies. Indien de straf van berisping wordt opgelegd kan de rechter een termijn bepalen van ten minste één jaar en ten hoogste twee jaren als proeftijd, welke voor den schuldige ingaat onmiddellijk nadat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan. Indien geene andere hoofdstraf dan die van berisping toepasselijk is, doch de rechter geen termen vindt deze op te leggen of artikel 40 of artikel 41 toe te passen, bepaalt hij een termijn van ten minste één jaar en ten hoogste twee jaren als proeftijd, welke voor den schuldige ingaat onmiddellijk nadat de rechterlijke uitspraak in kracht van gewijsde is gegaan.

Bij het bepalen van zoodanigen proeftijd stelt de rechter den schuldige ter beschikking van het Bestuur.

De tenuitvoerlegging van dit bevel geschiedt alleen indien de

veroordeelde opnieuw aan eenig strafbaar feit onherroepelijk mocht zijn schuldig verklaard. Alsdan geschiedt de tenuitvoerlegging van het bevel zoodra mogelijk, behoudens de bevoegdheid van den rechter de opschorting te bevelen, indien het strafbaar feit, waaraan de veroordeelde zich opnieuw heeft schuldig gemaakt, niet valt in de bepaling van een misdrijf. — Sr. 17a e.v., 41septies, 41novies; Pb. 1923 n°. 37 art. 24.

Art. 41novies. De voorziening van bestuurswege ingevolge het vorige artikel wordt geacht geheel te zijn vervallen indien vóór de tenuitvoerlegging van het bevel de proeftijd is verstreken.

Met de tenuitvoerlegging van het bevel eindigt de proeftijd.

De proeftijd loopt niet of wordt geacht niet te hebben geloopt gedurende den tijd dat de schuldigverklarde ter zake van een opnieuw gepleegd strafbaar feit wordt vervolgd en de rechterlijke uitspraak deswege nog niet onherroepelijk is geworden indien de beklaagde bij deze onherroepelijke uitspraak is schuldig verklaard. — Pb. 1923 n°. 37 art. 24.

Art. 42. Niet strafbaar is hij die een feit begaat waartoe hij door overmacht is gedrongen. N. 40.

Art. 43. Niet strafbaar is hij die een feit begaat, geboden door de noodzakelijke verdediging van eigen of eens anders lijf, eerbaarheid of goed tegen oogenblikkelijke, wederrechtelijke aanranding.

Niet strafbaar is de overschrijding van de grenzen van noodzakelijke verdediging, indien zij het onmiddellijk gevolg is geweest van eene hevige gemoedsbeweging, door de aanranding veroorzaakt. — N. 41; Sr. 303, 304.

Art. 44. Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een wettelijk voorschrift. N. 42.

Art. 45. Niet strafbaar is hij die een feit begaat ter uitvoering van een ambtelijk bevel, gegeven door het daartoe bevoegde gezag.

Een onbevoegd gegeven ambtelijk bevel heft de strafbaarheid niet op, tenzij het door den ondergeschikte te goeder trouw als bevoegd gegeven werd beschouwd en de nakoming daarvan binnen den kring zijner ondergeschiktheid was gelegen. — N. 43; Sr. 46, 49, 86, 183, 208, 373 e.v., 484 e.v.

Art. 46. Indien een ambtenaar door het begaan van een strafbaar feit een bijzonderen ambtsplicht schendt of bij het begaan van een strafbaar feit gebruik maakt van macht, gelegenheid of middel hem door zijn ambt geschonken, kan de straf met een derde worden verhoogd. N. 44; Sr. 11, 21, 27, 33, 45, 86, 104, 105, 183, 206, 285, 345, 373 e.v., 484 e.v.

TITEL IV.

POGING.

Art. 47. Poging tot misdrijf is strafbaar, wanneer het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering heeft openbaard en de uitvoering alleen ten gevolge van omstandigheden van zijnen wil onafhankelijk niet is voltooid.

Het maximum der hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij poging met een derde verminderd.

Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wrdrt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

De hoofdstraf van berisping en de bijkomende straffen zijn voor poging dezelfde als voor het voltooide misdrijf. — N. 45; Sr. 9, 31*bis*, 48, 80, 81, 140*bis*, 160, 265, 313.

Art. 48. Poging tot overtreding is niet strafbaar. N. 46; Sr. 439 e.v.

TITEL V.

DEELNEMING AAN STRAFBARE FEITEN.

Art. 49. Als daders van een strafbaar feit worden gestraft:

- 1°. zij die het feit plegen, doen plegen of medeplegen;
- 2°. zij die door giften, beloften, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding of door het verschaffen van gelegenheid, middelen of inlichtingen het feit opzettelijk uitlokken.

Ten aanzien der laatsten komen alleen die handelingen in aanmerking die zij opzettelijk hebben uitgelokt, benevens hare gevolgen. — N. 47; Sr. 33, 45, 50, 51, 52, 83, 102-1° en 2°, 132, 139, 140*bis*, 183, 209, 210, 256, 305, 311, 324, 325 2°, 329, 372, 378 e.v., 403, 411, 413.

Art. 50. Als medeplechtigen aan een misdrijf worden gestraft:

1°. zij die opzettelijk behulpzaam zijn bij het plegen van het misdrijf;

2°. zij die opzettelijk gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaffen tot het plegen van het misdrijf. — N. 48; Sr. 33, 49, 51, 52, 54, 55, 56, 80, 102-1°, 139, 162, 209, 210, 293, 305, 311, 329, 375, 391.

Art. 51. Het maximum der hoofdstraffen op het misdrijf gesteld wordt bij medeplichtigheid met een derde verminderd.

Geldt het een misdrijf waarop de doodstraf of een misdrijf waarop levenslange gevangenisstraf is gesteld, dan wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste vijftien jaren.

De hoofdstraf van berisping en de bijkomende straffen zijn voor medeplichtigheid dezelfde als voor het misdrijf zelf.

Bij het bepalen van de straf komen alleen die handelingen in aanmerking die de medeplichtige opzettelijk heeft gemakkelijk gemaakt of bevorderd, benevens hare gevolgen. — N. 49; Sr. 50, 52, 391.

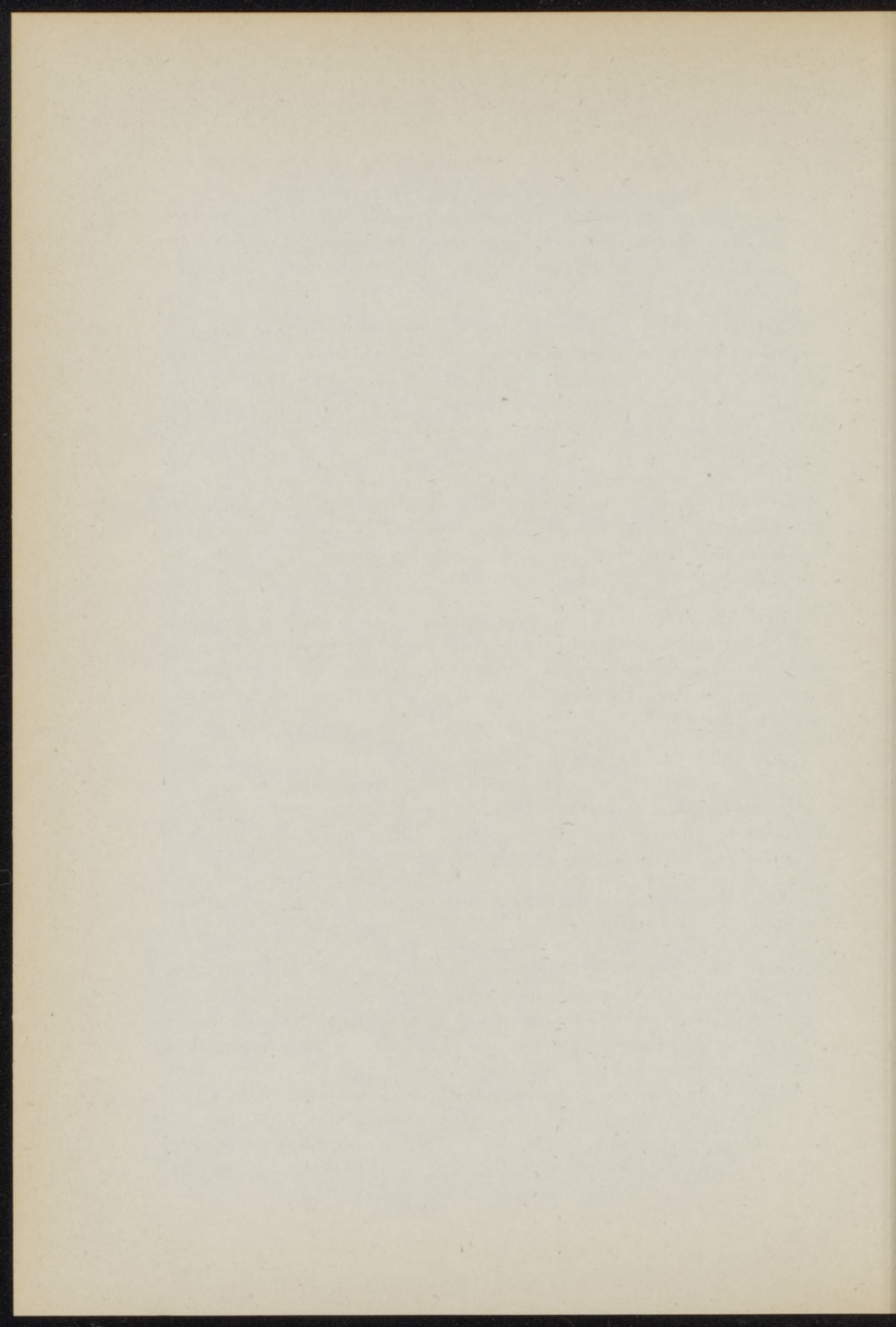
Art. 52. De persoonlijke omstandigheden waardoor de strafbaarheid uitgesloten, verminderd of verhoogd wordt, komen bij de toepassing der strafwet alleen in aanmerking ten aanzien van dien dader of medeplichtige wien zij persoonlijk betreffen. N. 50; Sr. 49, 50.

Art. 53. In de gevallen waarin wegens overtreding straf wordt bepaald tegen bestuurders, leden van eenig bestuur of commissarissen, wordt geene straf uitgesproken tegen den bestuurder of commissaris van wien blijkt dat de overtreding buiten zijn toedoen is gepleegd. N. 51.

Art. 54. Medeplichtigheid aan overtreding is niet strafbaar. N. 52; Sr. 50, 439 e.v.

Art. 55. Bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd wordt de uitgever als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en woonplaats vermeldt en de dader bekend is of op de eerste aanmaning na den rechtsingang door den uitgever is bekend gemaakt.

Deze bepaling is niet toepasselijk indien de dader op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten de kolonie gevestigd was. — N. 53; Rr. 8; Sr. 50, 56, 72, 78, 433; Pb. 1933 n°. 56.

Art. 56. Bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd wordt de drukker als zoodanig niet vervolgd, indien het gedrukte stuk zijn naam en woonplaats vermeldt en de persoon op wiens last het stuk is gedrukt, bekend is of op de eerste aanmaning na den rechtsingang door den drukker is bekend gemaakt.

Deze bepaling is niet toepasselijk, indien de persoon, op wiens last het stuk is gedrukt, op het tijdstip van het drukken strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten de kolonie gevestigd was. — N. 54; Rr. 8; Sr. 50, 55, 72, 434; Pb. 1933 n°. 56.

TITEL VI.

SAMENLOOP VAN STRAFBARE FEITEN.

Art. 57. Valt een feit in meer dan ééne strafbepaling, dan wordt slechts ééne dier bepalingen toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofdstraf is gesteld.

Indien voor een feit dat in eene algemeene strafbepaling valt, eene bijzondere strafbepaling bestaat, komt deze alleen in aanmerking. — N. 55; Sr. 9, 63.

Art. 58. Staan meerdere feiten, ofschoon elk op zichzelf misdrijf of overtreding opleverende, in zoodanig verband dat zij moeten worden beschouwd als ééne voortgezette handeling, dan wordt slechts ééne strafbepaling toegepast, bij verschil die waarbij de zwaarste hoofdstraf is gesteld.

Insgelijks wordt slechts ééne strafbepaling toegepast bij schuldigverklaring aan valsheid of muntschennis en aan het gebruik maken van het voorwerp ten opzichte waarvan de valsheid of muntschennis gepleegd is. — N. 56; Sr. 9, 63, 65, 80, 97 e.v., 214 e.v., 222 e.v., 230 e.v., 439 e.v.

Art. 59. Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren waarop gelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt ééne straf uitgesproken.

Het maximum dezer straf is het verenigd bedrag van de hoogste straffen op de feiten gesteld, doch niet hooger dan een derde boven het zwaarste maximum. — N. 57; Sr. 9, 11, 21, 27, 60, 61, 62 e.v., 80, 97 e.v.

Art. 60. Bij samenloop van meerdere feiten die als op zich zelve staande handelingen moeten worden beschouwd en meerdere misdrijven opleveren, waarop ongelijksoortige hoofdstraffen zijn gesteld, wordt elke dier straffen uitgesproken, doch mogen deze te zamen in duur de langstdurende met niet meer dan een derde overtreffen.

Geldboeten worden daarbij berekend naar den duur van het maximum der bedreigde vervangende hechtenis. — N. 58; Sr. 9, 11, 21, 27, 59, 61, 62 e.v., 80, 97 e.v.

Art. 61. Bij veroordeeling tot de doodstraf of tot levenslange gevangenisstraf kunnen daarnevens geene andere straffen worden opgelegd dan ontzetting van bepaalde rechten, verbeurdverklaring van reeds in beslag genomen voorwerpen en openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak. N. 59; Sr. 9, 11, 32—36, 38, 59, 97—99, 103, 108, 114, 123, 163, 170, 172, 174, 176, 178, 180, 301, 302, 436—438.

Art. 62. In de gevallen der artikelen 59 en 60 gelden ten aanzien van bijkomende straffen de volgende bepalingen:

- 1°. de straffen van ontzetting van dezelfde rechten worden opgelost in ééne straf, in duur de opgelegde hoofdstraf of hoofdstraffen ten minste twee en ten hoogste vijf jaren te boven gaande, of ingeval geene andere hoofdstraf dan geldboete is opgelegd, in ééne straf van ten minste twee en ten hoogste vijf jaren;
- 2°. de straffen van ontzetting van verschillende rechten worden voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd;
- 3°. de straffen van verbeurdverklaring van bepaalde voorwerpen worden voor elk misdrijf afzonderlijk en zonder vermindering opgelegd; de vervangende straffen van hechtenis of voorzieningen in de opvoeding mogen gezamenlijk de maxima, bepaald in het vierde lid van artikel 27, met niet meer dan een derde te boven gaan. — N. 60; Sr. 9, 32 e.v., 41 e.v.

Art. 63. De betrekkelijke zwaarte van ongelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door de volgorde van artikel 9.

Waar den rechter de keuze tusschen twee hoofdstraffen is gelaten, komt bij de vergelijking alleen de zwaarste dier straffen in aanmerking.

Art. 50. De werkdagen van een onderneming worden vastgesteld door de algemene vergadering van aandeelhouders, na overleg met de bevoegde overheidsinstanties, met dien verstande dat de werkdagen niet langer dan een half jaar voortduren.

Indien de werkdagen van een onderneming niet langer dan een half jaar voortduren, wordt de algemene vergadering van aandeelhouders bevoegd de werkdagen te verlengen tot een half jaar.

Art. 51. Bij de oprichting van een onderneming kan de algemene vergadering van aandeelhouders bevoegd zijn de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar.

Art. 52. In de gevallen der artikelen 50 en 51 gelden de bepalingen van de artikelen 48 en 49.

De algemene vergadering van aandeelhouders kan de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar.

De algemene vergadering van aandeelhouders kan de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar.

De algemene vergadering van aandeelhouders kan de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar.

Art. 53. De algemene vergadering van aandeelhouders kan de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar. De algemene vergadering van aandeelhouders kan ook de werkdagen van een onderneming te verlengen tot een half jaar.

De betrekkelijke zwaarte van gelijksoortige hoofdstraffen wordt bepaald door het maximum.

De betrekkelijke duur zoowel van ongelijksoortige als van gelijksoortige hoofdstraffen wordt eveneens bepaald door het maximum. — N. 61; Sr. 57, 58.

Art. 64. Bij samenloop op de wijze in de artikelen 59 en 60 bedoeld hetzij van overtredingen met misdrijven, hetzij van overtredingen onderling, wordt voor elke overtreding zonder vermindering straf opgelegd.

De vervangende straffen van hechtenis of voorzieningen in de opvoeding mogen voor de misdrijven en overtredingen of voor de overtredingen gezamenlijk de maxima, bepaald in het vierde lid van artikel 27, met niet meer dan een derde te boven gaan.

De straffen van hechtenis, opgelegd als hoofdstraf, mogen voor de overtredingen gezamenlijk den tijd van acht maanden niet te boven gaan. — N. 62; Sr. 21, 41 e.v., 80, 97 e.v., 439 e.v.

Art. 65. Indien iemand, na veroordeeling tot straf, opnieuw wordt schuldig verklaard aan misdrijf of overtreding vóór die veroordeeling gepleegd, wordt de vroegere straf in rekening gebracht, met toepassing der bepalingen van dezen titel voor het geval van gelijktijdige berechting.

Indien echter de doodstraf of levenslange gevangenisstraf op dit misdrijf is gesteld, zal die straf worden opgelegd, welke straf ook vroeger mocht zijn opgelegd. — N. 63; Sr. 57 e.v., 80, 97 e.v., 439 e.v.

TITEL VII.

INDIENING EN INTREKKING DER KLACHTEN BIJ MISDRIJVEN

ALLEEN OP KLACHTEN VERVOLGBAAR. (Sr. 247, 251,

256, 276, 282, 283, 285, 286, 294, 297, 329,

331, 332, 337, 351, 361, 371, 435.)

Art. 66. Indien een misdrijf dat alleen op klachten vervolgbaar is, gepleegd is tegen iemand die den leeftijd van zestien jaren nog niet had bereikt of die anders dan wegens verkwisting onder curatele gesteld is, geschiedt de klachte door zijn wettigen vertegenwoordiger in burgerlijke zaken.

Is deze de persoon tegen wien de klachte moest geschieden, dan kan de vervolging plaats hebben op klachte van den toezienenden voogd of curator, van de echtgenoot, van een bloedverwant in de rechte linie of, bij gebreke van deze, op klachte van een bloedverwant in de zijlinie tot den derden graad ingesloten. — N. 64; BW. 339 e.v., 348, 349, 359, 379, 421, 436, 482, 501; Sr. 67 e.v., 194, 247, 331.

Art. 67. Indien hij, tegen wien het misdrijf is gepleegd, binnen den in het volgende artikel gestelden termijn overlijdt, kan, zonder verlenging van dien termijn, de vervolging geschieden op klachte van de ouders, van de kinderen of van den overlevenden echtgenoot, ten ware blijken mocht dat de overledene eene vervolging niet gewild heeft. N. 65; Sr. 66, 247.

Art. 68. De klachte kan slechts worden ingediend gedurende drie maanden nadat de tot klachte gerechtigde kennis heeft bekomen van het gepleegde feit indien hij binnen de kolonie, of gedurende negen maanden nadat hij daarvan kennis heeft bekomen, indien hij buiten de kolonie verblijf houdt. N. 66; Sr. 256.

Art. 69. Hij, die de klachte indient, blijft gedurende eene maand na den dag der indiening bevoegd haar in te trekken. N. 67; Sr. 247.

TITEL VIII.

VERVAL VAN HET RECHT TOT STRAFVORDERING EN VAN DE STRAF.

Art. 70. Behoudens de gevallen waarin rechterlijke uitspraken voor herziening vatbaar zijn, kan niemand andermaal worden vervolgd wegens het feit waarover te zijnen aanzien bij gewijsde van den Curaçaoschen rechter, of van den rechter in Nederland of in andere koloniën en bezittingen van Nederland, onherroepelijk is beslist.

Is het gewijsde afkomstig van een anderen rechter, dan heeft tegen denzelfden persoon wegens hetzelfde feit geene vervolging plaats in geval van:

- 1°. vrijspraak of ontslag van rechtsvervolging;
- 2°. veroordeeling, gevolgd door geheele uitvoering, gratie of verjaring der straf. — N. 68; Rr. 37; Sr. 5, 78.

Art. 71. Het recht tot strafvordering vervalt door den dood van den verdachte. N. 69; Sr. 72.

Art. 72. Het recht tot strafvordering vervalt door verjaring:

- 1°. in één jaar voor alle overtredingen en voor de misdrijven door middel van de drukpers gepleegd;
- 2°. in zes jaren voor de misdrijven waarop geldboete, hechtenis of gevangenisstraf van niet meer dan drie jaren is gesteld;
- 3°. in twaalf jaren voor alle misdrijven waarop tijdelijke gevangenisstraf van meer dan drie jaren is gesteld;
- 4°. in achttien jaren voor alle misdrijven waarop de doodstraf of levenslange gevangenisstraf is gesteld.

Ten aanzien van een persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, wordt elke der boven vermelde verjaringstermijnen tot een derde van den daar bepaalden duur ingekort. — N. 70; Sr. 55, 56, 71, 73 e.v., 80, 433, 439 e.v.; Pb. 1933 n°. 56.

Art. 73. De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop het feit is gepleegd, behoudens in de volgende gevallen:

- 1°. bij valsheid of muntschennis vangt de termijn aan op den dag na dien, waarop gebruik is gemaakt van het voorwerp ten opzichte waarvan de valsheid of muntschennis gepleegd is; Sr. 214 e.v., 222 e.v., 230 e.v.
- 2°. bij de misdrijven omschreven in de artikelen 291, 292 en 295, op den dag na dien der bevrijding, of van den dood van hem, tegen wien onmiddellijk het misdrijf gepleegd is;
- 3°. bij overtredingen omschreven in de artikelen 489, 490 en 491, op den dag na dien, waarop ingevolge artikel 14 van het Burgerlijk Wetboek voor de Kolonie Curaçao de aldaar bedoelde registers, waaruit zoodanige overtreding blijkt, ter griffie van het Hof van Justitie zijn overgebracht. B.W. 19, 20, 131. — N. 71; Sr. 74.

Art. 74. Elke daad van vervolging stuit de verjaring, mits die daad den vervolgte bekend of hem op de bij wettelijk voorschrift voor gerechtelijke akten bepaalde wijze beteekend zij.

Art. 71. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 72. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 73. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 74. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 75. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 76. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 77. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 78. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 79. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 80. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 81. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Art. 82. Het recht tot bezitting van goederen wordt door de Staat

Na de stuiting vangt een nieuwe verjaringstermijn aan. — N. 72; Sr. 72, 73.

Art. 75. De schorsing der strafvervolging ter zake van een praejudicieel geschil schorst de verjaring. — N. 73; Sr. 72, 247, 277, 294.

Art. 76. Het recht tot strafvordering wegens overtredingen, waarop geldboete, hetzij als eenige hoofdstraf, hetzij nevens hechtenis van ten hoogste veertien dagen is gesteld, vervalt door vrijwillige voldoening aan de voorwaarde welke de bevoegde ambtenaar van het openbaar ministerie op vóór den aanvang der terechtzitting in te dienen verzoek van den verdachte of beklaagde ter voorkoming van de strafvervolging mocht hebben gesteld.

Deze voorwaarde bestaat in: de betaling, binnen een door den ambtenaar te bepalen termijn en op eene door dezen aan te wijzen plaats, van eene bepaalde geldsom, met of zonder uitlevering van aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen of voldoening der geschatte waarde of afstand van reeds inbeslaggenomen voorwerpen. De betaling der bepaalde geldsom en de voldoening der geschatte waarde van bedoelde voorwerpen geschiedt ten kantore van den met de invordering der boeten belasten ambtenaar. Zoodanige uitlevering, voldoening of afstand wordt steeds in de voorwaarde opgenomen, indien ter zake van het feit verbeurdverklaring zou moeten volgen. Be-doelde termijn kan vóór den afloop daarvan eenmaal worden verlengd.

De te betalen geldsom bedraagt ten minste vijftig cents en ten hoogste het maximum der boete op het feit gesteld.

Is op de overtreding geene andere hoofdstraf gesteld dan geldboete en biedt de verdachte of beklaagde aan, binnen den door den ambtenaar van het openbaar ministerie te bepalen termijn het maximum der boete te betalen en de aan verbeurdverklaring onderworpen voorwerpen uit te leveren of af te staan of hunne geschatte waarde te voldoen, dan zal die ambtenaar het stellen van eene daartoe strekkende voorwaarde niet mogen weigeren.

In de gevallen waarin de straf wordt verhoogd wegens herhaling, is die verhooging ook van toepassing, wanneer het recht tot strafvordering wegens de vroeger begane overtreding volgens het eerste lid is vervallen.

De in 1875 uitgegeven wet op de gemeentelijke bestuursveranderingen van 1875, art. 10, § 1.

Art. 10. De bevoegdheid der gemeenteraden tot het aanstellen van gemeentelijke bestuursveranderingen is beperkt tot de in de wet bedoelde gevallen.

Art. 11. Het recht tot bevoegdheid van gemeenteraden tot het aanstellen van gemeentelijke bestuursveranderingen is beperkt tot de in de wet bedoelde gevallen.

De bevoegdheid van gemeenteraden tot het aanstellen van gemeentelijke bestuursveranderingen is beperkt tot de in de wet bedoelde gevallen.

De bevoegdheid van gemeenteraden tot het aanstellen van gemeentelijke bestuursveranderingen is beperkt tot de in de wet bedoelde gevallen.

De bepalingen van dit artikel gelden niet voor een minder-jarigen persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt. — N. 74; Sr. 9, 35, 35bis, 36, 439 e.v.

Art. 77. Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door den dood van den veroordeelde. N. 75; Sr. 78, 79.

Art. 78. Het recht tot uitvoering van de straf vervalt door verjaring.

De termijn dezer verjaring is bij overtredingen twee jaren, bij misdrijven door middel van de drukpers gepleegd vijf jaren, en bij andere misdrijven een derde langer dan de termijn der verjaring van het recht tot strafvordering.

In geen geval is de termijn der verjaring korter dan de duur der opgelegde straf.

Ten aanzien van een persoon, die vóór het begaan van het feit den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt, is de termijn dezer verjaring bij overtredingen acht maanden, bij misdrijven door middel van drukpers gepleegd achttien maanden, en bij andere misdrijven een derde langer dan de bij het tweede lid van artikel 72 bepaalde termijn der verjaring van het recht tot strafvordering.

Indien vóór de tenuitvoerlegging van de straf de veroordeelde, die tijdens zijne veroordeeling nog geen achttien jaren oud was, den leeftijd van een en twintig jaren heeft bereikt, vordert hij, die met deze tenuitvoerlegging is belast, dat de rechter die de straf heeft opgelegd, den duur zal bepalen der gevangenisstraf of hechtenis of het bedrag der boete, op het feit gesteld, welke straffen alsdan in de plaats treden der vroeger opgelegde.

De bepalingen van het vierde en het vijfde lid van dit artikel zijn niet toepasselijk ten opzichte van gevangenisstraf, opgelegd ingevolge artikel 41ter of artikel 41septies, laatste lid. — [N. 76 oud;] Sr. 55, 56, 70, 72, 77, 79, 80, 97 e.v., 439 e.v.

Art. 79. De termijn van verjaring vangt aan op den dag na dien waarop de rechterlijke uitspraak kan worden ten uitvoer gelegd.

Bij ontvluchting van een veroordeelde uit het gesticht waarin hij zijne straf ondergaat, vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op den dag na dien der ontvluchting. Bij herroeping eener voorwaardelijke invrijheidstelling vangt een nieuwe verjaringstermijn aan op den dag na dien der herroeping.

De bepaling van de uitdrukking van de wetten van de natuur is de taak van de natuurwetenschap. De wetten van de natuur zijn de uitdrukking van de oorzaken van de verschijnselen in de natuur. De wetten van de natuur zijn de uitdrukking van de oorzaken van de verschijnselen in de natuur.

Art. 17. Het recht tot uitroeping van de staat vervalt door de dood van den verzoeker. § 17, 2e, 3e, 4e.

Art. 18. Het recht tot uitroeping van de staat vervalt door de dood van den verzoeker. § 18, 2e, 3e, 4e.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

Art. 19. De termijn van verrijping vangt aan op den dag van de vestiging der rechten. § 19, 2e, 3e, 4e.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren. De termijn door verrijping is bij overdrachten twee jaren.

De termijn loopt niet gedurende de bij algemeene verordening bevolen schorsing der tenuitvoerlegging, noch gedurende den tijd dat de veroordeelde, zij het ook ter zake van eene andere veroordeeling, in verzekerde bewaring is.

Ten aanzien van een persoon, die zich aan de tenuitvoerlegging van het tegen hem uitgesproken bevel, bedoeld bij artikel 41ter, onttrekt, vangt de termijn van verjaring der hem tevens naar de bepalingen van dat artikel opgelegde gevangenisstraf aan op den dag na dien waarop hij den leeftijd van een en twintig jaren bereikt. — N. 77; Rr. 3; Sr. 18 e.v., 78.

Art. 79bis. De voorziening in de opvoeding, ter vervanging van de uitlevering van verbeurdverklaarde voorwerpen, wordt niet uitgevoerd, wanneer de veroordeelde door van zijn wil onafhankelijke omstandigheden feitelijk verhinderd is de verbeurdverklaarde voorwerpen uit te leveren of het geldelijk bedrag, waarop zij bij de uitspraak geschat worden, te betalen. [N. 77bis;] Sr. 36; Pb. 1923 n°. 37 art. 24.

TITEL IX.

BETEKENIS VAN SOMMIGE IN HET WETBOEK VOORKOMENDE UITDRUKKINGEN.

Art. 80. Waar van misdrijf in het algemeen of van eenig misdrijf in het bijzonder gesproken wordt, wordt daaronder medeplichtigheid aan en poging tot dat misdrijf begrepen; voor zoover niet uit eenige bepaling het tegendeel volgt. N. 78; Sr. 5, 11, 35, 41, 41septies, 47, 50, 58 e.v., 64, 65, 72, 78, 160, 265, 313.

Art. 81. Aanslag tot een feit bestaat, zoodra het voornemen des daders zich door een begin van uitvoering, in den zin van artikel 47 heeft geopenbaard. N. 79; Sr. 97—100, 114, 123.

Art. 82. Samenspanning bestaat zoodra twee of meer personen overeengekomen zijn om het misdrijf te plegen. N. 80; Sr. 102, 109, 141, 408, 413.

Art. 82bis. Onder omwenteling wordt verstaan het vernietigen of op onwettige wijze veranderen van den grondwettigen regeeringsvorm, de orde van troonopvolging of den wettigen regeeringsvorm van Curaçao. N. 80bis; Sr. 100, 103a.

De wetgever heeft niet bedoeld de in algemeen verstande
involen wetgeving dat voortvarendheid naar voren te
en dat de wetgevoerde al het ook het sake van een andere
verstandelijke in verstandelijke betrekking is

Van geweten van een persoon die zich aan de landbouw
gint van dat tegen hem uitgevoerd wordt, behoudt hij artikel
1114, onverschillig, want de wetgever van verandering het geen tevens
naar de bepalingen van dat artikel opgenomen koningenswet
aan op dat het op dien waarop hij het bevestig van een in te
in twee deelen — N. 57; II. 5. 28 v. 78

Art. 1066. De wetgeving in de openbare bij verandering
van de uitvoering van verstandelijke voortvoren wordt
niet afgevoerd, want de wetgevoerde door van een wil en
afgevoerde onverschilligheids betrekking is de verstand
verstandelijke voortvoren uit te voeren of het gebede het
wanneer zij in de wetgeving gewone worden te betrek
[N. 1166] 50 50; I. 1066 v. 78

TITEL IX.

WETGEVENING VAN HET WETGEVEN VOORWAARDEN

Art. 50. Waar een wetgevoerde in het algemeen of van een
wetgevoerde in het algemeen gewone wordt de wetgevoerde
wetgevoerde kan en wordt tot het wetgevoerde, want
over die wetgevoerde het wetgevoerde N. 75
N. 5. 11. 32. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52.

Art. 51. Langzamerhand het wetgevoerde, welke het voortvoren
het wetgevoerde van het wetgevoerde, in dat van
artikel 47 het wetgevoerde N. 75. 97-100. 114. 120.

Art. 52. De wetgeving het wetgevoerde twee of meer
wetgevoerden van het wetgevoerde te zijn. N. 80
50. 100. 100. 141. 409. 410.

Art. 53. De wetgeving wordt wetgevoerde het wetgevoerde
aan of op wetgevoerde wijze voortvoren van het wetgevoerde
wetgevoerde, de wet van het wetgevoerde wetgevoerde
wetgevoerde van Grooten N. 80; II. 100. 100.

Art. 83. Met het plegen van geweld wordt gelijk gesteld het brengen in een staat van bewusteloosheid of onmacht. N. 81; Sr. 49, 129—131, 138*bis*, 147, 149, 151, 185, 186, 248, 252, 256, 263, 292, 294, 297, 298, 325, 330, 395.

Art. 84. Onder zwaar lichamenteel letsel worden begrepen: ziekte die geen uitzicht op volkomen genezing overlaat, voortdurende ongeschiktheid tot uitoefening zijner ambts- of beroepsbezigheden en afdrijving of dood van de vrucht eener vrouw.

Onder zwaar lichamenteel letsel wordt mede begrepen storing der verstandelijke vermogens die langer dan vier weken geduurd heeft. — N. 82; Sr. 97, 98, 147, 160 e.v., 187, 188, 254, 263, 269, 295, 296, 313—316, 319, 321, 325, 410, 411.

Art. 85. Nederlander is hij die dezen staat bezit volgens de wet tot uitvoering van artikel 6 der grondwet van het Koninkrijk.

Met den Nederlander of den ingezetene staat gelijk ieder ander wiens uitlevering bij algemeene verordening verboden is. — [N. 83;] Rr. 3, 5; Sr. 5, 107, 402, 403; Wet van 12 Dec. 1892 Stsbl. 268; Pb. 1906 n°. 10; Pb. 1910 n°. 14.

Art. 86. Onder ambtenaren worden begrepen alle personen verkozen bij krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezingen.

Onder ambtenaren en onder rechters worden begrepen scheidsrechters; onder rechters zij die administratieve rechtsmacht oefenen.

Allen die tot de gewapende macht behooren, worden mede als ambtenaren beschouwd. — N. 84; Rr. 66, 69 e.v., 132, 155, 156; RI. 7; Rv. 500 e.v.; Sr. 6, 45, 46, 145, 183 e.v., 189 e.v., 206, 257, 275, 279, 285, 317, 322, 373—394, 484—492; Pb. 1911 n°. 22 art. 15.

Art. 86*bis*. Onder koopman wordt verstaan ieder die een bedrijf uitoefent. N. 84*bis*; K. 2; Sr. 349, 353, 354.

Art. 87. Onder schipper wordt verstaan elk gezagvoerder van een vaartuig of die dezen vervangt.

Opvarenden zijn allen die zich aan boord bevinden, met uitzondering van den schipper.

Schepelingen zijn allen, die zich als scheepsofficieren of scheepsgezellen aan boord bevinden. — N. 85; K. 436, 438, 487; Sr. 7, 288, 289, 395, 396, 399 e.v., 404, 405, 409, 410, 413 e.v., 417 e.v., 424, 493 e.v., 498.

Art. 83. Het tot koop van goederen wordt geëigend het
overeen te zien staat van overeenkomst of consens. N. 21.
N. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.

Art. 84. Onder eenen hypothecke titel worden begrepen:
alle die geen titel is op volkomen geroeven overlast, want-
daerom ongeschikt tot aflossing en tot andere of andere
bestanden en afwijking of dood van de zaak van eenen
Onder eenen hypothecke titel wordt mede begrepen alene
de verpandelijke verzoeken die langer dan vier weken beduren
naar. — N. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.

Art. 85. Naderhand is bij de leen staat veel volgens de
wet der uitvoering van artikel 6 der wet van het Koninkrijk
dat het Naderhand of het ingekomen staat gelijk is
naar en naar afwijking of algemeen verandering verboden is.
N. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.

Art. 86. Onder ambtman worden begrepen alle personen
verzoeken bij handelen wettelijk voorschied afgeschreven en
bevestigd.

Onder ambtman en onder verpand worden begrepen schied-
recht; onder recht is de afwijking van rechtman
volgen.

Allen die tot de gewone maatschappij behoren, worden mede
de ambtman beschouwd. — N. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.
N. 21. 22. 23.

Art. 86bis. Onder koopman wordt verstaan ieder die een
bedrijf uitoefent. N. 21. 22. 23. 24.

Art. 87. Onder schipper wordt verstaan die bezogender van
een vaart of die deen verraagt.

Overeen een allen die zich aan board bevinden, met af-
wijking van den schipper.

Schipperen zijn allen die zich als zodanigen of
schipperen aan board bevinden. — N. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45.

Art. 88. Onder Curaçaosche schepen worden alleen verstaan :

1°. die vaartuigen welke door de algemeene verordening betreffende de afgifte van zeebrieven in de kolonie als zeeschepen worden aangemerkt;

2°. de gouvernements-vaartuigen welke buiten de tonnen in zee varen. — Rr. 3, 39; K. 378; Sr. 3, 7, 399, 400, 401, 403*bis*, 404, 405, 409, 410, 412 e.v., 417 e.v., 426 e.v., 493 e.v., 498, 500; Pb. 1933 n°. 41 art. 3.

Art. 89. Onder Nederlandsche schepen worden alleen verstaan die vaartuigen welke door de wet betrekkelijk de afgifte van zeebrieven en vergunningen tot het voeren der Nederlandsche vlag als zeeschepen worden aangemerkt.

Met Nederlandsche schepen worden gelijkgesteld de schepen welke door de wettelijke voorschriften betreffende de afgifte van zeebrieven in de andere kolonien of bezittingen van Nederland als zeeschepen worden aangemerkt. — [N. 86;] NK. 311; Sr. 3, 7, 399, 400, 401, 403*bis*, 404, 405, 409, 410, 412 e.v., 417 e.v., 424, 426 e.v., 495; Zeebrievewet 1926 artt. 3, 4.

Art. 90. Onder vijand worden begrepen opstandelingen.

Onder oorlog wordt begrepen burgeroorlog.

Onder tijd van oorlog wordt begrepen de tijd waarin oorlog dreigende is. — N. 87; Rr. 155; Sr. 103, 106, 107, 108, 110, 111, 113, 142, 324, 344, 345.

Art. 91. Door dag wordt verstaan een tijd van vier en twintig uren, door maand een tijd van dertig dagen. N. 88; Sr. 11, 21, 25, 27.

Art. 92. Door nacht wordt verstaan de tijd tusschen half zeven uur des avonds en half zes uur des morgens. Sr. 144, 324, 325.

Art. 93. Onder inklimming wordt begrepen ondergraving, alsmede het overschrijden van slooten of grachten tot afsluiting dienende. N. 89; Sr. 144, 145, 208, 324, 325.

Art. 94. Onder valsche sleutels worden begrepen alle tot opening van het slot niet bestemde werktuigen. N. 90; Sr. 144, 145, 208, 324, 325.

Art. 95. Onder vee worden verstaan paarden, ezels, muilezels, muilieren, runderen, schapen, bokken, geiten en varkens. Sr. 324, 481.

Art. 95bis. Onder opkoper wordt verstaan hij die van opkopen een beroep of eene gewoonte maakt.

Onder opkopen worden begrepen alle handelingen, hoe ook genaamd, waarmede kenlijk hetzelfde wordt beoogd. — N. 90bis; Sr. 457, 457bis.

Art. 95ter. Onder electriciteitswerken worden verstaan werken dienende tot voortbrenging, geleiding, transformatie of levering van electriciteit en daarmede in verband staande beveiligings-, bevestigings-, ondersteunings- en waarschuingswerken.

Onder electriciteitswerken worden niet begrepen telegraaf en telefoonwerken. — N. 90ter; Sr. 167bis, 167ter, 368; Pb. 1928 n°. 47.

SLOTBEPALING.

Art. 96. De bepalingen der eerste acht Titels van dit Boek zijn ook toepasselijk op feiten waarop bij andere algemeene verordeningen straf is gesteld, tenzij bij de algemeene verordening anders is bepaald. [N. 91;] Rr. 3.

Art. 85bis. (1) Het ontwerp wordt vastgesteld op de wijze
waarsamen kan worden of naar gewoonten maat.
Het ontwerp wordt bevestigd alle handelingen, die tot
aanvulling van de wet zijn bedoeld. -- N. Wet.
No. 107, 1872.

Art. 85ter. Onder de bevestigende worden verstaan alle
handelingen tot uitvoering van de wet, welke van dien aard
zijn, dat zij in de wet zijn bedoeld. -- N. Wet.
No. 107, 1872.

Overgangsbepalingen.

Art. 86. De bepalingen der wetten, welke van dien aard
zijn, dat zij van toepassing op het algemeen ver-
keer zijn, zijn van toepassing op de algemene verordening
van de wet. -- N. Wet. No. 107, 1872.

TWEEDE BOEK.

Misdrijven. (Sr. 35, 41, 41*septies*, 47, 50, 58, 59, 60, 64, 65, 80).

TITEL I.

MISDRIJVEN TEGEN DE VEILIGHEID VAN DEN STAAT. (Sr. 5.)

Art. 97. De aanslag ondernomen met het oogmerk om den Koning, de regeerende Koningin of den Regent van het leven of de vrijheid te berooven of tot regeeren ongeschikt te maken, wordt gestraft met de doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. N. 92; GW. 10 e.v., 34 e.v.; Sr. 4, 61, 81, 84, 102, 112, 114, 115, 116, 123, 141, 142, 291, 295, 300 e.v., 437.

Art. 98. De aanslag ondernomen met het oogmerk om den Gouverneur of den waarnemenden Gouverneur van het leven of de vrijheid te berooven of tot het uitoefenen van het Bestuur ongeschikt te maken, wordt gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. Rr. 11, 24, 25; Sr. 4, 61, 81, 84, 100, 101, 102, 112, 117, 141, 142, 291, 295, 300 e.v., 437.

Art. 99. De aanslag ondernomen met het oogmerk om het grondgebied van den Staat geheel of gedeeltelijk onder vreemde heerschappij te brengen of om een deel daarvan af te scheiden, wordt gestraft met de doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. N. 93; GW. 1; Rr. 1; Sr. 4, 61, 81, 102, 112, 141, 142.

Art. 100. De aanslag, ondernomen met het oogmerk om omwenteling teweeg te brengen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Leiders en aanleggers van een aanslag als in het eerste lid bedoeld, worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. — Sr. 4, 81, 82*bis*, 101, 102, 112, 136*bis* e.v., 141, 142.

TWEEDE BOEK

Mitsdien (Ar. 95-11) ... 112-113

TITEL I

Mitsdien (Ar. 95-11) ... 112-113

Art. 97. De aanteekeningen ... 112-113

Art. 98. De aanteekeningen ... 112-113

Art. 99. De aanteekeningen ... 112-113

Art. 100. De aanteekeningen ... 112-113

Art. 101. Als schuldig aan opstand wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren:

- 1°. hij, die de wapenen voert tegen het in Curaçao gevestigd openbaar gezag;
- 2°. hij, die met het oogmerk om zich tegen het in Curaçao gevestigd openbaar gezag te verzetten, optrekt met of zich aansluit bij een bende, die de wapenen voert tegen dat gezag.

Leiders en aanleggers van een opstand worden gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. — GW. 60; Sr. 4, 98, 100, 102, 112, 136*bis* e.v., 141, 142.

Art. 102. De samenspanning tot een der in de artikelen 97—101 omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Dezelfde straf is toepasselijk op hem, die met het oogmerk om een der in de artikelen 97—101 omschreven misdrijven voor te bereiden of te bevorderen:

1°. een ander tracht te bewegen om het misdrijf te plegen, te doen plegen of mede te plegen, om daarbij behulpzaam te zijn of om daartoe gelegenheid, middelen of inlichtingen te verschaffen;

2°. gelegenheid, middelen of inlichtingen tot het plegen van het misdrijf zich of anderen tracht te verschaffen;

3°. voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van het misdrijf;

4°. plannen voor de uitvoering van het misdrijf, welke bestemd zijn om aan anderen te worden medegedeeld, in gereedheid brengt of onder zich heeft;

5°. eenigen maatregel van regeerings- of bestuurswege genomen om de uitvoering van het misdrijf te voorkomen of te onderdrukken, tracht te beletten, te belemmeren of te verijdelen.

De voorwerpen, in het voorgaande lid, onder 3°, bedoeld, kunnen worden verbeurd verklaard.

Niet strafbaar is hij, van wien blijkt, dat zijn oogmerk enkel gericht is op het voorbereiden of bevorderen van staatkundige veranderingen in algemeenen zin.

Indien in een der gevallen, in de eerste twee leden van dit artikel bedoeld, het misdrijf is gevolgd, kan de straf worden

verdubbeld. — [N. 96;] Sr. 4, 35, 49, 50, 82, 112, 142, 185 e.v., 193.

Art. 103. Hij die met een buitenlandsche mogendheid in verstandhouding treedt, met het oogmerk om haar tot het plegen van vijandelijkheden of tot het voeren van oorlog tegen den Staat te bewegen, haar in het daartoe opgevatte voornemen te versterken, haar hulp daarbij toe te zeggen of bij de voorbereiding hulp te verleenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien de vijandelijkheden worden gepleegd of de oorlog uitbreekt, wordt de doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd. — N. 97; Sr. 61, 90, 103a, 108, 112, 142.

Art. 103a. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt gestraft:

1°. hij, die met een in het buitenland gevestigd persoon of lichaam in verstandhouding treedt, met het oogmerk om een zoodanig persoon of lichaam tot het verschaffen van steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling te bewegen, om een zoodanig persoon of lichaam in het daartoe opgevatte voornemen te versterken of aan een zoodanig persoon of lichaam daarbij hulp toe te zeggen of te verleenen, of om omwenteling voor te bereiden, te bevorderen of teweeg te brengen;

2°. hij, die eenig voorwerp invoert, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling, indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het daartoe bestemd is;

3°. hij, die eenig voorwerp onder zich heeft of tot onderwerp eener overeenkomst maakt, dat geschikt is tot het verschaffen van stoffelijken steun aan het voorbereiden, bevorderen of teweegbrengen van omwenteling, indien hij weet of ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het daartoe bestemd is en dat het voorwerp of eenig ander voorwerp, waarvoor het in de plaats is getreden, hetzij met die bestemming is ingevoerd, hetzij door of vanwege een in het buitenland gevestigd persoon of lichaam daartoe is bestemd.

De voorwerpen waarmede of met betrekking tot welke de in het voorgaande lid onder 2°.—3°. omschreven misdrijven zijn begaan, kunnen worden verbeurd verklaard. — N. 97a; Sr. 4, 35, 82bis, 103, 112, 142.

Art. 104. Hij die opzettelijk bescheiden, berichten of inlichtingen omtrent eenige zaak waarvan hij weet dat de geheimhouding door het belang van den Staat wordt geboden, hetzij openbaar maakt, hetzij aan eene buitenlandsche mogendheid mededeelt of in handen speelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 98; Sr. 46, 108, 112, 142, 285, 449, 485, 486.

Art. 105. Hij die eene hem van regeerings- of bestuurswege opgedragen onderhandeling met eene buitenlandsche mogendheid opzettelijk ten nadeele van den Staat voert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. N. 99; Sr. 46, 112, 142.

Art. 106. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die, ingeval van oorlog, waarin Nederland niet betrokken is, opzettelijk eenige handeling verricht waardoor de onzijdigheid van den Staat wordt in gevaar gebracht, of eenig bijzonder voorschrift tot handhaving der onzijdigheid van regeerings- of bestuurswege gegeven en bekend gemaakt, opzettelijk overtreedt;
- 2°. hij die, in tijd van oorlog, eenig voorschrift van regeerings- of bestuurswege in het belang der veiligheid van den Staat gegeven en bekend gemaakt, opzettelijk overtreedt. — N. 100; Sr. 90, 112, 142, 402, 403.

Art. 107. De Nederlander die vrijwillig in krijgsdienst treedt bij eene buitenlandsche mogendheid, wetende dat deze met Nederland in oorlog is of in het vooruitzicht van een oorlog met Nederland, wordt, in het laatste geval indien de oorlog uitbreekt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. N. 101; Sr. 85, 90, 112, 142.

Art. 108. Met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt gestraft hij die opzettelijk, in tijd van oorlog, den vijand hulp verleent of den Staat tegenover den vijand benadeelt.

Levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt toegepast indien de dader:

1°. eenige kaart, plan, teekening of beschrijving van militaire werken of eenige inlichting betreffende militaire bewegingen of ontwerpen den vijand mededeelt of in handen speelt;

2°. als verspieder den vijand dient of een verspieder des vijands opneemt, verbergt of voorthelpt.

De doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren wordt toegepast indien de dader:

1°. eenige-versterkte of bezette plaats of post, eenig middel van gemeenschap, eenig magazijn, eenigen krijgsvoorraad of eenige krijgskas, of wel de vloot of het leger of eenig deel daarvan aan den vijand verraadt, in 's vijands macht brengt, vernielt of onbruikbaar maakt, of eenige tot afweer of aanval beeraamde of uitgevoerde onderwaterzetting of ander militair werk belet, belemmert of verijdelt;

2°. hetzij oproer, hetzij mouterij of desertie onder het krijgsvolk teweegbrengt of bevordert. — N. 102; Sr. 61, 90, 103, 104, 109, 110, 112, 137 e.v., 141, 142, 196, 209, 285, 449, 485, 486.

Art. 109. De samenspanning tot een der in artikel 108 omschreven misdrijven wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. N. 103; Sr. 82, 112, 113, 142.

Art. 110. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft hij die, in tijd van oorlog, zonder oogmerk om den vijand hulp te verleenen of den Staat tegenover den vijand te benadeelen, opzettelijk:

1°. een verspieder des vijands opneemt, verbergt of voorthelpt;

2°. desertie van een krijgsman, in dienst van het Rijk, teweegbrengt of bevordert. — N. 104; Sr. 90, 108, 112, 113, 137 e.v., 142, 195, 209.

Art. 111. Hij die in tijd van oorlog eenige bedriegelijke handeling pleegt bij levering van benoodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over de levering der goederen belast, de bedriegelijke handeling opzettelijk toelaat. — N. 105; Sr. 4, 90, 113, 142, 345, 436.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Art. 112. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 97 en 98 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 99—109 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens het in artikel 111 omschreven misdrijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft en van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten, en kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast. — N. 106; Sr. 38.

Art. 113. De straffen gesteld op de in de artikelen 108—111 omschreven feiten, zijn toepasselijk indien een dier feiten wordt gepleegd tegen of met betrekking tot de bondgenooten van den Staat in een gemeenschappelijken oorlog. N. 107; Sr. 90.

TITEL II.

MISDRIJVEN TEGEN DE KONINKLIJKE WAARDIGHEID EN TEGEN DE WAARDIGHEID VAN DEN GOUVERNEUR. (Sr. 5.)

Art. 114. De aanslag op het leven of de vrijheid van de niet-regeerende Koningin, van den troonopvolger, of van een lid van het Koninklijk huis, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien de aanslag op het leven den dood tengevolge heeft of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Indien de aanslag op het leven, met voorbedachten rade ondernomen, den dood tengevolge heeft, wordt de doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd. — N. 108; GW. 27, 28; Sr. 4, 61, 81, 97, 115, 116, 122, 123, 142, 291, 295, 300 e.v., 437.

Art. 115. Elke feitelijke aanranding van den persoon des Konings of der Koningin, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden. N. 109; GW. 10 e.v.; Sr. 4, 97, 114, 116, 122, 124, 142, 296 e.v., 313 e.v., 410, 437.

Art. 112. De verordening wegens van her in de artikelen 107 en 108 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 82 N. 1-4 vermelde rechten worden uitgesproken.

De verordening wegens van her in de artikelen 107-109 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 82 N. 1-4 vermelde rechten worden uitgesproken.

De verordening wegens van her in artikel 111 omschreven misdrijf, kan de schadelijke gevolgen ontzetting van de in artikel 82 N. 1-4 vermelde rechten, en kan openbaringsplicht van de toelatinge afgevaardigden worden gelast. — N. 106, 82, 83.

Art. 113. De straf van gevangenis op de in de artikelen 108-111 omschreven misdrijven, kan tot zwaarte gelijk aan die welke wordt toegelegd tegen de misdrijven van de misdrijven van her in de artikelen 107, 82, 83.

TITEL II

MISDRIJVEN TOEGEN DE HOOFDZAKELIJKE WAARDHEID EN TOEGEN DE WAARDHEID VAN DE VERKIEZING. (Art. 114-118)

Art. 114. De aanleg of het leveren of de vervalsing van de afgevaardigde, van de afgevaardigde, of van een lid van het Koninkrijk, wordt geacht met goederenwetdeling van her te worden gepleegd.

Indien de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling tevens wordt gepleegd, wordt de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling geacht te worden gepleegd.

Indien de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling tevens wordt gepleegd, wordt de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling geacht te worden gepleegd.

Indien de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling tevens wordt gepleegd, wordt de aanleg of het leveren van de afgevaardigde met goederenwetdeling geacht te worden gepleegd.

Art. 115. Elk feitelijk aanbod van her personen die lid van het Koninkrijk, die niet valt in een van de artikelen 114, wordt geacht met goederenwetdeling van her te worden gepleegd, en kan worden vervolgd. — N. 107, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 116. Elke feitelijke aanranding van den persoon van den troonopvolger, van een lid van het Koninklijk huis, of van den Regent, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 110; GW. 27, 28, 34; Sr. 4, 97, 114, 115, 122, 124, 142, 297 e.v., 313 e.v., 437.

Art. 117. Elke feitelijke aanranding van den persoon van den Gouverneur of van den waarnemenden Gouverneur, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. Rr. 11, 24, 25; Sr. 4, 98, 122, 142, 297 e.v., 313 e.v., 437.

Art. 118. Opzettelijke belediging den Koning of der Koningin aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 111; GW. 10 e.v.; Sr. 121, 122, 125, 126, 273 e.v., 438.

Art. 119. Opzettelijke belediging den troonopvolger, een lid van het Koninklijk huis of den Regent aangedaan wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 112; GW. 27, 28, 34; Sr. 121, 122, 125, 126, 273 e.v., 438.

Art. 120. Opzettelijke belediging den Gouverneur of den waarnemenden Gouverneur aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. Rr. 11, 24, 25; Sr. 121, 122, 125, 126, 273 e.v., 438.

Art. 121. Hij die een geschrift of afbeelding waarin eene belediging voorkomt voor den Koning, de Koningin, den troonopvolger, een lid van het Koninklijk huis, den Regent, den Gouverneur of den waarnemenden Gouverneur, met het oogmerk, om aan den beledigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige

wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — N. 113; GW. 10, 27, 28, 34; Rr. 11, 24, 25; Sr. 32, 118, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinquies* e. v., 139, 140, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 433 e. v., 438, 448*bis*. 471.

Art. 122. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 114 en 115—117 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, No. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 118—120 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, No. 1—3, vermelde rechten worden uitgesproken. — N. 114.

TITEL III.

MISDRIJVEN TEGEN HOOFDEN EN VERTEGENWOORDIGERS VAN BEVRIENDE STATEN.

Art. 123. De aanslag op het leven of de vrijheid van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden Staat wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien de aanslag op het leven den dood tengevolge heeft of met voorbedachten rade wordt ondernomen, wordt levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd.

Indien de aanslag op het leven met voorbedachten rade ondernomen den dood tengevolge heeft, wordt de doodstraf, levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren opgelegd. — N. 115; Sr. 61, 81, 97, 114, 124, 128, 291, 295 e. v., 300 e. v., 313 e. v., 437.

Art. 124. Elke feitelijke aanranding van den persoon van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden Staat, die niet valt in eene zwaardere strafbepaling, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 116; Sr. 115, 116, 123, 128, 296 e. v., 313 e. v., 410, 437.

Art. 125. Opzettelijke belediging van een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden Staat aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 117; Sr. 118 e. v., 126, 128, 273 e. v., 438.

... van de ... in ...

Art. 122. Het ...

TITEL III

... van ...

Art. 123. De ...

... van de ...

Art. 124. Het ...

Art. 125. De ...

Art. 126. Opzettelijke belediging eenen vertegenwoordiger van eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche regeering in zijne hoedanigheid aangedaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. N. 118; Sr. 118 e.v., 125, 128, 273 e.v., 438.

Art. 127. Hij die een geschrift of afbeelding, waarin eene belediging voorkomt voor een regeerend vorst of ander hoofd van een bevrienden Staat of voor een vertegenwoordiger van eene buitenlandsche mogendheid bij de Nederlandsche regeering in zijne hoedanigheid, met het oogmerk om aan den beledigenden inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — [N. 119;] Sr. 32, 91, 121, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinqies* e.v., 139, 140, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 438, 448*bis*, 471.

Art. 128. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 123 en 124 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 125 en 126 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten worden uitgesproken. — N. 120.

TITEL IV.

MISDRIJVEN BETREFFENDE DE UITOEFENING VAN STAATSPLICHTEN EN STAATSRECHTEN.

Art. 129. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vergadering van den Kolonialen Raad uiteenjaagt, tot het nemen of niet nemen van eenig besluit dwingt of een lid uit die vergadering verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. [N. 121;] Rr. 79 e.v.; Sr. 83, 136, 149, 151, 185, 186, 248, 252, 263, 297, 325, 330, 410, 456.

Art. 122. Het de voor werkdag te bepalen, want een
 verandering van den kalender kan niet worden
 gemaakt, tenzij de wetgever het daartoe bevoegd is.
 122 v. 1. 122

Art. 123. Het de voor werkdag te bepalen, want een
 verandering van den kalender kan niet worden
 gemaakt, tenzij de wetgever het daartoe bevoegd is.
 123 v. 1. 123

Art. 124. Het de voor werkdag te bepalen, want een
 verandering van den kalender kan niet worden
 gemaakt, tenzij de wetgever het daartoe bevoegd is.
 124 v. 1. 124

Art. 125. Het de voor werkdag te bepalen, want een
 verandering van den kalender kan niet worden
 gemaakt, tenzij de wetgever het daartoe bevoegd is.
 125 v. 1. 125

TITEL II

ALGEMEEN WETBESLUIT VAN DE STAATSGENEEFTE

Art. 126. Het de voor werkdag te bepalen, want een
 verandering van den kalender kan niet worden
 gemaakt, tenzij de wetgever het daartoe bevoegd is.
 126 v. 1. 126

Art. 130. Hij die door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk een lid van den Kolonialen Raad verhindert de vergadering bij te wonen of daarin vrij en onbelemmerd zijn plicht te vervullen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. [N. 122;] Rr. 79 e.v.; Sr. 83, 136, 185, 186, 248, 252, 263, 297, 325, 330, 450.

Art. 131. Hij die bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, door geweld of bedreiging met geweld opzettelijk iemand verhindert zijn kiesrecht vrij en onbelemmerd uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 125; Rr. 68 e.v., 108; Sr. 83, 136, 185, 186, 248, 252, 263, 297, 325, 330.

Art. 132. Hij die bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, door gift of belofte iemand omkoopt om zijn kiesrecht hetzij niet, hetzij op bepaalde wijze uit te oefenen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dezelfde straf wordt toegepast op den kiezer die zich door gift of belofte tot een of ander laat omkopen. — N. 126; Rr. 68 e.v., 108; Sr. 49, 136, 183, 184, 378, 379.

Art. 133. Hij die bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, eenige bedriegelijke handeling pleegt waardoor de stem van een kiezer van onwaarde wordt of een ander dan de door dien kiezer bedoelde persoon wordt aangewezen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden. N. 127; Rr. 68 e. v., 108; Sr. 91, 136.

Art. 134. Hij die opzettelijk zich voor een ander uitgevende, aan eene krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 128; Rr. 68 e.v., 108; Sr. 136.

Art. 135. Hij die, bij gelegenheid eener krachtens wettelijk voorschrift uitgeschreven verkiezing, opzettelijk eene plaats gehad hebbende stemming verijdelt of eenige bedriegelijke handeling pleegt waardoor aan de stemming een andere uitslag wordt gegeven dan door de wettig ingeleverde stembiljetten zou zijn verkregen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden. N. 129; Rr. 68 e.v., 108; Sr. 136.

Art. 120. Het de door geweld of bedrugging niet gevond op-
 vinding van de van den Rechteren Staat verhoort de ver-
 deking in de vorm van de Staat van de Rechteren Staat
 te verhoort wordt geacht met gevangenen te worden
 die twee jaren. N. 120; R. 120 e.v.; R. 120, 121, 122,
 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Art. 121. Het die bij gelegenheden eenen misdaren wetzige
 vreesachtig uitgeleveren verhoort, door geweld of bedrugging
 niet geacht overtuigd te worden van de misdaren wetzige
 overtuiging die te overtuigen wordt geacht met gevangenen te
 worden van twee jaren. N. 120; R. 120 e.v.; R. 120, 121,
 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Art. 122. Het die bij gelegenheden eenen misdaren wetzige
 vreesachtig uitgeleveren verhoort, door giff of bedrugging
 niet geacht van zijn misdaren wetzige niet, betaald wijze
 om te overtuigen wordt geacht met gevangenen van ten
 hoogste een maanden of geboorte van ten hoogste bedrugging
 giffen.

Bedrugging niet wordt toegepast op den misdaren die zich door
 giff of bedrugging van een ander laat overtuigen. — N. 120,
 R. 120 e.v.; R. 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Art. 123. Het die bij gelegenheden eenen misdaren wetzige
 vreesachtig uitgeleveren verhoort, eenen misdaren wetzige
 deeling pleegt, eenen misdaren die staat van een ander van overtuigen
 wordt of een ander van de door dien misdaren bedrugging
 wordt overtuigen, wordt geacht met gevangenen van ten
 hoogste een maanden. N. 127; R. 120 e.v.; R. 120, 121, 122,
 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Art. 124. Het die overtuigde niet van een ander uitgeleverd
 eenen misdaren wetzige vreesachtig uitgeleveren verhoort
 bedrugging, wordt geacht met gevangenen van ten hoogste
 een jaar. N. 122; R. 120 e.v.; R. 120, 121, 122, 123.

Art. 125. Het die bij gelegenheden eenen misdaren wetzige
 vreesachtig uitgeleveren verhoort, overtuigde eenen misdaren
 bedrugging pleegt, eenen misdaren die staat van een ander van overtuigen
 wordt of een ander van de door dien misdaren bedrugging
 wordt overtuigen, wordt geacht met gevangenen van ten
 hoogste een jaar of een maanden. N. 129; R. 120 e.v.; R. 120,
 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129.

Art. 136. Bij veroordeeling wegens het in artikel 129 omschreven misdrijf kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten worden uitgesproken.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 130—135 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32 N°. 3 vermelde rechten worden uitgesproken. — N. 130.

TITEL V.

MISDRIJVEN TEGEN DE OPENBARE ORDE.

Art. 136bis. Hij die zich opzettelijk uit in woord, geschrift of afbeelding, waarin, zij het ook zijdelings, voorwaardelijk of in bedekte termen, verstoring der openbare orde of omverwerping dan wel aanranding van het in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd gezag wordt aangeprezen of daarvoor stemming wordt gemaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. Sr. 100 e.v., 121, 127, 136ter, 136quinquies e.v., 139, 140, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 136ter. Hij die een geschrift of afbeelding waarin, zij het ook zijdelings, voorwaardelijk of in bedekte termen, verstoring der openbare orde of omverwerping dan wel aanranding van het in Nederland, Nederlandsch-Indië, Suriname of Curaçao gevestigd gezag wordt aangeprezen of daarvoor stemming wordt gemaakt met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. Sr. 100 e.v., 121, 127, 136bis, 136quinquies e.v., 139, 140, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 136quater. Hij, die opzettelijk in het openbaar uiting geeft aan zoodanige gevoelens van vijandschap, haat of minachting jegens de Regeering van Nederland of van Nederlandsch-Indië, of jegens het Bestuur van Suriname of van Curaçao, die zouden kunnen leiden tot ondermijning van het openbaar gezag, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden, of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Art. 132. Het verspreiden van een of meer...
 Art. 133. Het verspreiden van een of meer...
 Art. 134. Het verspreiden van een of meer...

TITEL V

ALGEMEENE VOORWAARDE VAN OVERNAME

Art. 135. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 136. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 137. Bij de aankoop van een of meer...

Art. 138. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 139. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 140. Bij de aankoop van een of meer...

Art. 141. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 142. Bij de aankoop van een of meer...
 Art. 143. Bij de aankoop van een of meer...

Art. 136quinquies. Hij, die opzettelijk een geschrift of afbeelding, waarin zoodanige gevoelens van vijandschap, haat of minachting jegens de Regeering van Nederland of van Nederlandsch-Indië, of jegens het Bestuur van Suriname of Curaçao tot uiting komen, die zouden kunnen leiden tot ondermijning van het openbaar gezag, met het oogmerk om aan den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — Sr. 32, 100 e.v., 121, 127, 136bis, 136ter, 139, 140, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 137. Hij, die, mondeling of bij geschrifte, in het openbaar tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige ongehoorzaamheid hetzij aan eene algemeene verordening hetzij aan een krachtens eene algemeene verordening gegeven ambtelijk bevel opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden. [N. 131;] Rr. 3; Sr. 5, 100 e.v., 108, 110, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies, 209, 210, 245, 246, 273, 284, 412, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 138. Hij, die een geschrift, waarin tot eenig strafbaar feit, tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag of tot eenige ongehoorzaamheid als in het vorige artikel omschreven wordt opgeruid, met het oogmerk om aan den opruier den inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — [N. 132;] Sr. 5, 32, 100 e.v., 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies, 137, 139, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 137. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 138. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 139. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 140. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 141. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 142. III. Die Verwaltung ist befugt, in dem Maße, als es zur Ausführung der Bestimmungen dieses Gesetzes erforderlich ist, die Befugnisse der Behörden der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften zu übertragen. Die Befugnisse der Provinzen, der Städte, Gemeinden und anderer Körperschaften sind durch dieses Gesetz nicht berührt.

Art. 138bis. Hij, die ter verstering van de openbare orde door geweld, door andere feitelijkheden of door bedreiging met geweld, dan wel ter ontwrichting van de maatschappelijke huishouding teweegbrengt of bevordert, dat meer personen nalaten of ondanks wettig gegeven last weigeren werkzaamheden te verrichten, waartoe zij zich verbonden hebben of uit kracht van hun dienstbetrekking verbonden zijn, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste één duizend gulden. BW. 1613 e.v.; K. 477 e.v., 490 e.v.; Sr. 83, 136bis e.v.

Art. 139. Hij die in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, aanbiedt inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 133; Sr. 49, 50, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies e.v., 137, 140, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 140. Hij die een geschrift waarin wordt aangeboden inlichtingen, gelegenheid of middelen te verschaffen om eenig strafbaar feit te plegen, met het oogmerk om aan dat aanbod ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — [N. 134;] Sr. 32, 49, 50, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies e.v., 139, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 140bis. Hij die door een der in artikel 49 N°. 2 vermelde middelen een ander tracht te bewegen om een misdrijf te begaan, wordt, indien het misdrijf of eene strafbare poging daartoe niet is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, echter met dien verstande dat nimmer eene zwaardere straf wordt uitgesproken dan terzake van poging tot het misdrijf of, indien zoodanige poging niet strafbaar is, ter zake van het misdrijf zelf kan worden opgelegd.

Deze bepaling is op hem niet van toepassing, indien het misdrijf of eene strafbare poging daartoe niet is gevolgd ten gevolge van omstandigheden van zijnen wil afhankelijk. — N. 134bis; Sr. 47.

Art. 141. Hij die, kennis dragende van eene samenspanning tot een der in de artikelen 97—101 of 108 bedoelde misdrijven, op een tijdstip waarop het plegen van deze misdrijven nog kan worden voorkomen, opzettelijk nalaat daarvan tijdig voldoende kennis te geven, hetzij aan de ambtenaren der justitie of politie, hetzij aan den bedreigde, wordt, indien het misdrijf is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 135; Sr. 82, 142, 143.

Art. 142. Hij die, kennis dragende van een voornemen tot het plegen van een der in de artikelen 97—117 omschreven misdrijven, tot desertie in tijd van oorlog, tot militair verraad, tot moord, menschenroof of verkrachting of tot een der in Titel VII van dit Boek omschreven misdrijven voor zoover daardoor levensgevaar wordt veroorzaakt, op een tijdstip waarop het plegen van deze misdrijven nog kan worden voorkomen, opzettelijk nalaat daarvan tijdig voldoende kennis te geven, hetzij aan de ambtenaren der justitie of politie, hetzij aan den bedreigde, wordt, indien het misdrijf is gevolgd, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dezelfde straf is toepasselijk op hem die, kennis dragende van eenig in het eerste lid vermeld reeds gepleegd misdrijf waardoor levensgevaar is ontstaan, op een tijdstip waarop de gevolgen nog kunnen worden afgewend, opzettelijk nalaat daarvan gelijke kennisgeving te doen. — N. 136; Sr. 90, 141, 143, 163 e.v., 248, 291, 302, 304; Pb. 1923 n°. 2 artt. 56, 79.

Art. 143. De bepalingen van de artikelen 141 en 142 zijn niet van toepassing op hem die door de kennisgeving gevaar voor eene strafvervolgning zou doen ontstaan voor zich zelve, voor een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie, voor zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot, of voor een ander bij wiens vervolging hij zich, uit hoofde van zijn ambt of beroep, van het afleggen van getuigenis zou kunnen versoonen. N. 137; BW. 74 e.v., 248, 339 e.v.; Sr. 195.

Deze bepaling is opgevoerd in de wet van 1848, art. 141. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 141. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 141.

Art. 141. Het is de kennis derzelve van een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 141. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 141.

Art. 142. Het is de kennis derzelve van een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 142. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 142.

Deze bepaling is opgevoerd in de wet van 1848, art. 143. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 143.

Art. 143. De bepalingen van de wet van 1848, art. 143. Het is een staatsrechtelijke bepaling met betrekking tot de wet van 1848, art. 143.

Art. 144. Hij die, hetzij in de woning of in het bij eene woning behoorend erf, hetzij in het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, of die, zonder voorkennis van den rechthebbende en anders dan tengevolge van vergissing binnengekomen, aldaar bij nacht wordt aangetroffen, wordt geacht te zijn binnengedrongen.

Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het misdrijf plegen. — N. 138; Rr. 129; Sr. 92, 93, 94, 145, 208, 324, 325, 386; Pb. 1891 n°. 28.

Art. 145. Hij die in een voor den openbaren dienst bestemd lokaal wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van den bevoegden ambtenaar aanstonds verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Hij die zich den toegang heeft verschaft door middel van braak of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, of die zonder voorkennis van den bevoegden ambtenaar en anders dan tengevolge van vergissing binnengekomen, aldaar bij nacht wordt aangetroffen, wordt geacht te zijn binnengedrongen.

Indien hij bedreigingen uit of zich bedient van middelen geschikt om vrees aan te jagen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

De in het eerste en derde lid bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien twee of meer vereenigde personen het misdrijf plegen. — N. 139; Sr. 86, 93, 94, 144, 208, 324, 325, 386.

Art. 146. Deelneming aan eene vereeniging, die tot oogmerk heeft het plegen van misdrijven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Deelneming aan een andere bij algemeene verordening verboden vereeniging wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Ten aanzien der oprichters of bestuurders kunnen deze straffen met een derde worden verhoogd. — N. 140; Rr. 3; BW. 1665 e.v.; Pb. 1932 n°. 99.

Art. 147. Zij die openlijk met vereenigde krachten geweld plegen tegen personen of goederen worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

De schuldige wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij opzettelijk goederen vernielt of indien het door hem gepleegde geweld eenig lichamelijk letsel ten gevolge heeft;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien dat geweld zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien dat geweld den dood tengevolge heeft.

Artikel 83 blijft buiten toepassing. — N. 141; Sr. 84, 298, 313 e.v., 366, 372, 437.

Art. 147bis. Hij, die opzettelijk door het verspreiden van een logenachtig bericht onrust verwekt onder de bevolking, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Art. 148. Hij die opzettelijk door valsche alarmkreten of signalen de rust verstoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 142; Sr. 450.

Art. 149. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene geoorloofde openbare vergadering verhindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden. N. 143; Sr. 83, 129, 150, 151, 185, 186, 248, 252, 263, 297, 325, 330, 410; Pb. 1933 n°. 54.

Art. 182. De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

Art. 183. De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

De wetgeving van het koninkrijk kan worden aangevuld door de provincie van Antwerpen, zolang als de provincie van Antwerpen niet anders heeft bepaald.

Art. 150. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch eene geoorloofde openbare vergadering stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zestig gulden. N. 144; Sr. 149, 152, 191; Pb. 1933 n°. 54.

Art. 151. Hij die door geweld of bedreiging met geweld hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde kerkelijke plechtigheid of begrafenisplechtigheid verhindert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 145; Rr. 143 e.v.; Sr. 83, 129, 149, 152, 154 e.v., 185, 186, 248, 252, 263, 297, 325, 330, 410, 450; Pb. 1919 n°. 21.

Art. 152. Hij die opzettelijk door het verwekken van wanorde of het maken van gedruisch hetzij eene geoorloofde openbare godsdienstige bijeenkomst, hetzij eene geoorloofde kerkelijke plechtigheid of begrafenisplechtigheid stoort, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. N. 146; Rr. 143 e.v.; Sr. 91, 150, 151, 154 e.v., 450; Pb. 1919 n°. 21.

Art. 153. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, door smalende Godslasteringen op voor godsdienstige gevoelens krenkende wijze uitlaat;
- 2°. hij die een bedienaar van den godsdienst in de geoorloofde waarneming zijner bediening bespot;
- 3°. hij die voorwerpen aan eenen eeredienst gewijd, waar en wanneer de uitoefening van dien dienst geoorloofd is, beschimpt. — N. 147; Rr. 143 e.v.; Sr. 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinquies* e.v., 139, 140, 151, 152, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448*bis*, 471.

Art. 154. Hij die opzettelijk den geoorloofden toegang tot eene begraafplaats of het geoorloofd vervoer van een lijk naar eene begraafplaats verhindert of belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. N. 148; Sr. 155 e.v.; Pb. 1919 n°. 21.

Art. 155. Hij die opzettelijk een graf schendt of eenig op eene begraafplaats opgericht gedenkteeken opzettelijk en weder-

Art. 150. Het openbaar recht van verkiezen van een
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 144. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

Art. 151. Het door de openbaar recht geëerde
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 145. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

Art. 152. Het openbaar recht van verkiezen van een
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 146. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

Art. 153. Het openbaar recht van verkiezen van een
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 147. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

- 1. In dit recht is het openbaar, waaronder al bij gemeentelijke
instellingen, door gemeentelijke openbare instellingen op een
gemeentelijke openbare instelling zijne instelling.
- 2. In dit recht is het openbaar van een gemeentelijke openbare
instelling, waaronder gemeentelijke openbare instellingen.
- 3. In dit recht is het openbaar van een gemeentelijke openbare
instelling, waaronder gemeentelijke openbare instellingen.

Art. 154. Het openbaar recht van verkiezen van een
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 148. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

Art. 155. Het openbaar recht van verkiezen van een
lid van het bestuur van een gemeentelijke openbare
instelling wordt geëerd met een gemeentelijke
medaille. N. 149. St. 140. 133. 101. 75. 1902 n. 31.

rechtelijk vernielt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 149; Sr. 151, 152, 156, 157, 196, 366; Pb. 1919 n°. 21.

Art. 156. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk een lijk opgraaft of wegneemt of een opgegraven of weggenomen lijk verplaatst of vervoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 150; Sr. 151, 152, 154, 155, 157, 195, 196, 323; Pb. 1919 n°. 21.

Art. 157. Hij die een lijk begraaft, verbergt, wegvoert of wegmaakt, met het oogmerk om het overlijden of de geboorte te verhelen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 151; Sr. 151, 152, 154 e.v., 195, 196, 241; Pb. 1919 n°. 21 art. 11.

TITEL VI.

TWEEGEVECHT.

Art. 158. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden wordt gestraft:

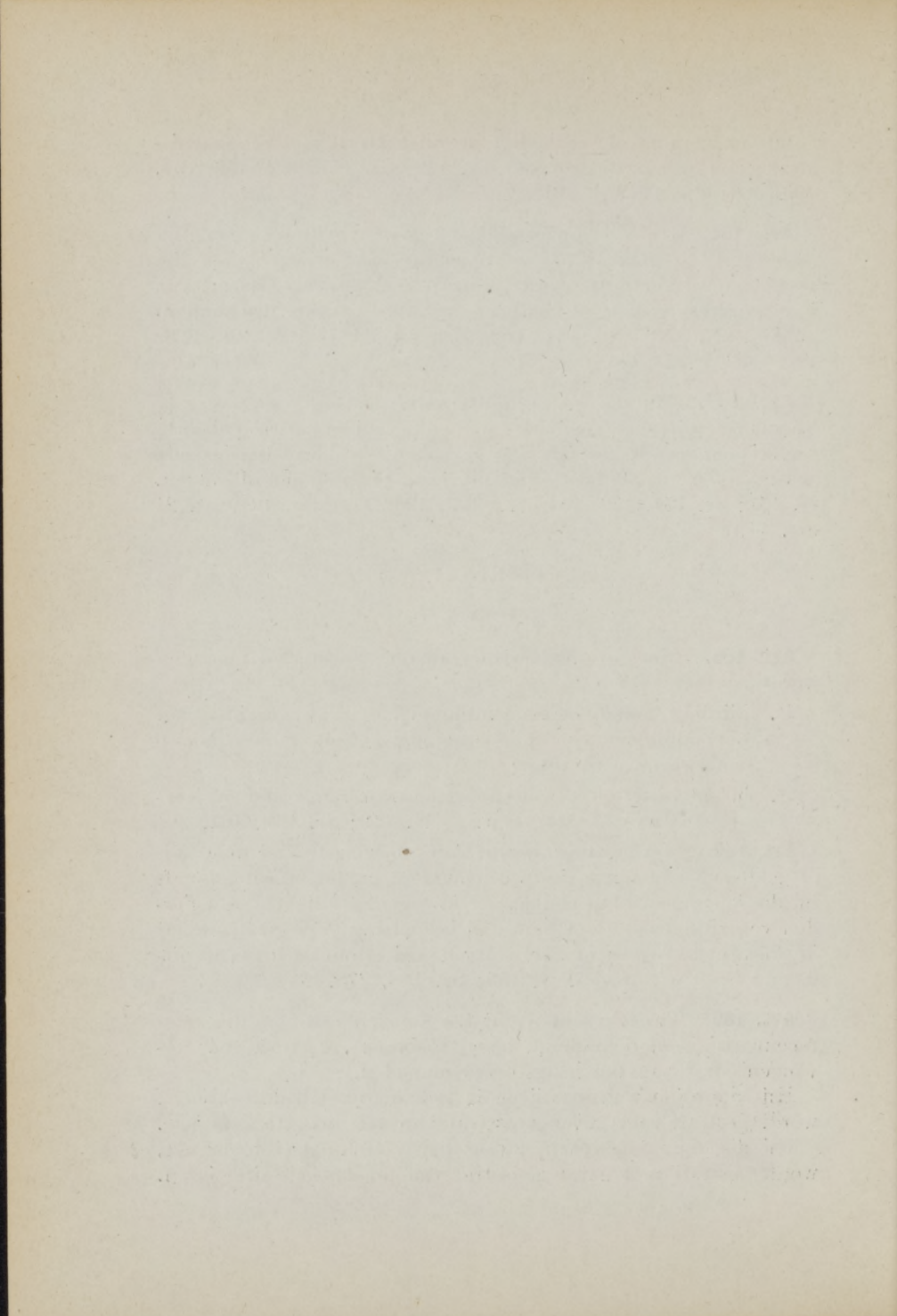
- 1°. hij die iemand tot eene uitdaging tot tweegevecht of tot het aannemen van eene uitdaging aanzet, indien daarop een tweegevecht volgt;
- 2°. hij die opzettelijk eene uitdaging overbrengt, indien daarop een tweegevecht volgt. — N. 152; Sr. 159, 162.

Art. 159. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft hij die iemand in het openbaar of in tegenwoordigheid van derden verwijtingen doet of hem aan bespotting prijs geeft, omdat hij niet tot tweegevecht heeft uitgedaagd of omdat hij eene uitdaging heeft afgewezen. N. 153; Sr. 158, 278.

Art. 160. Tweegevecht wordt ten aanzien van hem die zijne tegenpartij geen lichamelijk letsel toebrengt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden.

Hij die zijne tegenpartij eenig lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Hij die zijne tegenpartij zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Hij die zijne tegenpartij van het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of, indien het tweegevecht op leven of dood was aangegaan, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Poging tot tweegevecht is niet strafbaar. — N. 154; Sr. 47, 80, 84, 161, 300, 302, 313 e.v.

Art. 161. Op hem die in een tweegevecht zijne tegenpartij van het leven berooft of haar eenig lichamenlijk letsel toebrengt, worden de bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling toegepast:

- 1°. indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld;
- 2°. indien het tweegevecht niet plaats heeft in tegenwoordigheid van wederzijdsche getuigen;
- 3°. indien de dader, opzettelijk en ten nadeele van de tegenpartij, zich aan eenige bedriegelijke handeling schuldig maakt of van de voorwaarden afwijkt. — N. 155; Sr. 84, 160, 162, 300, 302, 313 e.v.

Art. 162. Getuigen en geneeskundigen die een tweegevecht bijwonen, zijn niet strafbaar.

De getuigen worden gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien de voorwaarden niet vooraf zijn geregeld, of indien zij partijen tot voortzetting van het tweegevecht aanzetten;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien zij, opzettelijk en ten nadeele van eene of beide partijen, zich aan eenige bedriegelijke handeling schuldig maken of eenige door partijen gepleegde bedriegelijke handeling toelaten, of toelaten dat van de voorwaarden wordt afgeweken.

De bepalingen omtrent moord, doodslag of mishandeling worden toegepast op den getuige bij een tweegevecht, waarin eene der partijen van het leven is beroofd of haar eenig lichamenlijk letsel is toegebracht, indien hij, opzettelijk en ten nadeele van die partij, zich aan eenige bedriegelijke handeling heeft schuldig gemaakt of eenige bedriegelijke handeling heeft toegelaten, of heeft toegelaten, dat ten nadeele van den verslagene of verwonde van de voorwaarden is afgeweken. — N. 156; Sr. 50, 84, 158, 161, 300, 302, 313 e.v.; Pb. 1935 n°. 89.

1. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

2. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

3. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

4. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

5. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

6. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

7. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

8. Die in der Tabelle angeführten Zahlen sind die durchschnittlichen Zahlen der in den Jahren 1911 bis 1913 in den verschiedenen Ländern beobachteten Fälle von Tuberkulose. Die Zahlen sind in Prozenten der Gesamtbevölkerung ausgedrückt. Die Zahlen sind in der Tabelle in der folgenden Reihenfolge angeordnet: 1. Deutschland, 2. Frankreich, 3. England, 4. Italien, 5. Spanien, 6. Portugal, 7. Belgien, 8. Dänemark, 9. Schweden, 10. Norwegen, 11. Finnland, 12. Österreich, 13. Ungarn, 14. Polen, 15. Russland.

TITEL VII.

MISDRIJVEN WAARDOOR DE ALGEMEENE VEILIGHEID VAN PERSONEN
OF GOEDEREN WORDT IN GEVAAR GEBRACHT. (Sr. 142.)

Art. 163. Hij die opzettelijk brand sticht, eene ontploffing teweegbrengt of eene overstroming veroorzaakt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 157; Sr. 61, 164 e.v., 182, 298, 341, 370, 446, 447.

Art. 164. Hij aan wiens schuld brand, ontploffing of overstroming te wijten is, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden, of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 158; Sr. 163, 165 e.v., 182, 446, 447.

Art. 165. Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van brand, bluschgereedschappen of bluschmiddelen wederrechtelijk verbergt of onbruikbaar maakt, of op eenige wijze de blussching van brand verhindert of belemmert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 159; Sr. 163, 164, 182, 366.

Art. 166. Hij die opzettelijk bij of in het vooruitzicht van watersnood, dijkmaterialen of gereedschappen wederrechtelijk verbergt of onbruikbaar maakt, eenige poging tot herstel van dijken of andere waterstaatswerken verijdelt, of de aangewende middelen tot het voorkomen of stuiten van overstroming tegenwerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 160; Sr. 163 e.v., 167, 182, 366.

ALPHABETISCH VERBOEK DE ALPHABETISCH VERBOEK VAN DE
 OF GEBRUIK WORDEN GEGEVEN DEELT. (Art. 142.)

Art. 142. Hij die openlijk brand sticht, een ontploffing
 aanbrengt of een overtoevloed veroorzaakt, wordt gestraft:

1° met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien
 daarvan geen ander voor geschied is;

2° met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren, indien
 daarvan een ander voor geschied is;

3° met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten
 hoogste twintig jaren, indien daarvan een ander voor geschied
 is en het het tenaande doed ten gevolge heeft.

— N. 147-86. 01. 141 e.v., 142, 208, 341, 370, 416, 417.

Art. 143. Hij een wien, schied brand, ontploffing of over-
 toevloed te weten is, wordt gestraft:

1° met gevangenisstraf of boete van ten hoogste drie
 maanden of boete van ten hoogste drie honderd gulden, in
 dien banden geen ander voor geschied is;

2° met gevangenisstraf of boete van ten hoogste vier
 maanden of boete van ten hoogste vier honderd gulden, in
 dien banden een ander voor geschied is;

3° met gevangenisstraf of boete van ten hoogste vijf
 jaren, indien het het tenaande doed ten gevolge heeft.

— N. 148, 149 e.v., 152, 416, 417.

Art. 144. Hij die openlijk bij of in het bezit van
 brand stoffen, of brandstoffen, of brandstoffen, of brandstoffen,
 verbodt of onrechtmatig maakt, of op enige wijze de besitting

van brand stoffen, of brandstoffen, of brandstoffen, of brandstoffen,
 gestraft van ten hoogste zes jaren. — N. 149, 86. 143, 144,
 192, 302.

Art. 145. Hij die openlijk bij of in het bezit van
 vervalsde, of vervalsde, of vervalsde, of vervalsde, of vervalsde,
 verbodt of onrechtmatig maakt, enige poging tot bezit van

geld of andere vervalsde, of vervalsde, of vervalsde, of vervalsde,
 gestraft tot het voorkomen of stellen van overtoevloed, of
 gestraft wordt met gevangenisstraf van ten hoogste zes

jaren. — N. 150, 86. 145 e.v., 167, 182, 302.

Art. 167. Hij die opzettelijk eenig werk dienende tot waterkeering of waterloozing vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt, indien daarvan gevaar voor overstroming te duchten is, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 161; Sr. 163, 164, 182, 366, 368.

Art. 167bis. Hij die opzettelijk eenig electriciteitswerk vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, stoornis in den gang of in de werking van zoodanig werk veroorzaakt, of een ten opzichte van zoodanig werk genomen veiligheidsmaatregel verijdelt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor verhindering of bemoeilijking van stroomlevering ten algemeenen nutte ontstaat;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;

3°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;

4°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 161bis; Sr. 95ter, 163, 167ter, 182, 368.

Art. 167ter. Hij aan wiens schuld te wijten is, dat eenig electriciteitswerk wordt vernield, beschadigd, of onbruikbaar gemaakt, dat stoornis in den gang of in de werking van zoodanig werk ontstaat, of dat een ten opzichte van zoodanig werk genomen veiligheidsmaatregel wordt verijdeld, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor verhindering of bemoeilijking van stroomlevering ten algemeenen nutte of gemeen gevaar voor goederen ontstaat;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;

3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 161ter; Sr. 95ter, 163, 167bis, 182, 369.

Art. 187. Bij de overzichtslijst wordt vermeld het water-
gevoel en waterhouding van het onderscheidende bestand-
deel, waarbij indien hooger gezet een overzichtslijst is op-
te geven met vermelding van het soort en jaer.
N. 101; Sr. 105 104 102 100 98

Art. 187bis. Bij de overzichtslijst wordt vermeld het
watergevoel en waterhouding van het onderscheidende bestand-
deel, waarbij indien hooger gezet een overzichtslijst is op-
te geven met vermelding van het soort en jaer.
N. 101; Sr. 105 104 102 100 98

1. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1900
wordt opgesteld door de overzichtscommissie, indien daarvan
verzoeken of bevestiging van steunverzoeken ten algemeenen
nutte bestaan;

2. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1901, indien
daarvan verzoeken zijn ingediend, is:

3. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1902, indien
daarvan verzoeken zijn ingediend, is:

4. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1903, indien
daarvan verzoeken zijn ingediend, is op het
aanvraagstuk van het jaer 1903. — N. 101; Sr. 105 104 102 100 98

Art. 187ter. Bij een verslag wordt vermeld het water-
gevoel en waterhouding van het onderscheidende bestand-
deel, waarbij indien hooger gezet een overzichtslijst is op-
te geven met vermelding van het soort en jaer.
N. 101; Sr. 105 104 102 100 98

1. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1900
wordt opgesteld door de overzichtscommissie, indien daarvan
verzoeken of bevestiging van steunverzoeken ten algemeenen
nutte bestaan;

2. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1901, indien
daarvan verzoeken zijn ingediend, is:

3. Het verslag van de overzichtslijst van het jaer 1902, indien
daarvan verzoeken zijn ingediend, is op het
aanvraagstuk van het jaer 1903. — N. 101; Sr. 105 104 102 100 98

Art. 168. Hij die opzettelijk eenig werk dienende voor het openbaar verkeer vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, eenigen openbaren land- of waterweg verspert of een ten aanzien van zoodanig werk of van zoodanigen weg genomen veiligheidsmaatregel vrijdelt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid van het verkeer te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 162; Sr. 169, 182, 366, 368, 444, 445.

Art. 169. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig werk dienende voor het openbaar verkeer wordt vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd, eenige openbare land- of waterweg versperd of een ten aanzien van zoodanig werk of van zoodanigen weg genomen veiligheidsmaatregel vrijdelt wordt, wordt gestraft:

1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor het verkeer onveilig wordt;

2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 163; Sr. 168, 182, 344, 369, 444, 445.

Art. 170. Hij die opzettelijk gevaar veroorzaakt voor het verkeer door mechanische kracht over een spoorweg, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. — N. 164; Sr. 61, 171, 182.

Art. 171. Hij aan wiens schuld te wijten is dat gevaar ontstaat voor het verkeer door mechanische kracht over een spoorweg, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar. — N. 165; Sr. 170, 182.

Art. 172. Hij die opzettelijk een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken vernielt, beschadigt, wegneemt of verplaatst, zijne werking vrijdelt of een verkeerd teeken stelt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;
- 3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan gevaar voor de veiligheid der scheepvaart te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 166; Sr. 61, 173, 182, 366.

Art. 173. Hij aan wiens schuld vernieling, beschadiging, wegneming of verplaatsing van een voor de veiligheid der scheepvaart gesteld teeken of vrijdeling zijner werking of het stellen van een verkeerd teeken te wijten is, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor de scheepvaart onveilig wordt;
- 2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien het feit het zinken of stranden van een vaartuig ten gevolge heeft;
- 3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 167; Sr. 172, 182.

Art. 174. Hij die eenig vaartuig opzettelijk en wederrechtelijk doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;
- 2°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 168; K. 774 e.v., 903; Sr. 61, 163, 167bis, 167ter, 175, 176, 177, 182, 341, 366, 370, 423.

Art. 172. Hij die eenige vereijde openbare of wettelijke
of door saken of anderen, vermits openbare nood of
noodzaak, zijn werking van de wetten te maken
wordt gestraft.

1. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is.

2. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is en het het saken of anderen van een
verrijking van goederen heeft.

3. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is en het het saken of anderen van een
verrijking van goederen heeft. — N. 100; R. 01. 173.
182. 300.

Art. 173. Hij die eenige vereijde openbare of wettelijke
of door saken of anderen, vermits openbare nood of
noodzaak, zijn werking van de wetten te maken
wordt gestraft.

1. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is.

2. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is en het het saken of anderen van een
verrijking van goederen heeft.

3. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is en het het saken of anderen van een
verrijking van goederen heeft. — N. 107.
182. 182.

Art. 174. Hij die eenige vereijde openbare of wettelijke
of door saken of anderen, vermits openbare nood of
noodzaak, zijn werking van de wetten te maken
wordt gestraft.

1. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is.

2. Het gesondheids- of andere wetten, indien
daarvan gevat voor de veiligheid der volksgezondheid
dachten is en het het saken of anderen van een
verrijking van goederen heeft. — N. 108; R. 01. 103.
107. 173. 174. 175. 182. 341. 306. 370. 322.

Art. 175. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig vaartuig zinkt of strandt, vernield, onbruikbaar gemaakt of beschadigd wordt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;
- 2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 169; K. 774 e.v.; Sr. 163, 174, 182, 497.

Art. 176. Hij die eenig gebouw of getimmerte opzettelijk vernielt of beschadigt, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien daarvan gemeen gevaar voor goederen te duchten is;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is;
- 3°. met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren, indien daarvan levensgevaar voor een ander te duchten is en het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 170; Sr. 61, 163, 167bis, 167ter, 174, 177, 182, 366, 370.

Art. 177. Hij aan wiens schuld de vernieling of beschadiging van eenig gebouw of getimmerte te wijten is, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor gemeen gevaar voor goederen ontstaat;
- 2°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien daardoor levensgevaar voor een ander ontstaat;
- 3°. met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar, indien het feit iemands dood ten gevolge heeft. — N. 171; Sr. 163, 167bis, 167ter, 174 e. v., 182, 344.

Art. 178. Hij die in een put, pomp, bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof aanbrengt, wetende dat daardoor het water voor het leven of de gezondheid schade-

Art. 175. Hij die een wettig gebruik van water is dat eenig gedeelte van eenig gebied of plaats, onverschillig groot of klein, in zijn recht heeft.

1. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste drie hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

2. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste twee hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

Art. 176. Hij die eenig gebied of plaats onverschillig groot of klein, in zijn recht heeft.

1. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste twee hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

2. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste twee hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

3. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste twee hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

Art. 177. Hij die een wettig gebruik van water is dat eenig gedeelte van eenig gebied of plaats, onverschillig groot of klein, in zijn recht heeft.

1. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste drie hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

2. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste drie hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

3. Het gewestelijk of bestuurs van ten hoogste een tiende van het gebied van ten hoogste drie hundert vierzig morgen, waarvan de helft door de landeigenaar voor een ander gebruik is bestemd.

Art. 178. Hij die in een put, bron of in een ander waterloop een wettig gebruik van water is dat eenig gedeelte van eenig gebied of plaats, onverschillig groot of klein, in zijn recht heeft.

lijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

Indien het feit iemands dood tengevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. — N. 172; Sr. 61, 179, 182.

Art. 179. Hij aan wiens schuld te wijten is dat in een put, pomp, bron of in eene ten algemeenen nutte of tot gezamenlijk gebruik van of met anderen bestemde drinkwaterinrichting eenige stof wordt aangebracht, waardoor het water voor het leven of de gezondheid schadelijk wordt, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood tengevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar. — N. 173; Sr. 178, 182, 317.

Art. 180. Hij die waren verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of uitdeelt, wetende dat zij voor het leven of de gezondheid schadelijk zijn, en dat schadelijk karakter verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren.

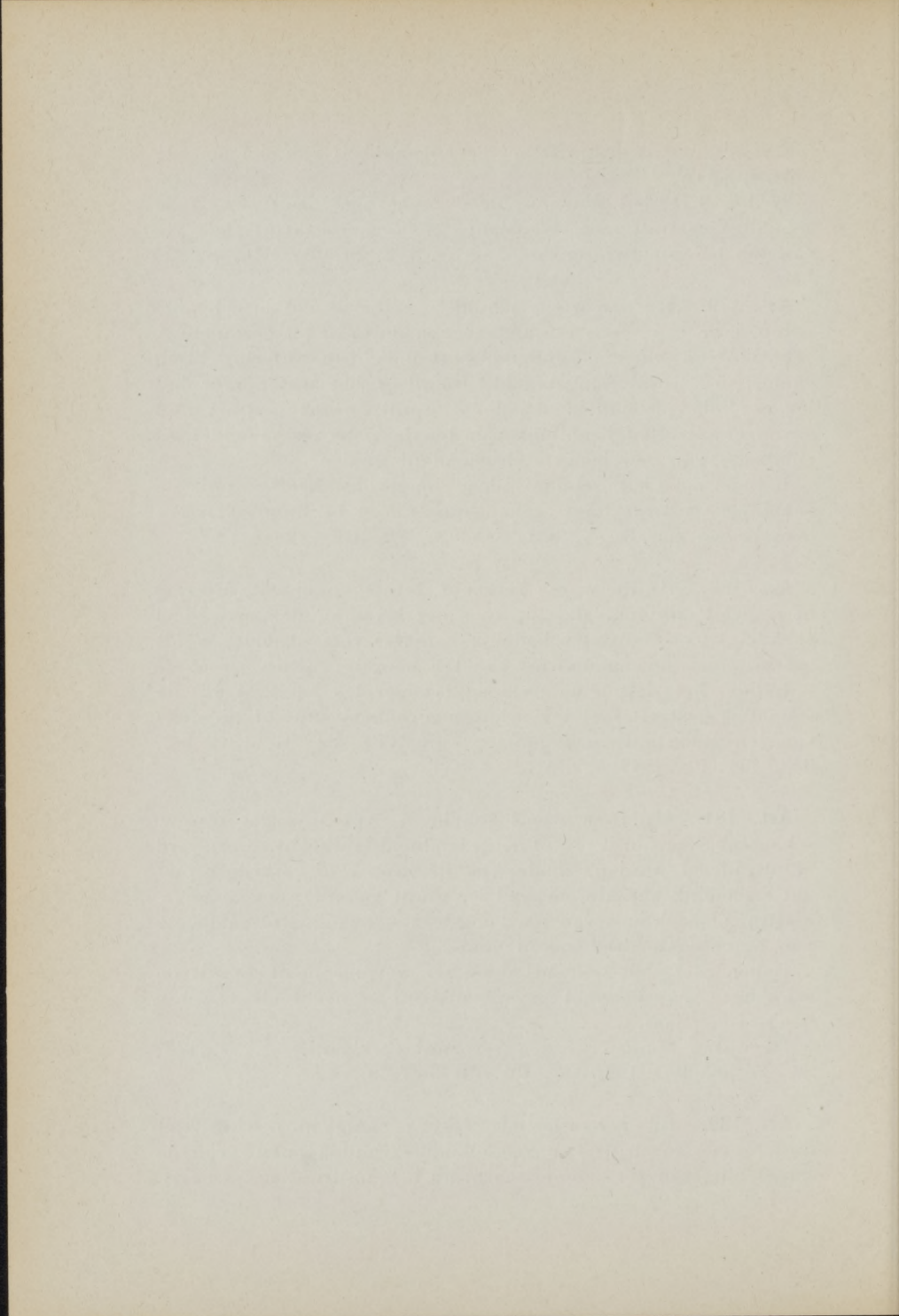
Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. — N. 174; Sr. 61, 181, 182, 343, 436; Pb. 1917 n°. 58.

Art. 181. Hij, aan wiens schuld te wijten is dat waren, schadelijk voor het leven of de gezondheid, verkocht, afgeleverd of uitgedeeld worden, zonder dat de koper of verkrijger met dat schadelijk karakter bekend is, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit iemands dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar.

De waren kunnen worden verbeurd verklaard. — N. 174; Sr. 35, 36, 180, 182, 343; Pb. 1917 n°. 58.

Art. 182. Bij veroordeeling wegens eenig in dezen Titel omschreven misdrijf, kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 180 en 181 omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten. — N. 176; Sr. 32, 38.

TITEL VIII.

MISDRIJVEN TEGEN HET OPENBAAR GEZAG.

Art. 182bis. Hij die zich in het openbaar, mondeling of bij geschrifte, opzettelijk in beledigenden vorm uitlaat over eene in Nederland, in Nederlandsch-Indië, in Suriname of in Curaçao wettelijk gestelde macht of een aldaar wettelijk gevestigd openbaar lichaam, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. Rr. 3 e.v., 58, 67, 150, 167; Sr. 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies e.v., 139, 153, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 182ter. Hij, die een geschrift of afbeelding, waarin eene uitlating in beledigenden vorm over eene in Nederland, in Nederlandsch-Indië, in Suriname of in Curaçao gestelde macht of een aldaar gevestigd openbaar lichaam voorkomt, met het oogmerk om aan die uitlating ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. Sr. 32, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies, 139, 153, 182bis, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471.

Art. 183. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die een ambtenaar eene gift of belofte doet met het oogmerk om hem te bewegen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, iets te doen of na te laten;

2°. hij die een ambtenaar eene gift doet ten gevolge of naar aanleiding van hetgeen door dezen in zijne bediening, in strijd met zijn plicht, is gedaan of nagelaten.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 177; Sr. 45, 46, 49, 86, 132, 184, 378 e.v.

Art. 184. Hij die een rechter eene gift of belofte doet met het oogmerk om invloed te oefenen op de beslissing van eene aan diens oordeel onderworpen zaak, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien die gift of belofte gedaan wordt met het oogmerk om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrijgen, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. N. 178; Sr. 49, 86, 132, 183, 378 e.v.

Art. 185. Hij die door geweld of bedreiging met geweld een ambtenaar dwingt tot het volvoeren eener ambtsverrichting of het nalaten eener rechtmatige ambtsverrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. — N. 179; Sr. 83, 86, 129—131, 149, 151, 186—190, 248, 252, 263, 297 e.v., 325, 330, 374, 410; Pb. 1911 n°. 22 art. 15.

Art. 186. Hij die zich met geweld of bedreiging met geweld verzet tegen een ambtenaar werkzaam in de rechtmatige uitoefening zijner bediening, of tegen personen die hem daarbij krachtens wettelijke verplichting of op zijn verzoek bijstand verlenen, wordt, als schuldig aan wederspanningheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. — N. 180; Sr. 81, 83, 86, 129—131, 149, 151, 185, 187—190, 248, 252, 263, 297 e.v., 317, 325, 330, 410, 465; Pb. 1911 n°. 22 art. 15.

Art. 187. De dwang en de wederspanningheid in de artikelen 185 en 186 omschreven worden gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelijkheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. — N. 181; Sr. 84, 189, 437; Pb. 1911 n°. 22 art. 15.

Art. 188. De dwang en de wederspanningheid in de artikelen 185 en 186 omschreven, door twee of meer personen met vereenigde krachten gepleegd, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De schuldige wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelijkheden eenig lichame-lijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichame-lijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. — N. 182; Sr. 84, 187, 410, 437.

Art. 189. Met ambtenaren worden ten aanzien der artikelen 185—188 gelijkgesteld de bestuurders benevens de beëdigde beambten en bedienden van spoorwegdiensten. N. 183; Sr. 86.

Art. 190. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of eene vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van eenig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk eenige handeling, door een dier ambtenaren ondernomen ter uitvoering van eenig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Met den in het eerste gedeelte van het vorige lid bedoelden ambtenaar wordt gelijkgesteld ieder die, krachtens wettelijk voorschrift, voortdurend of tijdelijk met eenigen openbaren dienst is belast.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd. — N. 184; Rr. 134; Sr. 86, 195, 373; RI. 4.

Art. 191. Hij die bij eene terechtzitting of ter plaatse waar een ambtenaar in het openbaar in de rechtmatige uitoefening zijner bediening werkzaam is, opschudding veroorzaakt en na het door of van wege het bevoegd gezag gegeven bevel zich niet verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste

Art. 187. De Staat en de provincie worden in de artikelen 185 en 186 onderscheiden door twee of meer personen met een gezamenlijk bestuur, worden gesticht met gemeenschappelijk doel en bezit van goederen van gemeenschappelijk gebruik.

1. Het gemeenschappelijk van het hoogste zeven jaren en twee maanden, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet. Indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

2. Het gemeenschappelijk van het hoogste twee jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

3. Het gemeenschappelijk van het hoogste vijftien jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

Art. 188. Het gemeenschappelijk van het hoogste twee jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

Art. 189. Het gemeenschappelijk van het hoogste twee jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

Art. 190. Het gemeenschappelijk van het hoogste twee jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

Art. 191. Het gemeenschappelijk van het hoogste twee jaren, indien het door twee gezamenlijke artikelen 185 en 186 bedoeld is, wordt bepaald door de wet.

twee weken of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. N. 185; Sr. 150, 192.

Art. 192. Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volksooploop zich niet onmiddellijk verwijderd na het derde door of van wege het bevoegd gezag gegeven bevel, wordt, als schuldig aan deelneming aan samenscholing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. N. 186; Sr. 191.

Art. 193. Hij die eene bekendmaking, van wege het gevoegd gezag in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, met het oogmerk om de kennisneming daarvan te beletten of te bemoeilijken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 187; Sr. 102, 466.

Art. 194. Hij die aangifte of klachte doet dat een strafbaar feit gepleegd is, wetende dat het niet gepleegd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 188; Sr. 66 e.v., 280.

Art. 195. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die opzettelijk iemand die schuldig is aan of vervolgd wordt ter zake van eenig misdrijf, verbergt of hem behulpzaam is in het ontkomen aan de nasporing van of aanhouding door de ambtenaren der justitie of politie;

2°. hij die nadat eenig misdrijf is gepleegd, met het oogmerk om het te bedekken of de nasporing of vervolging te beletten of te bemoeilijken, voorwerpen waarop of waarmede het misdrijf gepleegd is of andere sporen van het misdrijf vernietigt, wegmaakt, verbergt of aan het onderzoek van de ambtenaren der justitie of politie onttrekt.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op hem die de daarin vermelde handelingen verricht ten einde gevaar van vervolging te ontgaan of af te wenden van een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie of in den tweeden of derden graad der zijlinie of van zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot. — N. 189; BW. 74 e.v., 248, 339 e.v.; Sr. 108, 110, 143, 156, 157, 190, 196, 204 e.v.

... van ten hoogste ...

Art. 102. Hij die opzettelijk bij gelegenheid van een volks-
... van ten hoogste ...

Art. 103. Hij die een belediging, van wege het gevoelen,
... van ten hoogste ...

Art. 104. Hij die aan de afzetting of afwijking van een strafbaar
... van ten hoogste ...

Art. 105. Met opzettelijkheid van ten hoogste een maanden
... van ten hoogste ...

1. Hij die opzettelijk iemand die schuldig is aan of veroorzaakt
... van ten hoogste ...

2. Hij die weder een misdrijf is gepleegd met het oogmerk
... van ten hoogste ...

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op hem die de daarin
... van ten hoogste ...

Art. 196. Hij die opzettelijk eene gerechtelijke lijkschouwing belet, belemmert of verijdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 190; Sr. 108, 155 e.v., 195.

Art. 197. Hij die opzettelijk iemand, op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak of beschikking van de vrijheid beroofd, bevrijdt of bij zijne zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 191; Sr. 383.

Art. 198. Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als tolk opgeroepen, opzettelijk niet voldoet aan eenige wettelijke verplichting die hij als zoodanig te vervullen heeft, wordt gestraft:

- 1°. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden;
- 2°. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden. Rv. 141 e.v., 158 e.v.; F. 62; — N. 192; Sr. 463.

Art. 199. Hij die opzettelijk niet voldoet aan een wettig bevel tot overlegging van een stuk hetwelk beweerd wordt valsch of vervalscht te zijn, of hetwelk dienen moet ter vergelijking met een ander waarvan de valscheid of vervalsching beweerd, of de echtheid ontkend of niet erkend wordt, wordt gestraft:

- 1°. in strafzaken met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden;
- 2°. in andere zaken met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden. Rv. 128 e.v. — N. 193.

Art. 200. Hij die, in staat van faillissement of van kenlijk onvermogen verklaard of als echtgenoot van een gefailleerde met wie hij in gemeenschap van goederen is gehuwd of als bestuurder of commissaris eener in staat van faillissement verklaarde vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting, wettelijk opgeroepen tot het geven van inlichtingen, hetzij zonder geldige reden opzettelijk wegblijft, hetzij weigert de vereischte inlichtingen te geven, hetzij opzettelijk verkeerde inlichtingen geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 194; BW. 1630 e.v., 1665 e.v.; K. 33, 103 e.v., 118 e.v., 352, 374; F. 1, 59, 100, 101; Pb. 1920 n°. 9.

Art. 201. Hij die een recht uitoefent, wetende dat hij daarvan bij rechterlijke uitspraak is ontzet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. N. 195; Sr. 32—34, 426.

Art. 202. Hij die opzettelijk onderscheidingsteekenen draagt of eene daad verricht behoorende tot een ambt dat hij niet bekleedt of waarin hij geschorst is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 196; Sr. 425.

Art. 203. Hij die in strijd met een krachtens wettelijk voorschrift gegeven last of bevel binnen de kolonie terugkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. [N. 197;] Pb. 1905 n°. 14 art. 6.

Art. 204. Hij die opzettelijk eenig goed aan het krachtens eene algemeene verordening daarop gelegd beslag of aan eene gerechtelijke sequestratie onttrekt of, wetende dat het daaraan onttrokken is, het verbergt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk eenig krachtens eene algemeene verordening in beslag genomen goed vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt.

De bewaarder die opzettelijk een dezer feiten pleegt of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Indien een dezer feiten ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. — N. 198; Rr. 3; BW. 1749 e.v.; Rv. 313 e.v., 349 e.v., 375 e.v., 419 e.v., 443 e.v., 585 e.v.; Sr. 50, 195, 208, 366 e.v.

Art. 205. Hij die opzettelijk zegels waarmede voorwerpen door of vanwege het bevoegd openbaar gezag verzegeld zijn, verbreekt, opheft of beschadigt, of de door zoodanig zegel bewerkte afsluiting op andere wijze vrijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

De bewaarder die opzettelijk het feit pleegt of toelaat, of den dader als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Art. 201. Hij die een recht afkoopt, vermits het bij hem van de rechtelijke afkoop is uitgegaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geboote van ten hoogste eenhonderd gulden. N. 196; Sr. 32—34, 136.

Art. 202. Hij die openlijk onderscheidsaankopen draagt of een deel vercoft behoorende tot een zaak dat hij niet bezit of waarin hij geboort is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geboote van ten hoogste tweehonderd gulden. N. 196; Sr. 435.

Art. 203. Hij die in strijd met een fractie wettelijk verboden gevecht geeft of heeft binnen de school tusschen twee gevechten met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden. (N. 197; Sr. 1905 n. 14 art. 6.)

Art. 204. Hij die openlijk eenig goed aan het fractie een algemeen verordening gegeven wordt, beval of een eenzijdig openbaar gevecht geeft of vercoft, dat het daaraan ontleend is, het vercoft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dienverleene straf wordt gestraft bij die openlijk eenig fractie een algemeen verordening is bevestigd genomen gevecht, beoefening of onrechtvaardig gevecht.

De bevoegdheid die openlijk een deel te geven of te geven of ten behoeve als mededeeling ter ziele staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

Indien een deel te geven ten gevolge van onverschuldigd daarvan gevecht is, wordt deze gestraft met geboote van ten hoogste een maand of geboote van ten hoogste honderd tweeëntwintig gulden. — N. 198; Sr. 3; BW. 1745 e.v.; Sr. 313 e.v.; 310 e.v.; 375 e.v.; 419 e.v.; 448 e.v.; 535 e.v.; Sr. 30, 195, 208, 305 e.v.

Art. 205. Hij die openlijk regels vermaande over te geven of te geven het bevoegd openbaar gevecht verspreiden, vercoft of beoefent, of de door eenig gevecht te worden afgeleide of andere wijze verspreiden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. De bevoegdheid die openlijk het deel te geven of te geven, behoeft als mededeeling ter ziele staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien het feit ten gevolge van onachtzaamheid des bewaarders gepleegd is, wordt deze gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd twintig gulden. —N. 199; BW. 514, 861, 1154; Rv. 536 e.v., 682, 708; F. 6, 88; Sr. 50, 208, 366.

Art. 206. Hij die opzettelijk zaken, bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers die voortdurend of tijdelijk op openbaar gezag bewaard worden, of hetzij aan een ambtenaar, hetzij aan een ander in het belang van den openbaren dienst zijn ter hand gesteld, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 200; BW. 5; K. 20, 39, 378; Rv. 45; F. 16; Sr. 46, 86, 208, 366, 377.

Art. 207. Hij die opzettelijk brieven of andere stukken, aan een post- of telegraafkantoor bezorgd of in eene postbus gestoken, aan hunne bestemming onttrekt, opent of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 201; Rr. 130; Sr. 46, 208, 335, 366, 387 e.v.

Art. 208. Indien de schuldige aan een der in de artikelen 204—207 omschreven misdrijven zich den toegang tot de plaats van het misdrijf verschafft of het goed onder zijn bereik brengt door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum, kan de straf met ten hoogste een jaar gevangenisstraf worden verhoogd. N. 202; Sr. 45, 93, 94, 144, 145.

Art. 209. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk desertie van een krijgsman, in dienst van den Staat, uitlokt door een der in artikel 49 N°. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in artikel 50 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden. N. 203; Sr. 108, 110, 137.

Art. 210. Hij die, in tijd van vrede, opzettelijk oproer of muiterij van krijgslieden, in dienst van den Staat, uitlokt door een der in artikel 49 N°. 2 vermelde middelen, of bevordert op eenige in artikel 50 vermelde wijze, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 204; Sr. 108, 137.

Art. 211. Hij die, zonder toestemming des Gouverneurs, iemand voor vreemden krijgsdienst aanwerft, wordt gestraft met

Indien het tot ten gevolge van omstandigheden des bewa-
ders gebleef is, wordt deze gesticht met posten van ten
minste twee maanden of gelijke van ten hoogste bevestigd
wordt gebleef. — N. 100; BW 514 501 1151; R. 508 507
502 707 7 5 98; R. 50 508 503

Art. 306. Hij die openstaafde zaken, bestemd om voor de
bevoegde macht tot overneming of bewa-
ren, ziele, de-
schieden of register die voortdurend of tijdelijk op openbaar
recht bewaard worden, of betref aan een ander, behoort aan
een ander in het belang van den openbaare dienst zijn ter hand
gevoerd, vermits, bevestigd, onafhankelijk, maast of wegnemst,
wordt gevestigd met gevestigd van ten hoogste drie jaren.
N. 300; BW 5 K 30 90 578; R. 42 7 10; R. 48 80 308
306 377

Art. 307. Hij die openstaafde in ziele of andere zaken, aan
een post of telegrafische bevestigd of in ziele posten ge-
steld, aan ziele bestemming ontzett, geest of bevestigd,
wordt gevestigd met gevestigd van ten hoogste een jaar.
N. 301; R. 190; R. 48 308 306 307 5 7

Art. 308. Indien de schulden aan een der in de artikelen
304-307 omschreven misdrijven zijn ten toegang tot de plaats
van het misdrijf verhoofd of het goed onder zijn detail bevestigd
door middel van brief, verhoofd of bevestigd, van ziele
schulden van een ziele order of een ziele bestemming, kan de
ziele met ten hoogste een jaar gevestigd worden verhoofd.
N. 302; R. 48 80 144 145

Art. 309. Hij die in tijd van ziele openstaafde ziele van
een krijgsman, in dienst van den Staat, uitloft door een der in
artikel 49 N. 2 vermeldde middelen, of bevestigd op ziele in
artikel 50 vermeldde wijze, wordt gevestigd met gevestigd
van ten hoogste een maanden. N. 303; R. 108 116 187

Art. 310. Hij die in tijd van ziele openstaafde open of
andere van krijgsmannen, in dienst van den Staat, uitloft door
een der in artikel 49 N. 2 vermeldde middelen, of bevestigd op
artikel 50 vermeldde wijze, wordt gevestigd met gevestigd
gevestigd van ten hoogste een jaren. N. 304; R. 108 187

Art. 311. Hij die ziele bestemming des Gouvernements,
indien een ziele krijgsman aanwett, wordt gevestigd met

gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden. N. 205.

Art. 212. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die zich opzettelijk voor den dienst bij de schutterij ongeschikt maakt of laat maken;
- 2°. hij die een ander op diens verzoek opzettelijk voor dien dienst ongeschikt maakt.

Indien in het laatste geval het feit den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren opgelegd. — N. 206; Sr. 5, 313 e.v.

TITEL IX.

MEINEED.

Art. 213. Hij die in de gevallen waarin een wettelijk voorschrift eene verklaring onder eede vordert of daaraan rechtsgevolgen verbindt, mondeling of schriftelijk, persoonlijk of door een bijzonder daartoe gemachtigde, opzettelijk eene valsche verklaring onder eede aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien de valsche verklaring onder eede is afgelegd in eene strafzaak ten nadeele van den beklaagde of verdachte, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Met den eed staat gelijk de belofte of bevestiging, die krachtens algemeene verordening voor den eed in de plaats treedt.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 207; BW. 121, 122, 1614, 1930, 1948 e.v.; Rv. 145, 158; F. 114, 115.

TITEL X.

VALSCHHEID IN MUNTSPECIËN EN MUNT- EN BANKBILJETTEN.

Art. 214. Hij die muntspeciën of munt- of bankbiljetten namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die muntspeciën of munt- of bankbiljetten als echt en onvervalscht uit te geven of te doen uitgeven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. N. 208; Sr. 4, 58, 73, 215 e.v., 218, 220, 221, 436; Pb. 1907 n°. 9 afd. 3.

Art. 215. Hij die opzettelijk als echte en onvervalschte muntspeciën of munt- of bankbiljetten uitgeeft muntspeciën of munt- of bankbiljetten, die hij zelf heeft nagemaakt of vervalscht of waarvan de valsheid of vervalsching hem, toen hij ze ontving, bekend was, of deze, met het oogmerk om ze als echt en onvervalscht uit te geven of te doen uitgeven, in voorraad heeft of binnen de kolonie invoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. N. 209; Sr. 4, 58, 73, 216, 217, 218, 220, 221, 225, 436.

Art. 216. Hij die muntspeciën in waarde vermindert met het oogmerk om ze aldus in waarde verminderd uit te geven of te doen uitgeven, wordt, als schuldig aan muntschennis, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. N. 210; Sr. 4, 58, 73, 214, 215, 217, 218, 220, 221, 436.

Art. 217. Hij die opzettelijk als ongeschonden muntspeciën uitgeeft muntspeciën die hij zelf in waarde heeft verminderd of waarvan de schennis hem, toen hij ze ontving, bekend was, of deze, met het oogmerk om ze als ongeschonden uit te geven of te doen uitgeven, in voorraad heeft of binnen de kolonie invoert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. N. 211; Sr. 4, 58, 73, 214 e.v., 218, 220, 221, 436.

Art. 218. Indien een der in de artikelen 214—217 omschreven misdrijven ten opzichte van buitenlandsche muntspeciën of buitenlandsche munt- of bankbiljetten wordt gepleegd, wordt het maximum der gevangenisstraf met twee jaren verminderd. [N. 212 *oud*;] Sr. 58, 73, 436.

Art. 219. Hij die opzettelijk valsche, vervalschte of geschonden muntspeciën of valsche of vervalschte munt- of bankbiljetten uitgeeft, wordt, behoudens het bepaalde in de artikelen 215 en 217, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. — N. 213; Sr. 4, 58, 73, 214 e.v., 220, 221, 460.

Art. 220. Hij die stoffen of voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van een der in de artikelen 214—217 omschreven misdrijven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

Art. 215. Hij die opzettelijk als zucht en onverschuldigd
 muntstukken of bankbiljetten uitgeeft muntstukken of bank-
 biljetten, die hij zelf heeft vervaardigd of ver-
 vordt of waarvan de vervaardiging of vervaardiging hem, toen hij
 ze ontving, bekend was of deze, met het oogmerk om ze als
 zucht en onverschuldigd uit te geven of te doen uitgeven, in voor-
 raad heeft of binnen de volgende invoeer wordt gestraft met ge-
 vangenis van ten hoogste eeven jaren. N. 216; Sr. 4. 28.
 78. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223.

Art. 216. Hij die muntstukken in waarde vervaardigt met het
 oogmerk om ze althans in waarde vervaardigt uit te geven of te
 doen uitgeven, wordt, als schuldig aan muntschennis, gestraft
 met gevangenis van ten hoogste acht jaren. N. 216; Sr. 4.
 28. 27. 214. 215. 217. 218. 220. 221. 222.

Art. 217. Hij die opzettelijk als ongeschonden muntstukken
 uitgeeft muntstukken die hij zelf in waarde heeft vervaardigt of
 waarvan de vervaardiging hem, toen hij ze ontving, bekend was, of
 deze, met het oogmerk om ze als ongeschonden uit te geven
 of te doen uitgeven, in vervaard heeft of binnen de volgende in-
 voer wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste acht
 jaren. N. 217; Sr. 4. 28. 27. 214. 215. 218. 220. 221. 222.

Art. 218. Indien een dief in de artikelen 214-217 omschre-
 ven misdrijven ten opzichte van bankbiljetten muntstukken of
 bankbiljetten heeft vervaardigt, wordt gestraft met gevangenis
 van ten hoogste twee jaren. N. 218; Sr. 4. 28. 27. 214. 215.

Art. 219. Hij die opzettelijk vervalsche vervalsche of geoch-
 ten muntstukken of vervalsche of vervalsche munt- of bankbiljet-
 ten uitgeeft, wordt, behoudens het bepaalde in de artikelen 215
 en 217, gestraft met gevangenis van ten hoogste drie jaren.
 N. 219; Sr. 4. 28. 27. 214. 215. 218. 220. 221. 222.

Art. 220. Hij die stellen of voorwerpen vervaardigt heeft
 waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plagen van een
 dief in de artikelen 214-217 omschreven misdrijven, wordt ge-
 strafd met gevangenis van ten hoogste twee jaren of ge-
 vangenis van ten hoogste drie jaren.

De stoffen en werktuigen worden verbeurd verklaard. — [N. 214 *oud*;] Sr. 4, 35, 58, 228, 239.

Art. 221. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 214—217 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 215.

TITEL XI.

VALSCHHEID IN ZEGELS EN MERKEN.

Art. 222. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die vanwege de kolonie uitgegeven zegels namaakt of vervalscht, met het oogmerk om die zegels als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken;
- 2°. hij die, met gelijk oogmerk, zoodanige zegels vervaardigt door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels. — N. 216; Sr. 4, 58, 73, 225, 227 e.v., 229, 436; Zeg. artt. 11, 12.

Art. 223. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die op voorwerpen aan ijk onderworpen valsche koloniale merken plaatst of echte vervalscht, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;
- 2°. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde voorwerpen merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels. — N. 218; Sr. 4, 58, 73, 224 e.v., 229, 436; Pb. 1923 n°. 27 art. 15 e.v.

Art. 224. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die andere dan de in artikel 223 bedoelde merken, die krachtens wettelijk voorschrift op goederen of hunne verpakking moeten of kunnen worden geplaatst, daarop valschelijk plaatst of echte vervalscht, met het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de daarop geplaatste merken echt en onvervalscht waren;

- 2°. hij die, met gelijk oogmerk, op de bedoelde goederen of hunne verpakking merken plaatst door wederrechtelijk gebruik te maken van echte stempels;
- 3°. hij die echte merken gebruikt voor goederen of hunne verpakking waarvoor die merken niet bestemd zijn, met het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken alsof de bedoelde merken daarvoor bestemd waren. — N. 219; Sr. 4, 58, 73, 223, 225, 227*bis*, 229, 350, 436; Pb. 1923 n°. 28 art. 14.

Art. 225. Hij die opzettelijk valsche, vervalschte of wederrechtelijk vervaardigde zegels, teekenen of merken, of de voorwerpen waaraan zij wederrechtelijk verbonden zijn, gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen de kolonie invoert, als waren die zegels, teekenen of merken echt en onvervalscht en niet wederrechtelijk vervaardigd of wederrechtelijk aan de voorwerpen verbonden, wordt gestraft met dezelfde straffen als in de artikelen 222—224 zijn bepaald, naar de daar gemaakte onderscheidingen. N. 220; Sr. 4, 58, 73, 215, 227, 227*bis*, 229, 436, 460.

Art. 226. Hij die voorwerpen aan ijk onderworpen ontdoet van het daarop geplaatste afkeuringsmerk, met het oogmerk om die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als waren zij niet afgekeurd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk deze van het afkeuringsmerk ontdane voorwerpen gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop in voorraad heeft, als waren zij niet afgekeurd. — N. 221; Sr. 4, 58, 73, 223, 227, 229, 436; Pb. 1923 n°. 27 art. 15 e.v.

Art. 227. Hij die van wege de kolonie uitgegeven zegels, welke reeds tot gebruik hebben gediend, ontdoet van het merk bestemd om ze voor verder gebruik ongeschikt te maken, met het oogmerk om die zegels te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als waren zij nog niet gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk deze van dat merk ontdane zegels gebruikt, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen de

2. In die niet geijde opgave of de bedoelde goederen of
hunner verzending worden plaats door wederrechtelijk
gebruik te maken van echte stempels;

3. In die echte merken gebruikt voor goederen of hunner
verzending waarvoor die merken niet bestemd zijn, met
het oogmerk om die goederen te gebruiken of door anderen
te doen gebruiken alsof de bedoelde merken daervoor
bestemd waren. — N. 219; Sr. 4. 28. 78. 232, 237a
230, 236, 237; Pp. 1823 nr. 28 art. 14.

Art. 232. III. Die openstaande valse, vervalschte of weder-
rechtelijk verzandigde zegels, tekenen of merken, of de voor-
werpen waaraan zij wederrechtelijk verboden zijn gebruikt,
verkoop, te koop aanbiedt, aflevert, ten verkoop in voorraad
heeft of binnen de kolonie invoert, als waren die zegels, teken-
en of merken echt en onvervalscht en niet wederrechtelijk ver-
zandigd of wederrechtelijk aan de voorwerpen verboden, wordt
gestraft met dezelfde straffen als in de artikelen 231—234 zijn
bepaald, naar de daar gemakte onderscheidingen. N. 230; Sr. 4.
230, 231, 237, 237a, 238, 239, 240.

Art. 233. III. Die voorwerpen aan zij onderscrepen ontbreekt
van het daarop geplaatste aftekeningstempel, met het oogmerk om
die voorwerpen te gebruiken of door anderen te doen gebruiken
als waren zij niet afgehandeld, wordt gestraft met gevangenisstraf
van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft bij die openstaande deze van
het aftekeningstempel andere voorwerpen gebruikt, verkoop, te
koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop in voorraad heeft, als
waren zij niet afgehandeld. — N. 231; Sr. 4. 28. 78. 232, 237,
238, 239; Pp. 1823 nr. 27 art. 15 e.v.

Art. 237. III. Die van wege de kolonie uitgegeven zegels,
welke reeds tot gebruik hebben gediend, ontbreekt van het merk
bestemd om te voor verder gebruik ongebruikt te maken, met
het oogmerk om die zegels te gebruiken of door anderen te doen
gebruiken als waren zij nog niet gebruikt, wordt gestraft met
gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of gelijksche van ten
hoogste drie maanden gelden.

Met dezelfde straffen wordt gestraft bij die openstaande deze
van dat merk andere zegels gebruikt, verkoop, te koop aan-
biedt, aflevert, ten verkoop in voorraad heeft of binnen de

kolonie invoert, als waren zij nog niet gebruikt. — N. 222; Sr. 4, 58, 73, 222, 226, 227bis, 436.

Art. 227bis. De bepalingen van de artikelen 222, 224, 225 en 227 zijn naar de daar gemaakte onderscheidingen mede van toepassing, indien de daarin omschreven feiten worden gepleegd met betrekking tot zegels of merken, in gebruik bij den postdienst hetzij van Nederland, Nederlandsch-Indië of Suriname, hetzij van eene buitenlandsche mogendheid. In het laatste geval wordt echter het maximum der hoofdstraf op het misdrijf gesteld met een derde verminderd. N. 222bis; Sr. 4, 9, 58, 73, 228, 229, 436; Pb. 1890 n°. 6.

Art. 228. Hij die stoffen of voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van eenig in artikel 222 of in artikel 227bis in verband met artikel 222 omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De stoffen en werktuigen worden verbeurd verklaard. — N. 223; Sr. 4, 35, 58, 220, 239.

Art. 229. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 222—227bis omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 224.

TITEL XII.

VALSCHHEID IN GESCHRIFTEN.

Art. 230. Hij die een geschrift waaruit eenig recht, eenige verbintenis of eenige bevrijding van schuld kan ontstaan, of dat bestemd is om tot bewijs van eenig feit te dienen, valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het als echt en onvervalscht te gebruiken of door anderen te doen gebruiken, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, als schuldig aan valscheid in geschrifte, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van het valsche of vervalschte geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. — N. 225; BW. 1886 e.v.; Rv. 128 e.v.; Sr. 58, 73, 231, 240, 403ter, 436.

... 222 - 223 - 224

Art. 225. De bepalingen van de artikelen 222, 223 en 224 zijn van toepassing op de in de artikelen 222, 223 en 224 bedoelde personen, indien de daarin omschreven feiten worden gepleegd met betrekking tot een of meer, in gebruik bij den koninkdienst van Nederland, Nederlandsch-Indië of Buitengewest van een Nederlandsche overheid, in het laatste geval wordt echter het maximum der boete op het misdrijf verhoogd met een derde van het maximum der boete van het misdrijf van dien aard. N. 225: 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 226. Het stellen of toewerken van een of meer wapens of andere voorwerpen van dien aard, welke bedoeld zijn in het eerste lid van artikel 225 of in artikel 227, is strafbaar met gevangenisstraf van een maand tot een jaar, indien de wapens of andere voorwerpen van dien aard worden gebruikt of toegevoerd aan een of meer personen van dien aard. N. 226: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 227. De bepalingen van de artikelen 225 en 226 zijn van toepassing op de in de artikelen 225 en 226 bedoelde personen, indien de daarin omschreven feiten worden gepleegd met betrekking tot een of meer, in gebruik bij den koninkdienst van Nederland, Nederlandsch-Indië of Buitengewest van een Nederlandsche overheid, in het laatste geval wordt echter het maximum der boete op het misdrijf verhoogd met een derde van het maximum der boete van het misdrijf van dien aard. N. 227: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

TITEL VII

VERBODEN TOEGANG

Art. 228. Het den toegang tot een of meer plaatsen of gebouwen of andere voorwerpen van dien aard, welke bedoeld zijn in de artikelen 225 en 226, te versperren of te belemmeren, is strafbaar met gevangenisstraf van een maand tot een jaar, indien de toegang tot een of meer plaatsen of gebouwen of andere voorwerpen van dien aard wordt versperd of belemmerd door een of meer personen van dien aard. N. 228: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Met dien verstande dat de bepalingen van de artikelen 225 en 226 van toepassing zijn op de in de artikelen 225 en 226 bedoelde personen, indien de daarin omschreven feiten worden gepleegd met betrekking tot een of meer, in gebruik bij den koninkdienst van Nederland, Nederlandsch-Indië of Buitengewest van een Nederlandsche overheid, in het laatste geval wordt echter het maximum der boete op het misdrijf verhoogd met een derde van het maximum der boete van het misdrijf van dien aard. N. 228: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 231. De schuldige aan valsheid in geschrifte wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren, indien zij gepleegd is:

- 1°. in authentieke akten;
- 2°. in schuldbrieven of certificaten van schuld van eenigen Staat, eenige provincie, gemeente of openbare instelling;
- 3°. in aandeelen of schuldbrieven of certificaten van aandeel of schuld van eenige vereeniging, stichting of vennootschap;
- 4°. in talons, dividend- of rentebewijzen behoorende tot een der onder de beide voorgaande nummers omschreven stukken, of in de bewijzen in plaats van deze stukken uitgegeven;
- 5°. in voor omloop bestemd krediet- of handelspapier.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht geschrift als ware het echt en onvervalscht, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. — N. 226; BW. 5 e.v., 16, 1665 e.v., 1887; K. 11, 15, 33, 48, 76, 180 e.v.; Sr. 4, 58, 73, 230, 232, 239, 240, 376, 436; Pb. 1907 n°. 9; Pb. 1920 n°. 9.

Art. 232. Hij die in eene authentieke akte een valsche opgave doet opnemen aangaande een feit, van welks waarheid de akte moet doen blijken, met het oogmerk om die akte te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware zijne opgave in overeenstemming met de waarheid, wordt, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van de akte als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, indien uit dat gebruik eenig nadeel kan ontstaan. — N. 227; BW. 1887; K. 33, 450; Sr. 58, 73, 240, 403bis, 436.

Art. 233. De geneeskundige die opzettelijk eene valsche schriftelijke verklaring afgeeft nopens het al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de verklaring wordt afgegeven met het oogmerk om iemand in een krankzinnigengesticht te doen opnemen of terughouden, wordt gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden opgelegd.

Art. 221. De schulden van verleden en toekomstig aard worden niet verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

1. In schulden van verleden aard.

2. In schulden van toekomstig aard, van dien aard dat zij niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

3. In schulden van verleden aard, van dien aard dat zij niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

4. In schulden van toekomstig aard, van dien aard dat zij niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

5. In schulden van verleden aard, van dien aard dat zij niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

Met dien verstande dat de schulden van verleden aard niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn, indien zij voortvloeien uit een overeenkomst die is aangegaan na het oopenbaar maken van de rekening van dien aard.

Art. 222. Het is in een schulden van verleden aard opgenomen het bedrag van de schulden van dien aard die niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn.

Met dien verstande dat de schulden van verleden aard niet kunnen worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn, indien zij voortvloeien uit een overeenkomst die is aangegaan na het oopenbaar maken van de rekening van dien aard.

Art. 223. De schulden van verleden aard worden niet verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn, indien zij voortvloeien uit een overeenkomst die is aangegaan na het oopenbaar maken van de rekening van dien aard.

Indien de schulden van verleden aard worden verantwoord van ten hoogste twee jaren in dien zij opgelegd zijn, indien zij voortvloeien uit een overeenkomst die is aangegaan na het oopenbaar maken van de rekening van dien aard.

Met dezelfde straffen wordt gestraft hij die opzettelijk van de valsche verklaring gebruik maakt als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid. — N. 228; BW. 486; Sr. 58, 73, 234, 240, 436; Pb. 1919 n°. 22 art. 1; 1921 n°. 66 artt. 13, 23, 30; 1922 n°. 14 artt. 17, 21, 22, 24, 29, 35; 1931 n°. 92 art. 10; 1932 n°. 7 art. 1; 1935 n°. 89.

Art. 234. Hij die eene schriftelijke geneeskundige verklaring nopens het al of niet bestaan of bestaan hebben van ziekten, zwakheden of gebreken valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het openbaar gezag of verzekeraars te misleiden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met gelijk oogmerk, van de valsche of vervalschte verklaring gebruik maakt als ware zij echt en onvervalscht. — N. 229; BW. 486; K. 368 e.v.; Sr. 58, 73, 230 e.v., 233, 240, 436; Pb. 1919 n°. 22 art. 1; 1921 n°. 66 artt. 13, 23, 30; 1922 n°. 14 artt. 17, 21, 22, 24, 29, 35; 1931 n°. 92 art. 10; 1932 n°. 7 art. 1; 1935 n°. 89.

Art. 235. Hij die een getuigschrift van goed gedrag, bekwaamheid, armoede, gebreken of andere omstandigheden valschelijk opmaakt of vervalscht, met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken tot het verkrijgen van eene indienststelling of tot het opwekken van welwillendheid en hulpbetoon, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht getuigschrift als ware het echt en onvervalscht. — N. 230; Rv. 736 e.v.; Sr. 58, 73, 230 e.v.

Art. 236. Hij die een reispas, veiligheidskaart of reisorder valschelijk opmaakt of vervalscht, of die zoodanig stuk op een valschen naam of voornaam of met aanwijzing eener valsche hoedanigheid doet afgeven, met het oogmerk om het te gebruiken of door anderen te doen gebruiken als ware het echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die opzettelijk gebruik maakt van eenig in het eerste lid vermeld valsch of vervalscht

stuk als ware het echt en onvervalscht of als ware de inhoud in overeenstemming met de waarheid. — N. 231; Sr. 58, 73, 230 e.v.

Artt. 237 en 238 zijn vervallen.

Art. 239. Hij die stoffen of voorwerpen voorhanden heeft waarvan hij weet dat zij bestemd zijn tot het plegen van eenig in artikel 231, N°. 2—5, omschreven misdrijf, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

De stoffen en werktuigen worden verbeurd verklaard. — N. 234; Sr. 35, 58, 220, 228.

Art. 240. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 230—234 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 235.

TITEL XIII.

MISDRIJVEN TEGEN DEN BURGERLIJKEN STAAT.

(BW. 368a-4°, 437-7°.)

Art. 241. Hij die door eenige handeling opzettelijk eens anders afstamming onzeker maakt, wordt als schuldig aan verduistering van staat, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 236; BW. 299 e.v., 317; Sr. 157.

Art. 242. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft:

- 1°. hij die opzettelijk een dubbel huwelijk aangaat;
- 2°. hij die een huwelijk aangaat, wetende dat de wederpartij daardoor een dubbel huwelijk aangaat.

Indien hij die opzettelijk een dubbel huwelijk aangaat, aan de wederpartij zijn gehuwden staat heeft verzwegen, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 237; BW. 76, 110, 120-4°; Sr. 5, 393.

Art. 243. De ongehuwde die een huwelijk aangaat, opzettelijk aan de wederpartij verzwijgende dat daartegen eenig wettig

... als wettig en overtuigd of als wettig en overtuigd ...

Art. 237 en 238 zijn vervallen.

Art. 236. Hij die stellen of voorwerpen vervaardigen heeft ...

N. 234: N. 235 en 236 zijn vernieuwd.

Art. 240. Bij veroordeling wegens een der in de artikelen ...

TITEL XIII

MISBRUIK VAN DE RECHTEN VAN DE STAAT

(B.W. 308-4, 317-1)

Art. 241. Hij die door enige handeling openstaaflijk een ...

Openstelling van de in artikel 22 N. 1-4 vermelde rechten ...

Art. 242. Het openstaaflijk van een hooge vier jaren ...

1. bij de openstaaflijk een dubbel huwelijk aangest.

2. bij de een huwelijk aangest, wettende dat de wederzijf ...

Indien bij de openstaaflijk een dubbel huwelijk aangest, een ...

Openstelling van de in artikel 22 N. 1-4 vermelde rechten ...

N. 237: B.W. 76, 110, 120-1, 317 en 318.

Art. 243. De openstaaflijk de een huwelijk aangest, openstaaflijk ...

beletsel bestaat, wordt, indien op grond van dat beletsel de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 238; BW. 76 e.v., 134 e.v.; Sr. 393.

TITEL XIV.

MISDRIJVEN TEGEN DE ZEDEN. (BW. 368a-4°, 437-7°; K. 479.)

Art. 244. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. openbare schennis van de eerbaarheid;
- 2°. schennis van de eerbaarheid waarbij een ander zijns ondanks tegenwoordig is. — N. 239; K. 537; Sr. 261, 470.

Art. 245. Hij, die eenig geschrift, waarvan hij den inhoud kent of eenige hem bekende afbeelding of voorwerp, aanstootelijk voor de eerbaarheid, hetzij verspreid, openlijk ten toon stelt of aanslaat, hetzij om verspreid, openlijk tentoongesteld of aangeslagen te worden vervaardigt, invoert, doorvoert, uitvoert, of in voorraad heeft, hetzij openlijk, of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd, aanbiedt of als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Hij, die eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, aanstootelijk voor de eerbaarheid hetzij verspreid, openlijk ten toon stelt of aanslaat, hetzij om verspreid, openlijk tentoongesteld of aangeslagen te worden invoert, doorvoert, uitvoert of in voorraad heeft, hetzij openlijk, of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd aanbiedt, of als verkrijgbaar aanwijst, wordt, indien hij ernstige reden heeft om te vermoeden, dat het geschrift, de afbeelding of het voorwerp aanstootelijk voor de eerbaarheid is, gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf omschreven in het eerste lid een beroep of eene gewoonte maakt, kan gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden worden opgelegd. — N. 240; Sr. 91, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies e.v., 139, 153, 182bis, 182ter, 246, 246bis, 273, 284, 433 e.v., 448bis, 471, 472; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

1894-95. 25. 2002

TITEL XIV

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

1894-95. 25. 2002

Art. 246. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft hij die aan een minderjarige van wien hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat deze den leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt, uit winstbejag hetzij eenig geschrift, eenige afbeelding of eenig voorwerp, aanstootelijk voor de eerbaarheid, hetzij eenig middel tot voorkoming of eenig middel tot versterking van zwangerschap, aanbiedt of blijvend of tijdelijk afstaat, indien de inhoud van het geschrift of indien de afbeelding, het voorwerp of het middel hem bekend zijn. N. 240*bis*; BW. 379; Sr. 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinqües* e.v., 139, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246*bis*, 273, 284, 433 e.v., 448*bis*, 471; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 246*bis*. Indien de schuldige een der in de artikelen 245 en 246 omschreven misdrijven in zijn beroep begaat en er tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling wegens een dier misdrijven te zijnen opzichte onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. N. 240*ter*; Sr. 32.

Art. 247. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden wordt gestraft:

1°. de gehuwde die overspel pleegt;

2°. de ongehuwde die het feit medepleegt, wetende dat de medeschuldige gehuwd is.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van den beledigden echtgenoot, binnen den tijd van drie maanden gevolgd door een eisch tot echtscheiding of scheiding van tafel en bed op grond van hetzelfde feit.

Ten aanzien van deze klachte zijn de artikelen 66, 67 en 69 niet van toepassing.

De klachte kan worden ingetrokken zoolang het onderzoek ter terechtzitting niet is aangevangen.

Aan de klachte wordt geen gevolg gegeven, zoolang niet het huwelijk door echtscheiding is ontbonden of het vonnis, waarbij scheiding van tafel en bed is uitgesproken, onherroepelijk is geworden. — N. 241; BW. 258, 265, 282, 295; Rv. 700, 709; Sr. 66 e.v., 75, 261.

Art. 248. Hij die door geweld of bedreiging met geweld eene vrouw dwingt met hem buiten echt vleeschelijke gemeenschap te hebben, wordt, als schuldig aan verkrachting, gestraft met

gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. N. 242; BW. 336; Sr. 83, 129 e.v., 142, 149, 151, 185, 186, 252, 254, 261, 263, 297, 298, 325, 330, 410.

Art. 249. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw van wie hij weet dat zij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. N. 243; Sr. 254, 261.

Art. 250. Hij die vleeschelijke gemeenschap heeft met een meisje beneden den leeftijd van twaalf jaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. N. 244; Sr. 254, 261.

Art. 251. Hij die buiten echt vleeschelijke gemeenschap heeft met eene vrouw die den leeftijd van twaalf, maar nog niet dien van vijftien jaren heeft bereikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Vervolging heeft, buiten de gevallen van artikel 254, niet plaats dan op klachte. — N. 245; BW. 336; Sr. 66 e.v., 254, 261.

Art. 252. Hij die door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot het plegen of dulden van ontuchtige handelingen wordt als schuldig aan feitelijke aanranding van de eerbaarheid, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. — N. 246; Sr. 83, 129 e.v., 149, 151, 185, 186, 248, 254, 261, 263, 297, 298, 328, 330, 410.

Art. 253. Hij die met iemand van wien hij weet dat hij in staat van bewusteloosheid of onmacht verkeert of met iemand beneden den leeftijd van vijftien jaren ontuchtige handelingen pleegt of laatstgemelden tot het plegen of dulden van zoodanige handelingen of buiten echt, van vleeschelijke gemeenschap met een derde verleidt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. — N. 247; Sr. 248, 154, 261.

Art. 254. Indien een der in de artikelen 249 en 251—253 omschreven misdrijven zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren opgelegd.

Indien een der in de artikelen 248—253 omschreven misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren opgelegd. — N. 248; Sr. 84.

vervoersbedrag van ten hoogste twee jaren. — N. 242; BW. 200.
24. 23. 129 v. v. 143. 144. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162.
207. 208. 212. 220. 210.

Art. 246. Hij die buiten echt vreeselijke gewoenschap heeft met een vrouw van wie hij weet dat zij in staat van zwangerschap of onmacht verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. — N. 243; St. 254. 261.

Art. 250. Hij die vreeselijke gewoenschap heeft met een meisje beneden den leeftijd van twaalf jaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. — N. 244; St. 254. 261.

Art. 251. Hij die buiten echt vreeselijke gewoenschap heeft met een vrouw die den leeftijd van twaalf jaren nog niet dien van vijftien jaren heeft bereikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Verwijzing heeft buiten de gevallen van artikel 251 niet plaats dan op laste. — N. 245; BW. 200; St. 200 v. 254. 261.

Art. 252. Hij die door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot het plegen of dulden van onachtige handelingen wordt als schuldig aan vreeselijke gewoenschap van ten hoogste acht jaren gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. — N. 246; St. 200 v. 140. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 207. 208. 212. 220. 210.

Art. 253. Hij die met iemand van wien hij weet dat zij in staat van zwangerschap of onmacht verkeert of met iemand beneden den leeftijd van vijftien jaren onachtige handelingen pleegt of lasterzinnen tot het plegen of dulden van onachtige handelingen of buiten echt vreeselijke gewoenschap met een meisje verkeert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. — N. 247; St. 248. 254. 261.

Art. 254. Indien een der in de artikelen 246 en 251-253 omschreven misdrijven vreeselijk is, wordt ten hoogste gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Indien een der in de artikelen 246-253 omschreven misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren opgelegd. — N. 248; St. 24.

Art. 255. De meerderjarige, die met een minderjarige van hetzelfde geslacht, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, ontucht pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 248*bis*; BW. 379; Sr. 257 e.v., 261; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 256. Hij die door giften of beloften van geld of goed, misbruik van gezag, geweld, bedreiging of misleiding een minderjarige van onbesproken gedrag, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, opzettelijk beweegt om vleeschelijke gemeenschap met hem te hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Vervolging heeft niet plaats dan op klachte van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd.

De termijnen, bedoeld in artikel 68 beloopt voor deze klachte onderscheidenlijk zes en twaalf maanden. — N. 248*ter*; Sr. 49, 66 e.v., 83, 248, 261; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 257. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft, ontucht gepleegd:

- 1°. door ouders, voogden, toeziende voogden, godsdienstleeraars of onderwijzers met aan hunne zorg of opleiding toevertrouwde minderjarigen, en door curators of toeziende curators met aan hunne zorg toevertrouwde ondercurateele gestelden;
- 2°. door ambtenaren met personen die aan hun gezag zijn onderworpen of aan hunne waakzaamheid toevertrouwd of aanbevolen;
- 3°. door bestuurders, geneeskundigen onderwijzers, beambten, opzichters of bedienden in gevangnissen, huizen van verbetering, opvoedingsgestichten, weeshuizen, ziekenhuizen, krankzinnigengestichten of instellingen van weldadigheid, met personen daarin opgenomen. — N. 249; BW. 329, 348, 379, 416, 482 e.v.; Sr. 86, 255, 258, 261; Pb. 1922 n°. 14; 1931 n°. 19; 1935 n°. 89.

Art. 258. Wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, de vader, de moeder, voogd of toeziende voogd, die het plegen van ontucht door zijn minderjarig kind of den onder zijne voogdij of toeziende voogdij staanden minderjarigen met een derde opzettelijk teweegbrengt of bevordert;

2°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, ieder ander die het plegen van ontucht door een minderjarige, wiens minderjarigheid hij kent of redelijkerwijs moet vermoeden, met een derde opzettelijk teweegbrengt of bevordert.

Indien de schuldige van het plegen van het misdrijf een beroep of eene gewoonte maakt, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd. — N. 250; BW. 329, 348, 379, 416; Sr. 255, 257, 259, 261, 262, 266; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 259. Hij die van het opzettelijk teweegbrengen of bevorderen van ontucht door anderen met derden een beroep of eene gewoonte maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste duizend gulden. N. 250*bis*; Sr. 255, 257, 258, 261; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 260. Vrouwenhandel en handel in minderjarigen van het mannelijk geslacht wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. N. 250*ter*; BW. 379; Sr. 261; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

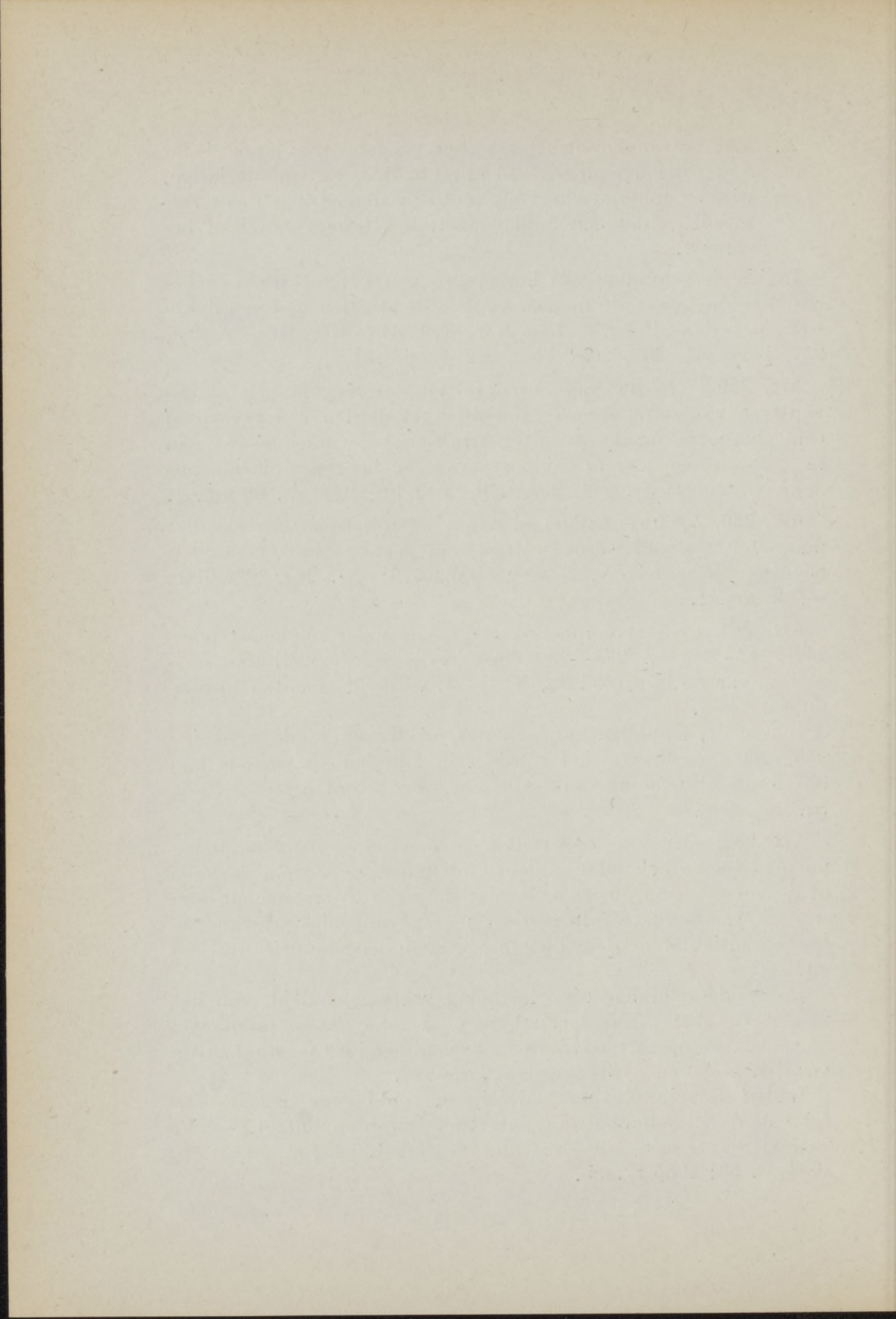
Art. 261. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 244, 247—253 en 255—260 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken.

Indien de schuldige aan een der misdrijven in de artikelen 255—260 omschreven het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — N. 251; Sr. 263, 266.

Art. 262. Hij die opzettelijk eene vrouw in behandeling neemt of eene behandeling doet ondergaan, te kennen gevende of de verwachting opwekkende dat daardoor zwangerschap kan worden verstoord, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden.

Indien de schuldige uit winstbejag heeft gehandeld, van het plegen van het misdrijf een beroep of eene gewoonte maakt, of geneeskundige, vroedvrouw of artsenijbereider is, kunnen de straffen met een derde worden verhoogd.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — N. 251*bis*; Sr. 32, 258, 308 e.v.; Pb. 1874 n°. 6; 1922 n°. 68 art. 1; 1934 n°. 53; 1935 n°. 89.

Art. 263. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die aan iemand die in kenlijken staat van dronkenschap verkeert bedwelmenden drank verkoopt of toedient;
- 2°. hij die een kind beneden den leeftijd van zestien jaren opzettelijk dronken maakt;
- 3°. hij die iemand door geweld of bedreiging met geweld dwingt tot het gebruik van bedwelmenden drank.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — N. 252; Sr. 32, 83, 84, 129 e.v., 149, 151, 185, 186, 248, 252, 261, 297, 298, 325, 330, 474, 475.

Art. 264. Hij die een onder zijn wettig gezag staand kind beneden den leeftijd van twaalf jaren aan een ander afstaat of overlaat, wetende dat het tot of bij het uitoefenen van bedelarij, van gevaarlijke kunstverrichtingen of van gevaarlijken of de gezondheid ondermijnenden arbeid zal worden gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 253; BW. 329, 348, 379.

Art. 265. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier pijn of letsel veroorzaakt of de gezondheid van een dier benadeelt;
- 2°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zoodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier dat geheel of ten deele aan hem toebehoort en onder zijn opzicht staat of aan een dier tot welks onderhoud hij verplicht is, het noodige levensonderhoud onthoudt.

Het dier kan, indien het den schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar. — N. 254; Sr. 47, 80, 366, 477.

Art. 266. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die het opzettelijk aanbieden of geven van gelegenheid tot hazardspel als bedrijf uitoefent of opzettelijk in eene onderneming daartoe deelneemt;
- 2°. hij die opzettelijk het publiek gelegenheid tot hazardspel aanbiedt of geeft, of opzettelijk in eene onderneming daartoe deelneemt, onverschillig of het gebruik maken van die gelegenheid al dan niet van eenige voorwaarde of van de inachtneming van eenigen vorm afhankelijk is gesteld;
- 3°. hij die het deelnemen aan hazardspel als bedrijf uitoefent.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Onder hazardspel wordt verstaan elk spel, waarbij in het algemeen de kans op winst van het toeval afhangt, ook wanneer die kans toeneemt met de meerdere geoefendheid of de grootere behendigheid van den speler. Daaronder worden begrepen alle kansovereenkomsten over den uitslag van wedstrijden of verdere spelen, welke niet tusschen hen die daaraan deelnemen zijn gesloten, zoomede alle weddenschappen. Daaronder worden niet begrepen loterijen naar de daarvan bij het eerste lid van artikel 1 der Loterijverordening 1909 gegeven omschrijving. — N. 254*bis*; Sr. 32, 258, 261, 262, 478; Pb. 1909 n°. 35; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

TITEL XV.

VERLATING VAN HULPBEHOEVENDEN. (B.W. 368a-4°, 432-7°.)

Art. 267. Hij die opzettelijk iemand tot wiens onderhoud, verpleging of verzorging hij krachtens eene algemeene verordening of eene overeenkomst verplicht is, in een hulpeloozen toestand brengt of laat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 255; Rr. 3; BW. 347 e.v., 368a, 432, 436, 1330; Sr. 269, 272.

Art. 268. Het gezamenlijk van ten hoogste twee jaren of geboorte van ten hoogste zes maanden geldend wordt gestraft.

1° bij de het openbare aanbesteden of geven van geschenken tot het bedrag als bedoeld in artikel 267 of openbaar in een andere openbare besloten besloten.

2° bij de openbaar het publiek geschenken tot het bedrag van twee of meer jaren of geboorte in een andere openbare besloten openbaar of het publiek besloten van het geschenken al dan niet van eenige voorwaarde of van de bespreking van andere openbare besloten is gestraft.

3° bij de het besloten van het bedrag als bedoeld in artikel 267 indien de schulden het bedrag is zijn bezoop gedaan kan bij van de uitwerking van het bezoop worden ontzet.

Openbaar besloten wordt verstaan elk spel, wedstrijd of het algemeen de kans op wint van het toeval afhangt, ook wanneer de kans toekomt met de meerdere geschenken of de meerdere beslotenheid van den speler. Daarvoor worden begrepen alle kansvervoersmiddelen over den uitloop van wedstrijden of andere spelen, welke niet tusschen een de daaraan besloten zijn gesloten, zoodra alle wedstrijden. Daarvoor worden niet begrepen loterijen naar de daaraan bij het eerste lid van artikel 1 der Loterijwet van 1890 gegeven omschrijving. — N. 268.

TITEL XV

VERVALING VAN WILLENVERVOER (B.W. 200-4-182-7)

Art. 267. Hij die openbaar bekend of openbaar bekendmaking of verspreiding bij wettens een algemeen verordening of een openbaar verordening is in een besloten besloten besloten of niet wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geboorte van ten hoogste zes maanden. — N. 267.

Art. 268. Hij die een kind beneden den leeftijd van zeven jaren te vondeling legt of, met het oogmerk om er zich van te ontdoen, verlaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden. N. 256; Sr. 269 e.v.

Art. 269. Indien een der in de artikelen 267 en 268 omschreven feiten zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

Indien een dezer feiten den dood tengevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. — N. 257; Sr. 84, 270 e.v.

Art. 270. Indien de schuldige aan het in artikel 268 omschreven misdrijf de vader of de moeder is, kunnen te zijnen aanzien de in de artikelen 268 en 269 bepaalde straffen met een derde worden verhoogd. N. 258; Sr. 272.

Art. 271. Indien de moeder, onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare bevalling, haar kind kort na de geboorte te vondeling legt of, met het oogmerk om er zich van te ontdoen, verlaat, wordt het maximum der in de artikelen 268 en 269 vermelde straffen tot de helft verminderd. N. 259; Sr. 272, 303, 304.

Art. 272. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 268—271 omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 32 N°. 4 vermelde rechten worden uitgesproken. N. 260.

TITEL XVI.

BELEEDIGING. (BW. 1389, 1392.)

Art. 273. Hij die opzettelijk iemands eer of goeden naam aanrandt door telastlegging van een bepaald feit, met het kenlijk doel om daaraan ruchtbaarheid te geven, wordt, als schuldig aan smaad, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien dit geschiedt door middel van geschriften of afbeeldingen, verspreid, openlijk ten toon gesteld of aangeslagen, wordt de dader, als schuldig aan smaadschrift, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Art. 205. Het de een kind bereiden den leeftijd van twee jaren te bereiden is, met het oogmerk om er zich van te onthouden, strafbaar wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren en veertig maanden. N. 205; St. 205 e.v.

Art. 206. Indien een der in de artikelen 207 en 208 omschreven misdrijven plaats heeft, wordt de schuldenaar gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en veertig maanden.

Indien een dier misdrijven den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. N. 207; St. 207 e.v.

Art. 210. Indien de schuldenaar een der in artikel 206 omschreven misdrijven de vader of de moeder te zijnen zijde heeft begaan, wordt de schuldenaar gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en veertig maanden. N. 208; St. 208 e.v.

Art. 211. Indien de moeder, onder de werking van een misdrijf, de opvoeding van haar kind niet aan de vader of de moeder overlaat, wordt het maximum der in de artikelen 205 en 206 vermeldde straffen tot de helft verminderd. N. 209; St. 209 e.v.

Art. 212. Bij veroordeling wegens een der in de artikelen 205-211 omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 212 N. 1 vermeldde rechten worden uitgesproken. N. 210; St. 210 e.v.

TITEL XVI

Paragraaf. (D.W. 1960 1962)

Art. 213. Het de openbaarzinnige of de goeden zeden aantastende door ontzetting van een bepaald land, met het oogmerk om daarvan rechtvaardigheid te geven, wordt als schuldig aan ontzetting gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren en veertig maanden. N. 211; St. 211 e.v.

Noch smaad, noch smaadschrift bestaat voor zoover de dader klaarblijkelijk heeft gehandeld in het algemeen belang of tot noodzakelijke verdediging. — N. 261; K. 577, 538; Sr. 118 e.v., 125 e.v., 136*bis*, 136*ter*, 136*quinqüies* e.v., 139, 140, 153, 182*bis*, 245, 246, 274 e.v., 279, 280, 282 e.v., 297, 331, 433, 438, 448*bis*, 471.

Art. 274. Hij die het misdrijf van smaad of smaadschrift pleegt ingeval het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit is toegelaten, wordt, indien hij dat bewijs niet levert en de telastlegging tegen beter weten is geschied, als schuldig aan laster, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 262; Sr. 273, 275 e.v., 279, 282, 438.

Art. 275. Het bewijs der waarheid van het te laste gelegde feit wordt alleen toegelaten in de volgende gevallen:

- 1°. wanneer de rechter het onderzoek naar de waarheid noodig acht ter beoordeeling van de bewering van den beklaagde dat hij in het algemeen belang of tot noodzakelijke verdediging gehandeld heeft;
- 2°. wanneer aan een ambtenaar een feit begaan in de uitoefening zijner bediening wordt te laste gelegd. — N. 263; Sr. 86, 273, 274, 276, 277.

Art. 276. Het in artikel 275 bedoeld bewijs is niet toegelaten, indien het te laste gelegde feit niet dan op klachte kan worden vervolgd en geene klachte is gedaan. N. 264; Sr. 66 e.v.

Art. 277. Indien de beleedigde aan het te laste gelegde feit bij rechterlijk gewijsde onherroepelijk is schuldig verklaard, is veroordeeling wegens laster uitgesloten.

Indien hij van het te laste gelegde feit bij rechterlijk gewijsde onherroepelijk is vrijgesproken, wordt dat gewijsde als volkomen bewijs der onwaarheid van het feit aangemerkt.

Indien tegen den beleedigde wegens het hem te laste gelegde feit eene strafvervolgning is aangevangen, wordt de vervolgning wegens laster geschorst totdat bij gewijsde onherroepelijk over het te laste gelegde feit is beslist. — N. 265; Sr. 75, 274.

Art. 278. Elke opzettelijke beleediging die niet het karakter van smaad of smaadschrift draagt, iemand hetzij in het open-

Van een aanspraak op aansprakelijkheid bestaat voor zover de debitor aansprakelijkheid heeft geboden in het algemeen belang of tot wettelijke verdediging. — N. 201; K. 277, 282; Br. 118 e.v., 125 e.v., 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 274. Het bij het misdrijf van geweld of misdrijf tegen ingeval dat bewijs der waarheid van het te late gelofde is tegeleten, wordt indien bij dat bewijs niet levent en de te late gelofde tegen het te late gelofde is gehouden, als schuldig aan later gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. (Overtuiging van de in artikel 273, § 1-2, vermeldde feiten kan worden afgeleid). — N. 202; Br. 278, 279 e.v., 277, 282, 283.

Art. 275. Het bewijs der waarheid van het te late gelofde kan worden afgeleid in de volgende gevallen:
1. wanneer de rechter het oordeel over de waarheid der bewering van de bewering van de bewering van het te late gelofde niet in het algemeen belang of het noodzakelijke belang van de partij heeft;
2. wanneer een van de partijen van het begin in de afgeleidde bewering heeft te late gelofde. — N. 203; Br. 80, 278, 279, 282, 283.

Art. 276. Het in artikel 275 bedoeld bewijs is niet mogelijk indien het te late gelofde niet kan op slechts een of twee punten en geen feitelijke is. — N. 204; Br. 80 e.v., 278, 279, 282, 283.

Art. 277. Indien de bewering van het te late gelofde niet bij rechtmatig gewijsde onderzocht is, is schuldig verklaard, is de bewering tegen later afgeleid.
Indien hij van het te late gelofde het bij rechtmatig gewijsde onderzocht is, wordt het gewijsde als voldoende bewijs der waarheid van het te late gelofde.
Indien tegen het te late gelofde een of twee punten is aangewezen, wordt de bewering van het te late gelofde niet bij rechtmatig gewijsde onderzocht, is de bewering van het te late gelofde niet verklaard. — N. 205; Br. 78, 274.

Art. 278. Een operationele bewering die niet het karakter van een misdrijf of misdrijf draagt, is niet in het op-

baar mondeling of bij geschrifte, hetzij in zijne tegenwoordigheid mondeling of door feitelijkheden, hetzij door een toegezonden of aangeboden geschrift, aangedaan, wordt, als eenvoudige belediging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 266; Sr. 118 e.v., 125 e.v., 136*bis* e.v., 139, 140, 159, 245, 246, 279, 282, 438.

Art. 279. De in de voorgaande artikelen van dezen Titel bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien de belediging wordt aangedaan aan een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening. N. 267; Sr. 86, 273, 274, 278, 317, 438.

Art. 280. Hij die opzettelijk tegen een bepaald persoon bij de overheid een valsche klachte of aangifte schriftelijk inlevert of in geschrift doet brengen, waardoor de eer of goede naam van dien persoon wordt aangerand, wordt, als schuldig aan lasterlijke aanklacht, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 268; Sr. 194, 273, 282, 297, 438.

Art. 281. Hij die opzettelijk door eenige handeling een ander valschelijk onder verdenking brengt eenig strafbaar feit te hebben gepleegd, wordt, als schuldig aan lasterlijke verdachtmaking, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—3, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — Sr. 282, 438.

Art. 282. Belediging, strafbaar krachtens dezen Titel, wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, behalve in het geval van artikel 279. N. 269; Sr. 66 e.v., 273, 274, 278, 280, 281, 283.

Art. 283. Hij die ten aanzien van een overledene een feit pleegt dat, ware deze nog in leven, als smaadschrift of smaad zou zijn gekenmerkt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte hetzij van een der bloedverwanten of aangehuwden van den overledene in de rechte linie of zijlinie tot den tweeden graad, hetzij van zijn echtgenoot. — N. 270; BW. 339 e.v.; Sr. 66 e.v., 273, 284, 438.

Art. 284. Hij die een geschrift of afbeelding van beledigenden of voor een overledene smadelijken inhoud, met het oogmerk om aan den beledigenden of smadelijken inhoud ruchtbaarheid te geven of de ruchtbaarheid daarvan te vermeerderen, verspreidt, openlijk ten toon stelt of aanslaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat en er, tijdens het plegen van het misdrijf, nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet.

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van de in artikel 282 en het tweede lid van artikel 283 aangewezen personen. — N. 271; Sr. 32, 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinqüies* e.v., 139, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 433, 438, 448*bis*, 471.

TITEL XVII.

SCHENDING VAN GEHEIMEN.

Art. 285. Hij die opzettelijk eenig geheim, hetwelk hij, uit hoofde van zijn hetzij tegenwoordig hetzij vroeger ambt of beroep, verplicht is te bewaren, bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd is, wordt het slechts vervolgd op diens klachte. — N. 272; K. 514; Sr. 46, 66 e.v., 86, 104, 108, 286, 331, 388 e.v., 485, 486.

Art. 286. Hij die opzettelijk aangaande eene onderneming van handel of nijverheid bij welke hij werkzaam is of geweest is, bijzonderheden waarvan hem geheimhouding is opgelegd, bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die het bij artikel 135, tweede lid, van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel gesteld verbod opzettelijk overtreedt.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte van het bestuur der onderneming. — N. 273; K. 74, 514; Sr. 66 e.v., 285, 331, 388 e.v.

TITEL XVIII.

MISDRIJVEN TEGEN DE PERSOONLIJKE VRIJHEID.

(BW. 368a-4°, 432-7°.)

Art. 287. Hij die voor eigen of vreemde rekening slavenhandel drijft of opzettelijk daaraan middellijk of onmiddellijk deelneemt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. — N. 274; Rr. 4; K. 408, 411, 538-8°, 820; Sr. 288 e.v., 299.

Art. 288. Hij die als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, of het daartoe gebruikende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het vervoer den dood van een of meer slaven ten gevolge heeft, wordt de schipper gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. — N. 275; Rr. 4; K. 436, 438; Sr. 87, 287, 289, 290, 299.

Art. 289. Hij die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dit gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. N. 276; Rr. 4; K. 538-8°, 556; Sr. 87, 287, 288, 290, 299.

Art. 290. Hij die voor eigen of vreemde rekening middellijk of onmiddellijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekeren van een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. N. 277; Rr. 4; K. 408, 411, 567 e.v., 813 e.v.; Sr. 287 e.v., 299, 398.

Art. 291. Hij die iemand uit de plaats van diens inwoning of van diens tijdelijk verblijf wegvoert, met het oogmerk om hem wederrechtelijk onder zijne of eens anders macht te brengen of om hem in hulpeloozen toestand te verplaatsen, wordt als schuldig aan menschenroof, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. [N. 278;] Sr. 73, 97, 98, 114, 123, 142, 295, 299, 384.

Art. 292. Hij die opzettelijk een minderjarige onttrekt aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, wordt gestraft met ge-

TITEL VIIII

MONITAIRE WET VAN TWEEDE JUNI 1864

(N°. 238-7, 434-7.)

Art. 287. Hij die voor eigen of vreemde rekening slavenhandel of opzettelijk daarvan mededeelende of mededeelende deelname, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. — N. 271; Id. 1. K. 408-411, 438-9, 530, 531, 532 e.v., 533.

Art. 288. Hij die als schipper deeset deest of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of het daartoe gebruikende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Indien het vaartuig dan doch van een of meer slaven ten gebruik heeft, wordt de schipper gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. — N. 271; Id. 1. K. 480, 482, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537.

Art. 289. Hij die als opbevoerder dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na de bestemming of de gebruikte vaartuigen vernietigd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. — N. 271; Id. 1. K. 538-9, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550.

Art. 290. Hij die voor eigen of vreemde rekening mededeelende of mededeelende deelname tot het verschepen of verschepen van slaven van een vaartuig, wetende dat het tot het drijven van slavenhandel bestemd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. — N. 277; Id. 1. K. 468, 471, 507 e.v., 512 e.v., 527 e.v., 528, 529.

Art. 291. Hij die tengevoerde de plaats van dienst inwoning of van dienst tijdelijk verlaat, met het oogmerk om daar wederrechtelijk onder zijne of een ander naam te handelen of om hem in hulpe te verschaffen, wordt als mededeelende aan mededeelende, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. [N. 278.] — N. 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Art. 292. Hij die opzettelijk een misdrijf, ontzettend aan het wettig over hem besteld gezag of aan het gezag van de slavenhandel, over hem uitvaardigd, wordt gestraft met ge-

vangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt opgelegd, indien list, geweld of bedreiging met geweld is gebezigd, of indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is. — N. 279; BW. 348 e.v., 379; Sr. 73, 83, 293, 294, 299.

Art. 293. Hij die opzettelijk een minderjarige die onttrokken is of zich onttrokken heeft aan het wettig over hem gesteld gezag of aan het opzicht van dengene die dit desbevoegd over hem uitoefent, verbergt of aan de nasporing van de ambtenaren der justitie of politie onttrekt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of, indien de minderjarige beneden de twaalf jaren oud is, met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 280; BW. 348 e.v., 379; Sr. 50, 292, 294, 299.

Art. 294. Als schuldig aan schaking wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, hij die eene minderjarige vrouw, zonder den wil van hare ouders of voogden, doch met hare toestemming wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, hij die eene vrouw door list, geweld of bedreiging met geweld wegvoert, met het oogmerk om zich haar bezit in of buiten echt te verzekeren.

Geene vervolging heeft plaats dan op klachte.

De klachte geschiedt:

- a. indien de vrouw tijdens de wegvoering minderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door iemand wiens toestemming zij tot het aangaan van een huwelijk behoeft;
- b. indien zij tijdens de wegvoering meerderjarig is, hetzij door haar zelve, hetzij door haren echtgenoot.

Indien de schaker met de weggevoerde een huwelijk heeft gesloten, heeft geene veroordeeling plaats, dan nadat de nietigheid van het huwelijk is uitgesproken. — N. 281; BW. 134 e.v., 336, 348 e.v., 379; Sr. 66 e.v., 75, 83, 292, 293, 297, 299.

Art. 295. Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de vrijheid berooft of beroofd houdt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

... van ten hoogste zes jaren.
... van ten hoogste negen jaren wordt opgelegd.
... van ten hoogste twaalf jaren en is -- N.
... van ten hoogste zes jaren.

Art. 293. Hij die opzettelijk een misdierige die ontloof-
den is of zich ontloofden heeft aan het wettig over hem gesteld
gevoel of aan het oordeel van den haren die dit bevestigd over
hem misloofd, verbeurt of aan de veroordeling van de ambtenaar
der justitie of politie onttrent, wordt gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste drie jaren of, indien de misdierige be-
reidde de twaalf jaren oud is, met gevangenisstraf van ten hoog-
ste zes jaren. N. 290. BW. 248 e. v. 270. St. 20. 292. 294. 296.

Art. 294. Als schuldig aan seductie wordt gestraft:
1. met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, bij de
een misdierige vrouw, zoodat dan wil van haar ouders
of voogden, doch niet hare toestemming verkreeft, met
het oogmerk om zich haar te ver-
loofden;

2. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, bij die
een vrouw door het geweld of bedrugging met geweld
vervoert, met het oogmerk om zich haar te ver-
loofden of te verkrachten.

Dezen veroordeling heeft plaats dan op bladzijde
de bladzijde geschiedt.

3. indien de vrouw tijdens de veroordeling misdierige is,
hetzij door haar zelf, hetzij door iemand wiens toelaten
niet op het dat moment van een misdierige misdierige is, hetzij

4. indien zij tijdens de veroordeling misdierige is, hetzij
door haar zelf, hetzij door haar verhoor.
Indien de seductie met de veroordeling een misdierige heeft
gevolgd, heeft geen veroordeling plaats dan na de misdierige
bed van het misdierige is uitgeprokeerd. -- N. 281. BW. 184 e. v.
285. 248 e. v. 270. St. 20. 292. 294. 296.

Art. 295. Hij die opzettelijk iemand wederrechtelijk van de
verrijkt bezit of bezit heeft, wordt gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste twee jaren en zes maanden.
Indien het tot zwaar misdierige misdierige heeft
wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste
neges jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

De in dit artikel bepaalde straffen zijn ook van toepassing op hem die opzettelijk tot de wederrechtelijke vrijheidsberoving eene plaats verschaft. — N. 282; Rr. 128; Sr. 56, 73, 84, 97, 98, 114, 123, 291, 296, 299, 384, 410.

Art. 296. Hij aan wiens schuld te wijten is dat iemand wederrechtelijk van de vrijheid beroofd wordt of beroofd blijft, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met hechtenis van ten hoogste negen maanden.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste een jaar. — N. 283; Rr. 128; Sr. 84, 114 e.v., 123, 124, 291, 295, 384.

Art. 297. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die een ander door geweld of eenige andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of eenige andere feitelijkheid, gericht hetzij tegen dien ander, hetzij tegen derden, wederrechtelijk dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden;
- 2°. hij die een ander door bedreiging met smaad, smaadschrift of valsche aanklacht dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden.

In het geval onder N°. 2 omschreven, wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is. — N. 284; K. 537-9°, 538-1°; Sr. 66 e.v., 83, 115 e.v., 124, 129 e.v., 149, 151, 185, 186, 248, 252, 263, 273, 280, 294, 325, 330, 331, 381, 410, 443.

Art. 298. Bedreiging met openlijk geweld met vereenigde krachten tegen personen of goederen, met eenig misdrijf waardoor de algemeene veiligheid van personen of goederen in gevaar wordt gebracht, met verkrachting, met feitelijke aanranding van de eerbaarheid, met eenig misdrijf tegen het leven gericht, met zware mishandeling of met brandstichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Indien het tot den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met levenslange gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

De in dit artikel bepaalde straffen zijn ook van toepassing op hem die opzettelijk tot de wederrechtelijke vrijheidsberoving van plaats overgaat. — N. 285. R. 128. S. 58. 73. 84. 87. 88. 114. 129. 201. 206. 280. 384. 410.

Art. 286. Hij aan wien schuld te eijzen is, dat iemand wederrechtelijk van de vrijheid beroofd wordt of veroordeld zijt, wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste drie maanden of geboorte van ten hoogste drie maanden.

Indien het tot wettig behoudenis tot een gevolg heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenis van ten hoogste negen maanden.

Indien het tot den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenis van ten hoogste een jaar. — N. 282. R. 128. S. 84. 114 e.v. 122. 124. 201. 202. 281.

Art. 287. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geboorte van ten hoogste drie maanden wordt gestraft:

1. bij die een ander door geweld of enige andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of enige andere feitelijkheid, geacht te zijn tegen hem of tegen anderen, wederrechtelijk de toegang tot een plaats te hebben of te duimen;

2. bij die een ander door bedreiging met geweld, geweld of geweld of andere feitelijkheid geacht te zijn te doen of te duimen.

In het geval onder N. 2 omschreven, wordt het misdrijf niet vervolgd dan op klacht van hem tegen wien het gepleegd is. — N. 284. R. 237. S. 538-1. S. 83. 115 e.v. 124. 125. 142. 151. 182. 183. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 443.

Art. 288. Bedreiging met openlijk geweld met vereenigde krachten tegen personen of goederen, met enig misdrijf van door de algemeene veiligheid van personen of goederen te gevaar wordt geacht, met vereeniging met misdrijf tegen het leven gericht, met de bedoeling of met bereidschap, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Indien deze bedreiging schriftelijk en onder eene bepaalde voorwaarde geschiedt, wordt zij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. — N. 285; Sr. 83, 147, 163, 248, 252, 263, 297, 299, 300 e.v., 366 e.v.

Art. 299. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 287—295 en in het tweede lid van artikel 298 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 286.

TITEL XIX.

MISDRIJVEN TEGEN HET LEVEN GERICHT.

(B.W. 368a-4°, 432-7°; Sr. 298.)

Art. 300. Hij die opzettelijk een ander van het leven berooft, wordt, als schuldig aan doodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. N. 287; Sr. 97, 98, 114, 123, 160 e.v., 301 e.v., 312, 313, 437.

Art. 301. Doodslag gevolgd, vergezeld of voorafgegaan van een strafbaar feit en gepleegd met het oogmerk om de uitvoering van dat feit voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om bij betrapting op heeter daad, aan zich zelve of andere deelnemers aan dat feit hetzij straffeloosheid hetzij het bezit van het wederrechtelijk verkregene te verzekeren, wordt gestraft met de doodstraf, met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. N. 288; Sr. 10, 61, 300, 437.

Art. 302. Hij die opzettelijk en met voorbedachten rade een ander van het leven berooft, wordt als schuldig aan moord, gestraft met de doodstraf, met levenslange gevangenisstraf of tijdelijke van ten hoogste twintig jaren. N. 289; Sr. 10, 61, 97, 98, 114, 123, 142, 160 e.v., 304, 312, 314, 316, 437.

Art. 303. De moeder die, onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare bevalling, haar kind bij of kort na de geboorte opzettelijk van het leven berooft, wordt, als schuldig aan kinderdoodslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 290; Sr. 43, 271, 300, 304, 305, 437.

Art. 304. De moeder die, ter uitvoering van een onder de werking van vrees voor de ontdekking van hare aanstaande bevalling genomen besluit, haar kind bij of kort na de geboorte

Indien deze bevestiging wettelijk en onder geen bepaalde
voorwaarde geschiedt, wordt zij gestraft met gevangenisstraf
van ten hoogste vier jaren. — N. 285. St. 88. 147. 168. 248.
253. 257. 266. 300 e.v., 300 e.v.

Art. 297. Bij verzoeking wegens een der in de artikelen
287—300 en in het tweede lid van artikel 298 omschreven mis-
drijven, kan ontlasting van de in artikel 32, N. 1—4, vermeldde
straffen worden uitgezonderd. N. 286.

TITEL XIX.

MISBRUK VAN HET LEVEN GEBIED.

(B.W. 385-4, 482-7; St. 294.)

Art. 300. Hij die openlijk een ander van het leven be-
roeft, wordt, als schuldig aan doodslag, gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste vijftien jaren. N. 287; St. 97, 98, 114.
122. 160 e.v., 201 e.v., 212, 213, 487.

Art. 301. Doodslag gepleegd, verpleegd of voorbereid van
een atypisch kind en gepleegd met het oogmerk om de nitro-
sing van dat kind voort te brengen of gemakkelijk te maken,
om bij bedrugging of hofstelsel hand, aan zich zelven of andere
bedruggers van dat kind hetzij strafrechtelijk hetzij het be-
roef van het wederrechtelijk verkrijgen te verzekeren, wordt gestraft
met de doodstraf, met levenslange gevangenisstraf of tijdlijke
straf van ten hoogste twintig jaren. N. 289; St. 10, 51, 200, 187.

Art. 302. Hij die openlijk en met voorbedachten rade een
ander van het leven beroeft, wordt als schuldig aan moord, ge-
strafd met de doodstraf, met levenslange gevangenisstraf of
tijdlijke van ten hoogste twintig jaren. N. 289; St. 10, 51, 97.
98, 114, 122, 143, 150 e.v., 201, 212, 213, 487.

Art. 303. De moeder die, onder de werking van twee voor-
de ontbinding van hare bevestiging, haar kind bij of kort na de
geboorte openlijk van het leven beroeft, wordt, als schuldig
aan kinderdoedslag, gestraft met gevangenisstraf van ten hoog-
ste vier jaren. N. 290; St. 48, 271, 300, 304, 305, 487.

Art. 304. De moeder die, ter nitrooning van een onder de
werking van twee voor de ontbinding van hare aanspraak be-
vestiging geboren kind, haar kind bij of kort na de geboorte

opzettelijk van het leven berooft, wordt, als schuldig aan kindermoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. N. 291; Sr. 43, 142, 271, 302, 303, 305.

Art. 305. De in de artikelen 303 en 304 omschreven misdrijven worden ten aanzien van anderen, die er aan deelnemen, als doodslag of als moord aangemerkt. N. 292; Sr. 49, 50, 300, 302, 312.

Art. 306. Hij die een ander op zijn uitdrukkelijk en ernstig verlangen van het leven berooft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. N. 293; Sr. 300, 312, 437.

Art. 307. Hij die opzettelijk een ander tot zelfmoord aanzet, hem daarbij behulpzaam is of hem de middelen daartoe verschafft, wordt, indien de zelfmoord volgt, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 294.

Art. 308. De vrouw die opzettelijk de afdrijving of den dood van haar vrucht veroorzaakt of door een ander laat veroorzaken, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 295; Sr. 262, 309 e.v.

Art. 309. Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw zonder hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. — N. 296; Sr. 262, 308, 310 e.v., 437.

Art. 310. Hij die opzettelijk de afdrijving of den dood der vrucht van eene vrouw met hare toestemming veroorzaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden.

Indien het feit den dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. — N. 297; Sr. 262, 308, 309, 311, 312, 437.

Art. 311. Indien een geneeskundige, vroedvrouw of artsenijsbereider medeplichtig is aan het misdrijf in artikel 308 of schuldig of medeplichtig aan een der misdrijven in de artikelen 309 en 310 omschreven, kunnen de in die artikelen bepaalde straffen met een derde worden verhoogd, en kan hij van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaat worden ont-

opzettelijk van het leven beroofd wordt als schuldig aan kinder-
moord gestraft met levensgevangenis van ten hoogste vijftien
jaar. N. 294; Sr. 42 143 271 302 303 304

Art. 295. De in de artikelen 292 en 294 omschreven misdrijf-
ven worden ten aanzien van andere, die er aan deelnemen, als
delicten of als moord aangemerkt. N. 292; Sr. 40 300
302 312

Art. 296. Hij die een ander op zijn misdrijflijk en ernstig
verlangen van het leven berooft, wordt gestraft met levensgevan-
genis van ten hoogste twaalf jaar. N. 298; Sr. 300 312 187

Art. 297. Hij die opzettelijk een ander tot zelfmoord aanzet,
hem daarbij behulpzaam is of hem de middelen daartoe ver-
schafft, wordt, indien de zelfmoord volgt, gestraft met levens-
gevangenis van ten hoogste drie jaren. N. 294

Art. 298. De vrouw die opzettelijk de aflijving of den dood
van haar vrucht veroorzaakt of doet een ander laat veroorzaken,
wordt gestraft met levensgevangenis van ten hoogste drie jaren.
N. 295; Sr. 292 304 7

Art. 299. Hij die opzettelijk de aflijving of den dood der
vrucht van een vrouw zonder hare toestemming veroorzaakt,
wordt gestraft met levensgevangenis van ten hoogste twaalf jaren.
Indien het lot der dood van de vrouw ten gevolge heeft,
wordt hij gestraft met levensgevangenis van ten hoogste vijftien
jaren. — N. 296; Sr. 292 304 310 311 187

Art. 300. Hij die opzettelijk de aflijving of den dood der
vrucht van een vrouw met hare toestemming veroorzaakt,
wordt gestraft met levensgevangenis van ten hoogste vier jaren
en zes maanden.

Indien het lot der dood van de vrouw ten gevolge heeft, wordt
hij gestraft met levensgevangenis van ten hoogste zes jaren. —
N. 297; Sr. 292 302 303 311 312 187

Art. 311. Indien een gemeenschappelijc vreesvrouw of vreesman
anderz medegebort is aan het misdrijf in artikel 298 of 299
hij of medegebort is aan het misdrijf in de artikelen 292
en 294 omschreven, kunnen de in die artikelen bepaalde straf-
fen met een derde worden verhoogd, en kan hij van de uitspraak
niet van het misdrijf worden bij het misdrijf bestraft worden ont-

zet. N. 298; Sr. 32, 49, 50, 308 e.v., 312; Pb. 1874 n°. 6 art. 1; Pb. 1934 n°. 53; Pb. 1935 n°. 89.

Art. 312. Bij veroordeeling wegens doodslag, wegens moord of wegens een der in de artikelen 306, 309 en 310 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 299; Sr. 300, 302, 305.

TITEL XX.

MISHANDELING. (BW. 368a-4°, 432-7°.)

Art. 313. Mishandeling wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. Sr. 84.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met mishandeling wordt gelijkgesteld opzettelijke benadeeling der gezondheid.

Poging tot dit misdrijf is niet strafbaar. Sr. 47, 80; — N. 300; Sr. 115 e.v., 123, 124, 147, 160 e.v., 212, 314, 317, 437.

Art. 314. Mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

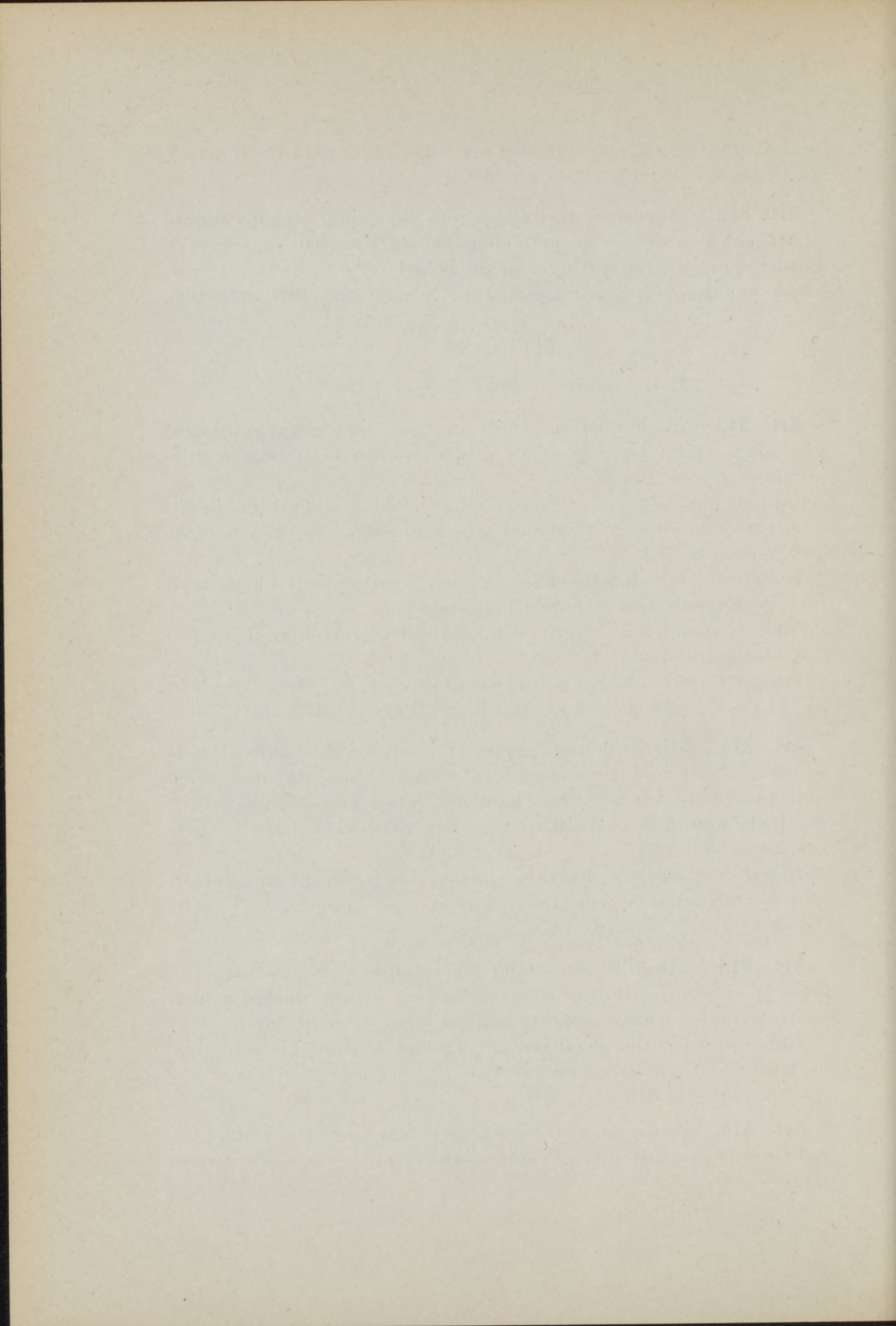
Indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. Sr. 84.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt hij gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. — N. 301; Sr. 302, 313, 317, 318, 437.

Art. 315. Hij die een ander opzettelijk zwaar lichamelijk letsel toebrengt, wordt, als schuldig aan zware mishandeling, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren. — N. 302; Sr. 84, 316 e.v., 437.

Art. 316. Zware mishandeling gepleegd met voorbedachten rade wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren.

Indien het feit den dood ten gevolge heeft, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren. — N. 303; Sr. 84, 302, 314, 315, 317, 318, 437.

Art. 317. De in de artikelen 313—316 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd:

- 1°. ten aanzien van den schuldige die het misdrijf begaat tegen zijne moeder, zijnen wettigen vader, zijn echtgenoot of zijn kind;
- 2°. indien het misdrijf wordt gepleegd tegen een ambtenaar gedurende of ter zake van de rechtmatige uitoefening zijner bediening;
- 3°. indien het misdrijf wordt gepleegd door toediening van voor het leven of de gezondheid schadelijke stoffen. — N. 304; Sr. 86, 179, 186, 279.

Art. 318. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 314 en 316 omschreven misdrijven kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 305.

Art. 319. Zij die opzettelijk deelnemen aan een aanval of vechterij waarin onderscheiden personen zijn gewikkeld, worden, behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de bijzondere door hem bedreven feiten, gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren, indien de aanval of vechterij alleen zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft; Sr. 84.
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien de aanval of vechterij iemands dood ten gevolge heeft. — N. 306.

TITEL XXI.

VEROORZAKEN VAN DEN DOOD OF VAN LICHAAMELIJK LETSEL DOOR SCHULD.

Art. 320. Hij aan wiens schuld de dood van een ander te wijten is, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste negen maanden. N. 307; Sr. 322.

Art. 321. Hij aan wiens schuld te wijten is dat een ander zwaar lichamelijk letsel bekommt of zoodanig lichamelijk letsel

Indien het bij den dood van de overledene wordt de schulde-
lijke goeder niet voldoende van ten betaling zijnde goeder
N. 300; § 84. W. B. 181. 317. 318. 317.

Art. 317. De in de artikelen 315-316 bepaalde stellingen
kunnen ook van hare worden verhoogd.

1. ten aanzien van den schulde- die het uitsluitend be-
staan van goederen zijner wettigen vader zijn er-
fgoed of zijn staat.

2. indien het uitsluitend wordt opgelegd tegen een ambenaar
gehorende of tot zake van de wettigste aanspraak
zijner bediening.

3. indien het uitsluitend wordt opgelegd door toediening van
toot het loven of de gezandheid schadelijke stellingen.
N. 304; § 86. W. B. 180. 319.

Art. 318. Bij vermeerdering wegens een dat in de artikelen
314 en 315 omschreven misdrijven kan ontstelling van de in
artikel 32. N. 1-4. bepaalde rechten worden uitgesproken.
N. 305.

Art. 319. Zij die opzettelijk bedriegen een ten aanzien de
verhoor waarin onderscheiden personen zijn gearresteerd, wie
den bedriegen behoort verantwoordelijkheid voor de misdrijven
door hem bedroeven te zijn, gestelt.

1. met gesamenlijker van ten hoogste twee jaren, indien
de aangeval of verhoor alleen wegens misdrijven is, het
gevolg heeft. § 81.

2. met gesamenlijker van ten hoogste drie jaren, indien
de aangeval of verhoor tenzake dood ten gevolg heeft.
N. 306.

TITEL XXI

VERHOOR VAN DEN DOOD OF VAN LICHAAMLIJKE ZAKEN

DOOR SCHULDE

Art. 320. Hij een wien schuld de dood van een ander is
zullen is, wordt gestelt met gesamenlijker of bedriegen van
ten hoogste twee maanden. N. 307; § 82.

Art. 321. Hij een wien schuld te wijten is dat een ander
weers lichamelijke letsel befont of zwaar lichamelijke letsel

waaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening zijner ambts- of beroepsbezigheden ontstaat, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 308; Sr. 84, 322.

Art. 322. Indien de in dezen Titel omschreven misdrijven worden gepleegd in de uitoefening van eenig ambt of beroep, kan de straf met een derde worden verhoogd, kan ontzetting worden uitgesproken van de uitoefening van het beroep waarin het misdrijf is gepleegd en kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten. N. 309; Sr. 32, 38, 86.

TITEL XXII.

DIEFSTAL EN STROOPERIJ.

Art. 323. Hij die eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, wegneemt, met het oogmerk om het zich wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 310; K. 537-4°, 583, 806; Sr. 156, 326, 327, 329, 334 e.v., 375, 389, 390, 436.

Art. 324. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft:

- 1°. diefstal van vee uit de weide; Sr. 95.
- 2°. diefstal bij gelegenheid van brand, ontploffing, watersnood, schipbreuk, stranding, spoorwegongeval, oproer, mouterij of oorlogsnood; K. 806; Sr. 90.
- 3°. diefstal bij nacht in een woning of op een bij eene woning behoorend erf, door iemand die zich aldaar buiten weten of tegen den wil van den rechthebbende bevindt; Sr. 92, 144, 145, 325-1°.
- 4°. diefstal door twee of meer vereenigde personen; Sr. 49, 325-2°, 372.
- 5°. diefstal waarbij de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijs heeft verschafte of het weg te nemen goed onder zijn bereik heeft gebracht door middel van braak, verbreking of inklimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum. Sr. 93, 94, 325-3°.

Indien de in N°. 3 omschreven diefstal vergezeld gaat van eene der in N°. 4 en 5 vermelde omstandigheden, wordt gevan-

Art. 322. Indien de in dezen Titel omschreven misdrijven worden gepleegd in de nitotoring van eenig aandeel of bevoorrecht gedeelte van een maatschappij, kan de straf met een derde worden verhoogd, kan ontzetting worden uitgesproken van de nitotoring van het bevoorrecht gedeelte en kan de rechter de opheffing van het aandeel of bevoorrecht gedeelte, N. 309; St. 23, 25, 26.

TITEL XXII

LIJFSTAFEL EN STROOKERIJ

Art. 323. Het de eene god dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, weggenomen, met het oogmerk om het zelve wederrechtelijk toe te eigenen, wordt, als schuldig aan diefstal, gestraft met gevangenschap van ten hoogste vier jaren of geld, N. 310; St. 23, 25, 26.

Art. 324. Met gevangenschap van ten hoogste een jaar wordt gestraft:

1. diefstal van een uit de weide; St. 25
2. diefstal bij ontgemoed van brand, ontloofing, wagen, rood, volbrinkt, stranden, spoorwagengoed, oever, dijken of oevermoed; N. 305; St. 20
3. diefstal bij nacht in een woning of op een bij een woning behorend erf, door forceeren de deur of een ander middel, of tegen den wil van een wettelijke bewaarder; St. 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.
4. diefstal door twee of meer vereenigde personen; St. 26, 27, 28
5. diefstal waarbij de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijfs heeft verschaffd of het weg te nemen goed onder zijn hoede heeft gekocht door middel van valsche, vervalsing of belemmering van valsche stukken, van een valsche order of een valsche lastbrief; St. 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Indien de in N. 2 omschreven diefstal verzwaard gaat van een dief in N. 1 en 2 vermeldde omstandigheden, wordt gevangenschap van ten hoogste twee jaren, N. 311; St. 23, 25, 26.

genisstraf van ten hoogste negen jaren opgelegd. — N. 311: Sr. 326, 329, 436.

Art. 325. Met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren wordt gestraft diefstal, voorafgegaan, vergezeld of gevolgd van geweld of bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met het oogmerk om dien diefstal voor te bereiden of gemakkelijk te maken, of om, bij betrapping op heeter daad, aan zich zelven of andere deelnemers aan het misdrijf hetzij de vlucht mogelijk te maken, hetzij het bezit van het gestolene te verzekeren. Sr. 83, 129 e.v., 149, 151, 185 e.v., 248, 252, 263, 297, 330.

Gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren wordt opgelegd:

- 1°. indien het feit wordt gepleegd hetzij bij nacht in eene woning of op een bij eene woning behoorend erf, hetzij op een openbaren land- of waterweg, hetzij in een spoor-trein die in beweging is; Sr. 92, 144, 145, 324-3°.
- 2°. indien het feit wordt gepleegd door twee of meer ver-eenigde personen; Sr. 49, 324-4°.
- 3°. indien de schuldige zich den toegang tot de plaats des misdrijfs heeft verschafft door middel van braak of in-klimming, van valsche sleutels, van een valsche order of een valsch kostuum; Sr. 93, 94, 324-5°.
- 4°. indien het feit zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft. Sr. 84.

Gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren wordt opge-legd, indien het feit den dood ten gevolge heeft. — N. 312, 326, 329, 330, 436.

Art. 326. Bij veroordeeling wegens diefstal kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uit-gesproken. N. 313; Sr. 323 e.v.

Art. 327. Hij die, zonder geweld of bedreiging met geweld tegen personen, geheel of ten deele aan een ander toebehoorende klei, bagger, zand, aarde, grind, puin, mestspeciën, zoden, plaggen, heide, helm, wier, riet, biezten, maïsstokken, mos, onbewerkt en niet vervoerd hak- of sprokkelhout, ongeplukte of afgevallen boomvruchten of bladeren, te veld staand gras of te veld staande of na den oogst achtergebleven veldvruchten wegneemt, met het oogmerk om zich die voorwerpen weder-rechtelijk toe te eigen, wordt, als schuldig aan strooperij, ge-straft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste zestig gulden.

gehoort van ten hoogste tegen jaren opgelegd. — N. 311.
N. 320, 329, 330.

Art. 322. Het geyngewinst van ten hoogste tegen jaren
wordt geacht distaal, voorslaan, verweid of gevolgd van
geest of bedriving met geweld tegen personen, opgelegd met
het oogmerk om dien distaal voor te bereiden of gemaaklijk
te maken, of om, bij bedriving of hoerbaard, een ziele ziele
of andere doelen van het misdrijf betref de vrees van
te maken, betref het deel van het gestolen te verslaan.

Gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt opgelegd:
1°. indien het feit wordt opgelegd betref bij nacht te een
woning of op een bij een woning bedoeld est, betref
op een openbaar land of waterweg, betref in een spoor-
wijn die in beweging is; N. 32, 144, 145, 324-7.

2°. indien het feit wordt opgelegd door twee of meer ten
zelfde persoon; N. 46, 324-7.

3°. indien de schuldigen zich den toegang tot de plaats des
misdrijfs heeft verschaft door middel van valse of in-
kliming van valse sleutels, van een valse ander
of een valse kostuum; N. 60, 61, 324-7.

4°. indien het feit tegen behoudingsstaal ten gevolge heeft
N. 21.

Gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren wordt opge-
legd, indien het feit den dood ten gevolge heeft. — N. 312, 322,
329, 330, 331.

Art. 323. Het tevertoefening wegens distaal kan ontbinding
van de in artikel 32 N. 1-4 vermeldde feiten worden uit-
gesproken; N. 313, 323 e.v.

Art. 327. Het die weder geest of bedriving met geweld
tegen personen, geest of ten deele van een ander tebedoenda
dial, bagger, zand, zand, grind, gult, metaal, zand,
plassen, beide, helm, wat, dat, haren, metaal, zand, zand,
opzichte en niet verweid het of sprekend, opzichte
of algevele bouwingen of hielden, te veld stand van
te veld stand of te den oogst achtergebleven verdrinking
wegneemt, met het oogmerk om zich die tevertoefening weder
rechtelijk toe te eigen, als schuldig aan steven, ge-
stelt met gevangenisstraf van ten hoogste vijf maanden of
geboete van ten hoogste veertig gulden.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste acht maanden worden opgelegd. — [N. 314;] Sr. 323, 328, 329.

Art. 328. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden worden gestraft:

- 1°. strooperij gepleegd met behulp van vaartuigen, wagens, trek- of lastdieren;
- 2°. strooperij gepleegd onder een of meer der in artikel 324, N°. 2—5, vermelde omstandigheden.

Ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten kan worden uitgesproken. — N. 315; Sr. 327, 329, 436.

Art. 329. Indien de dader van of medeplichtige van een der in dezen Titel omschreven misdrijven de niet van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, is de strafvervolgving tegen dien dader of dien medeplichtige uitgesloten.

Indien hij zijn van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is of zijn bloed- of aanverwant, hetzij in de rechte linie, hetzij in den tweeden graad der zijlinie, heeft de vervolging, voor zoover hem betreft, alleen plaats op eene tegen hem gerichte klachte van dengene tegen wien het misdrijf is gepleegd. — N. 316; BW. 149, 235 e.v., 282 e.v., 339 e.v.; Sr. 49, 50, 66 e.v., 332, 337, 351, 361, 371.

TITEL XXIII.

AFPERSING EN AFDREIGING.

Art. 330. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed, dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van eene schuld of het teniet doen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan afpersing, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

De bepalingen van het tweede en derde lid van artikel 325 zijn op dit misdrijf van toepassing. — N. 317; Sr. 83, K. 537, 538; 129 e.v., 149, 151, 185 e.v., 248, 252, 263, 297, 325, 332, 333, 436.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen twee jaren aan verboden sedert een vroegere veroordeling van den schulde wegens gelijk misdrijf opzettelijk is geworden kan eveneens van ten hoogste acht maanden worden opgelegd. — N. 814; Sr. 328, 329, 330.

Art. 328. Het eveneens van ten hoogste drie jaren of geboorte van ten hoogste zes maanden worden gestelt:

- 1. strooperij opgehoed met behulp van vaartuigen, wagens, trek- of lastdieren;
 - 2. strooperij opgehoed onder een of meer der in artikel 324, N. 2-7 vermeldde omstandigheden.
- Opzetting van de in artikel 82, N. 1-4 vermeldde rechten kan worden uitgeproven. — N. 815; Sr. 327, 328, 329.

Art. 329. Indien de dader van of medeplichtige van een der in dezen Titel omschreven misdrijven de niet van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is van hem tegen wien het misdrijf is gepleegd, is de strafvervolging tegen dien dader of dien medeplichtige uitgesloten.

Indien hij zijn van tafel en bed of van goederen gescheiden echtgenoot is of zijn bloed- of aanzoortgenoot, betrefft de rechts- of de strafvervolging tegen dien dader of dien medeplichtige alleen plaats op een tegen hem gericht voor zoover hem betreft, alleen plaats op een tegen hem gericht kracht van den dader tegen wien het misdrijf is gepleegd. — N. 816; B.W. 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

TITEL XXIII

AFPERING EN AFPERING

Art. 330. Hij die met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bezitsverrijken, door geweld of bedreiging met geweld iemand dwingt tot de afgifte van eenig goed, dat geheel of ten deele aan deen of aan een derde toebehoort, betrefft tot het aanvaan van een schuld of tot het betalen door een een inschuld, wordt als schuldig aan afpering gestraft met gevangenis van ten hoogste negen jaren.

De bepalingen van het tweede en derde lid van artikel 325 zijn op dit misdrijf van toepassing. — N. 817; Sr. 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 331. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door bedreiging hetzij met smaad, smaadschrift of openbaring van een geheim hetzij met klachte of aangifte van een strafbaar feit bij de overheid, iemand dwingt hetzij tot de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan dezen of aan een derde toebehoort, hetzij tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan afdreiging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Dit misdrijf wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wien het gepleegd is. — N. 318; Sr. 66 e.v., 273, 285, 286, 297, 332, 333, 436.

Art. 332. De bepaling van artikel 329 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. N. 319.

Art. 333. Bij veroordeeling wegens een der in dezen Titel omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 320.

TITEL XXIV.

VERDUISTERING.

Art. 334. Hij die opzettelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort en dat hij anders dan door misdrijf onder zich heeft, wederrechtelijk zich toeigent, wordt, als schuldig aan verduistering, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 321; K. 537-4°; Sr. 323, 335 e.v., 375, 377, 389, 390, 436.

Art. 335. Verduistering gepleegd door hem die het goed uit hoofde van zijne persoonlijke dienstbetrekking of van zijn beroep, of tegen geldelijke vergoeding onder zich heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 322; K. 537-4°; Sr. 207, 337, 338, 436.

Art. 336. Verduistering gepleegd door hem wien het goed uit noodzaak in bewaring is gegeven, of door voogden, curators, bewindvoerders, uitvoerders van uiterste wilsbeschikkingen of beheerders van instellingen van weldadigheid of van stichtingen, ten opzichte van eenig goed dat zij als zoodanig onder zich hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. N. 323; BW. 400, 412, 421, 438, 482 e.v., 513 e.v., 1031 e.v., 1046 e.v., 1722, 1728; Sr. 334, 337, 338, 436.

Art. 321. Hij die niet het oogenot om zich of een ander wederrechtlijk te bezwaaren door bedrieging betrijft met inzend, inwantschijn of openbaring van een gefabriceerd metaal, staande of aangifte van een strafbaar feit bij de overheid, inzonderd dwingt betrijft te de afgifte van eenig goed dat geheel of ten deele aan hooren of aan een derde toebehoort, betrijft het aan hooren van eenne schuld of het terughooren van eenne inaschuld, wordt als schuldig aan afbreuking, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

De bepaling wordt niet vervolgd dan op klachte van hem tegen wie het gepleegd is. — N. 318, Sr. 66 e.v., 373, 385, 390, 397, 398, 399, 400.

Art. 322. De bepaling van artikel 320 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. N. 319.

Art. 323. Bij verordening wegens een der in dezen Titel omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, No. 1-4 vermeldde rechten worden uitgesproken. N. 320.

TITEL XXIV
VERBODINGEN

Art. 324. Hij die openbaar eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort en dat bij anderen dan door middel onder zich heeft, wederrechtlijk zich toe-eigent, wordt als schuldig aan verbodening, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 321, R. 337-4, Sr. 328, 335 e.v., 375, 377, 389, 390, 400.

Art. 325. Verbodening gepleegd door hem die het goed uit hoofde van zijne persoonlijke dienstbetrekking of van zijn beroep of tegen geldelijke verzoeking onder zich heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 322, R. 337-4, Sr. 307, 337, 338, 400.

Art. 326. Verbodening gepleegd door hem wien het goed uit hoofde in bewaring is gegeven of door vroogden, curatoren, bewindvoerders, ontvangers van uitneste wijdschikkingen of beheerders van instellingen van welzichheid of van zielezichten, ten opzichte van eenig goed dat zij als zoodanig onder zich hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. N. 323, BW. 400, 412, 421, 428, 432 e.v., 518 e.v., 1061 e.v., 1062 e.v., 1712, 1720, Sr. 324, 327, 338, 400.

Art. 337. De bepaling van artikel 329 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. N. 324.

Art. 338. Bij veroordeeling wegens een der in dezen Titel omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten en ontzetting uitspreken van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de uitoefening van dat beroep worden ontzet. — N. 325; Sr. 38.

TITEL XXV.

BEDROG.

Art. 339. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetzij door het aannemen van een valschen naam of van een valsche hoedanigheid, hetzij door listige kunstgrepen, hetzij door een samenweefsel van verdichtelsels, iemand beweegt tot de afgifte van eenig goed of tot het aangaan van eene schuld of het tenietdoen van eene inschuld, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 326; B.W. 661 e.v., 1330 e.v. 1398 e.v.; K. 337-4°, 806; Sr. 340, 342, 351, 352, 417, 418, 436.

Art. 339a. Hij, die een beroep of eene gewoonte maakt van het koopen van goederen met het oogmerk om zonder volledige betaling zich of een ander de beschikking over die goederen te verzekeren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drig jaren. N. 326a; Sr. 436.

Art. 340. Hij die door listige kunstgrepen den verzekeraar in dwaling brengt ten opzichte van omstandigheden tot de verzekering betreffende, zoodat deze eene overeenkomst sluit die hij niet of niet onder dezelfde voorwaarden zou hebben gesloten, indien hij den waren staat van zaken gekend had, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 327; K. 320, 336, 342, 349, 372, 816 e.v., 823, 825; Sr. 339, 351, 352, 436.

Art. 341. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander, ten nadeele van den verzekeraar of van den wettigen houder van een bodemerijbrief, wederrechtelijk te bevoordeelen, brand sticht of eene ontploffing teweegbrengt in eenig tegen brandgevaar verzekerd goed, of een vaartuig, dat verzekerd is of waar-

Art. 327. De bepaling van artikel 326 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. — N. 324.

Art. 328. Bij veroordeling wegens een der in dezen Titel omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaring van het misdrijf geëischt en ontzetting opleggen van de in artikel 327, § 1-4, vermeldde rechten.

Indien de schuldige het misdrijf in zijn beroep begaat, kan hij van de ontzetting van dat beroep worden onttent. — N. 325.

St. 38.

TITEL XXV

Brussel

Art. 329. Hij die niet het oogenot om zich of een ander wederrechtelijk te bezwaaren, hetzij door het samenbrengen van valsche naam of van een valsche hoedanigheid, hetzij door hetgeen voorgaand, hetzij door een samenbrengen van valsche naam, iemand beweert tot de afgifte van eenig goed of tot het aangaan van een schulde of het toebrengen van een misdrijf, wordt, als schuldig aan oplichting, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. — N. 330. BW. 001 e.v. 1330 e.v. 1898 e.v. — K. 337-37. 330. 37. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346.

Art. 330. Hij die een beroep of een gevorderde aanspraak van het oogenot van geschiedt, het oogenot om zichzelf of een ander te bezwaaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. — N. 331. 332. 333.

Art. 331. Hij die door hetgeen voorgaand den vrees van een dwaling brengt ten opzichte van omstandigheden tot de verandering van de bestemming van een zaak, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. — N. 334. K. 330. 331. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353.

Art. 332. Hij die niet het oogenot om zich of een ander te bezwaaren van een vrees van een dwaling, het oogenot om zichzelf of een ander te bezwaaren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. — N. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353.

van de lading of de te verdienen vrachtpenningen zijn verzekerd, of waarop bodemerijpenningen zijn geschoten, doet zinken of stranden, vernielt, onbruikbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 328; K. 315 e.v., 343, 353 e.v., 813 e.v.; Sr. 163, 174, 351, 352, 370, 423, 436, 446.

Art. 341bis. Hij, die, om het handels- of bedrijfsdebit van zichzelf of van een ander te vestigen, te behouden of uit te breiden, eenige bedriegelijke handeling pleegt tot misleiding van het publiek of van een bepaald persoon, wordt, indien daaruit eenig nadeel voor concurrenten van hem of van dien ander kan ontstaan, als schuldig aan oneerlijke mededinging, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar, of geldboete van ten hoogste negenhonderd gulden. N. 328bis; Sr. 351, 352, 436.

Art. 342. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft de verkooper die den kooper bedriegt:

- 1°. door hem die een bepaald aangewezen voorwerp kocht, opzettelijk iets anders daarvoor in de plaats te leveren;
- 2°. ten opzichte van den aard, de hoedanigheid of de hoeveelheid van het geleverde, door het aanwenden van listige kunstgrepen. — N. 329; BW. 661 e.v., 1466, 1474 e.v., 1477; Sr. 339, 351, 352, 436.

Art. 342bis. De houder van een cognossement, die opzettelijk over verschillende exemplaren daarvan onder bezwarenden titel beschikt ten behoeve van verschillende verkrijgers, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 330; K. 621, 622; Sr. 351, 352, 436.

Art. 343. Hij die eet- of drinkwaren of geneesmiddelen verkoopt, te koop aanbiedt of aflevert, wetende dat zij vervalscht zijn en die vervalsching verzwijgende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Eet- of drinkwaren of geneesmiddelen zijn vervalscht, wanneer door bijmenging van vreemde bestanddeelen hunne waarde of hunne bruikbaarheid verminderd is. — N. 330; Sr. 180, 181, 351, 352, 436; Pb. 1874 n°. 6; Pb. 1917 n°. 58.

Art. 344. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren wordt gestraft de aannemer of de bouwmeester van eenig werk of de verkooper van bouwmaterialen, die bij de uitvoering van het werk of de levering der materialen eenige bedriegelijke han-

van de inhoud of de te verrigten werkzaamheden of werkzaamheden van de onderneming en van de aard van de werkzaamheden van de onderneming, doch indien de onderneming een of meer van de volgende omstandigheden vervult, kan de onderneming niet als besloten, wordt geacht met overeenkomst van ten hoogste vier jaren. N. 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 311bis. Hij die van het handels- of bedrijfsbedrijf van de onderneming of van een ander te vestigen te bedonen of uit te oefenen, eenige belangrijke handelingen pleegt tot insluiting van het publiek of van een bepaald personeel, wordt, indien daarvan gevolg rijdt, voor concurrenten van hem of van den ander aan te rekenen, als schuldig aan onrechtelijke mededinging. Gestelt met overeenkomst van ten hoogste vier jaar of gelijktijdig van ten hoogste negen maanden. N. 322bis, Sr. 331, 332, 333.

Art. 312. Met overeenkomst van ten hoogste vier jaar wordt gestraft de verkoop of de koop bedingt. Hij die van het beding aangestreeft wordt te koop, of anderszels anderszels daartoe in de plaats te komen; ten opzichte van den aaf, de hoedanigheid of de hoeveelheid van het geleverde, doch het aannemen van listige handelingen. -- N. 320, BW. 681 e.v., 1465, 1474 e.v., 1477, Sr. 339, 341, 342, 343.

Art. 312bis. De koop of een overeenkomst, die opzettelijk over verschillende exemplaren daartoe onder bezwaarde is gesloten, ten behoeve van verschillende exemplaren, wordt gestraft met overeenkomst van ten hoogste twee jaren. N. 320, 321, 622, Sr. 341, 342, 343.

Art. 313. Hij die het of de afkopen of gesamenheden van de onderneming of anderszels, wetende dat zij vervalscht zijn en de vervalsching voortzet, wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste drie jaren. Hij die afkopen of gesamenheden zijn vervalscht, wordt door bijwerking van vreemde bestaandheden punte waarde of punte bestaandheid vermindert. -- N. 320, Sr. 180, 181, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 314. Met gevangenis van ten hoogste vier jaren wordt gestraft de aannemer of de bouwmeester van een werk of de verkoop van bouwmaterialen, die bij de uitvoering van het werk of de levering der materialen eenige belangrijke han-

deling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van personen of goederen, of de veiligheid van den Staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over het werk of over de levering der materialen belast, de bedrieglijke handeling opzettelijk toelaat. — N. 331; Sr. 90, 169, 177, 351, 352, 436.

Art. 345. Hij die, bij levering van benodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, eenige bedrieglijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van den Staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft hij die, met het opzicht over de levering der goederen belast, de bedrieglijke handeling opzettelijk toelaat. — N. 332; Sr. 46, 90, 111, 351, 352, 436.

Art. 346. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, hetgeen tot afbakening der grenzen van erven dient, vernielt, verplaatst, verwijderd of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 333; Sr. 351, 352, 367.

Art. 347. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen, door het verspreiden van een logenachtig bericht, den prijs van koopwaren, fondsen of geldswaardig papier doet stijgen of dalen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 334; Sr. 351, 352.

Art. 348. Hij die, zich belastende met of zijne medewerking verleende tot het plaatsen van schuldbrieven of certificaten van schuldbrieven van eenigen staat, eenige provincie, gemeente of openbare instelling of eenig natuurlijk persoon, of van schuldbrieven of aandeelen van eenige bestaande of op te richten vereeniging, stichting of vennootschap, of van certificaten van zoodanige schuldbrieven of aandeelen, het publiek tot inschrijving of deelneming tracht te bewegen door het opzettelijk verzwijgen of verminken van ware of voorspiegelen van valsche feiten of omstandigheden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde straf wordt gestraft de natuurlijke persoon of de bestuurder, beheerende vennoot of commissaris van de ver-

dezelven plaats ten gevolge waarvan de veiligheid van personen of goederen of de veiligheid van den Staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht.

Met dezelfde steel wordt gestraft bij die niet het onrecht over het werk of over de levering der materialen bestaat de bestrij-
lijke handeling opzettelijk toekant. — N. 331: Sr. 60, 100, 177.

331, 332, 183.

Art. 345. Hij die bij levering van benodigdheden ten dienste van de vloot of het leger, eenige bedrieglijke handeling pleegt, ten gevolge waarvan de veiligheid van den Staat in tijd van oorlog kan worden in gevaar gebracht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Met dezelfde steel wordt gestraft bij die niet het onrecht over de levering der goederen bestaat de bedrieglijke handeling opzettelijk toekant. — N. 332: Sr. 40, 111, 331, 332, 183.

Art. 346. Hij die niet het onrecht om zich of een ander wederrechtelijk te bezwaaren, behoren tot afscheiding der gronden van even dief, verniel, vervalscht, vervalscht of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 333: Sr. 331, 332, 307.

Art. 347. Hij die niet het onrecht om zich of een ander wederrechtelijk te bezwaaren, door het verspreiden van een logenachtig bericht, den gans van bezwaaren, indenen of gebr-
waarlijk papier doet stigen of dalen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 334: Sr. 331, 332.

Art. 348. Hij die zich belastende met of zijns medewerking verzoende tot het plaatsen van schuldlijven of certificaten van schuldbijven van eenigen staat, eenige provincie, gemeente of van schuldlijven of eenige natuurlijke persoon, of van schuldlijven of aandelen van eenige bestaande of op te richten ver-
eeniging, stichting of vennootschap, of van certificaten van schuldbijven of aandelen, het publiek tot inschrijving of bevestiging macht te bewegen door het opzettelijk verspreiden of verspreiden van valse of vervalschten van vervalschten of vervalschten van vervalschten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Met dezelfde steel wordt gestraft de natuurlijke persoon of de bestuurder, beheerder of vervalschten van de ver-

eeniging, stichting of vennootschap, die het plegen van het feit opzettelijk toelaat. — N. 335; BW. 1665, 1666 e.v.; K. 11. 12, 15, 33, 48, 49, 103 e.v., 118 e.v.; Sr. 349, 351, 352; Pb. 1920 n°. 9.

Art. 349. De koopman, de bestuurder, beheerende vennoot of commissaris van eene vennootschap of coöperatieve vereeniging, die opzettelijk een onwaren staat of eene onware balans, winst- en verliesrekening of toelichting op een van die stukken openbaar maakt of zoodanige openbaarmaking opzettelijk toelaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar. N. 336; K. 3, 12, 72, 76, 103, 106, 117, 118; F. 205; Sr. 86bis, 351, 352; Pb. 1920 n°. 9 art. 16.

Art. 350. Hij die opzettelijk waren, welke zelve of op hare verpakking valschelijk voorzien zijn van den naam, de firma of het merk waarop een ander recht heeft, of, ter aanduiding van herkomst, van den naam eener bepaalde plaats, met bijvoeging van een verdichten naam of firma, of op welke of op wier verpakking zoodanige naam, firma of merk, zij het ook met eene geringe afwijking, zijn nagebootst, in de kolonie invoert zonder klaarblijkelijke bestemming om weder te worden uitgevoerd, verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert, uitdeelt of ten verkoop of ter uitdeeling in voorraad heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijk misdrijf onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opgelegd. — N. 337; Sr. 351, 352; Pb. 1912 n°. 52.

Art. 351. De bepaling van artikel 329 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. N. 338.

Art. 352. Bij veroordeeling wegens een der in dezen Titel omschreven misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking zijner uitspraak gelasten en de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 339, 341, 344 en 345 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. — N. 339; Sr. 38.

woning, stichting of vennootschap, die het plegen van het del-
opdrachtig toekent. — N. 335; BW. 1035, 1036 e.v.; K. 11, 12,
13, 33, 48, 49, 100 e.v.; 118 e.v.; Sr. 349, 351, 352; Pp. 1930

Art. 349. De koopman, de bestuurder, beheerder, vennoot
of commissaris van een vennootschap of coöperatieve vereni-
ging, die opzettelijk een onwettig staat of een onwettig balans
wraak, en verandering of toedeling op een van die stukken
openbaar maakt of koopzinnige openbaarmaking opzettelijk toe-
laat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een
jaar. N. 330; K. 8, 12, 73, 108, 109, 117, 118; P. 303; Sr.
350a, 351, 352; Pp. 1930 n. 9 art. 10.

Art. 350. Hij die opzettelijk waren, welke zelve of op bare
verpakking valscheidelijk verkopen zijn van den naam, de firma of
het merk waarop een ander recht heeft, of ter aanduiding van
herkomst van den naam eener bepaalde plaats, met bevoeging
van een verlichtten naam of firma, of op welke of op wie ver-
pakking koedatige naam, firma of merk, zij het ook niet een
genuine oorsprong zijn aangebracht, in de koloniale inventarische
handelswijze bestemming aan weder te worden uitgevoerd,
verkoop, te koop aanbiedt, aflevert, aflevert of ten verkoop of
ter aanbidding in toornad heeft, wordt gestraft met gevangenis-
straf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoog-
ste tweehonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren
zijn verlopen, schiedt een vroegtijdige veroordeeling van den
schuldige wegens gelijk misdrijf onderzwaarder is geworden, kan
gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden worden opge-
legd. — N. 337; Sr. 351, 352; Pp. 1912 art. 33.

Art. 351. De bepaling van artikel 339 is op de in dezen Titel
omgerekten misdrijven van toepassing. N. 338.

Art. 352. Bij veroordeeling wegens een der in dezen Titel
omgerekten misdrijven, kan de rechter de openbaarmaking
zijner misdrijf gelaten en de schuldige worden ontsien van de
uitvoering van het beroep waarin hij het misdrijf begaan heeft.
— Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 339, 341, 344
en 345 omgerekten misdrijven, kan ontsiening van de in artikel
339, N. 1—4 vermeldt teksten worden uitgezonderd. — N. 339,
340.

TITEL XXVI.

BENADEELING VAN SCHULDEISCHERS OF RECHTHEBBENDEN.

Art. 353. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan eenvoudige bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar:

- 1°. indien zijne verteringen buitensporig zijn geweest;
- 2°. indien hij, met het oogmerk om zijn faillissement uit te stellen, wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, op bezwarende voorwaarden geldopnemingen heeft gedaan;
- 3°. indien hij de boeken en bescheiden, waarin hij ingevolge artikel 6 van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao aanteekening gehouden heeft, en de geschriften, welke hij ingevolge dat artikel bewaard heeft, niet in ongeschonden staat te voorschijn brengt. — N. 340; K. 2 e.v.; F. 1 e.v.; Sr. 86bis, 354 e.v., 362.

Art. 354. De koopman die in staat van faillissement is verklaard of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt, als schuldig aan bedrieglijke bankbreuk, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedrieglijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers:

- 1°. hetzij lasten verduikt heeft of verduikt, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
- 2°. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
- 3°. ter gelegenheid van zijn faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
- 4°. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het aanteekening houden ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao, en het bewaren en te voorschijn brengen van boeken, bescheiden en geschriften in het derde lid van dat artikel bedoeld. — N. 341; K. 2 e.v.; F. 1, 17, 19, 38 e.v.; Sr. 86bis, 353, 356 e.v., 382, 436.

REGLEMENT VAN BEHOUDINGEN OF RECHTHERKENNINGEN.

Art. 353. De koopman die in staat van faillissement is verbleef of tot gerechtelijke boedelstaal is toegelaten, wordt als schuldig aan zwarende handelswet, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

1. Indien zijne versterken buitenboortig zijn geweest.
2. Indien hij, met het oogmerk om zijn faillissement uit te stellen, wetende dat het handlot niet kon worden voortgezet, op zwarende voorwaarden geldopnemingen heeft gedaan.
3. Indien hij de boeken en bescheiden, waarin hij ingevolge artikel 5 van het Wetboek van Koophandel voor de boeken, Grootboek aantekening gehouden heeft, en de geschriften, welke hij ingevolge dat artikel bewaard heeft, niet in ongeschonden staat te voorschijn brengt. — N. 340; K. 2 v. v. E. 1 v. v. Nr. 5696, 354 v. v., 353.

Art. 354. De koopman die in staat van faillissement is verbleef of tot gerechtelijke boedelstaal is toegelaten, wordt als schuldig aan bedrieglijke handelswet, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedrieglijke versterking van de boeken zijne schuldbekentenissen

1. betrefende vermeldt heeft of verduist, betrefende dat niet verantwoord heeft of niet verantwoord, betrefende goeder van den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
2. enige goeder betrefende niet, betrefende handelswijze betrefende de waarde heeft verzwegen;
3. ter gelegenheid van zijn faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een zijner schuldbekentenissen op enige wijze bevoorrecht heeft of bevoordelt;
4. niet voldaan heeft of niet voldoen kan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het aanteekening houdende ingevolge artikel 5 eerste lid van het Wetboek van Koophandel voor de boeken, Grootboek, en het bewaaren en te voorschijn brengen van boeken, bescheiden en geschriften in het betrefde lid van dat artikel bedoeld. — N. 341; K. 2 v. v. E. 1 v. v. Nr. 5696, 355 v. v., 356 v. v.

Art. 355. De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar :

- 1°. indien hij heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot eenige handeling, in strijd met eenige wettelijke bepaling van de akte van oprichting, waaraan de door de vennootschap geleden verliezen geheel of grootendeels zijn te wijten;
- 2°. indien hij, met het oogmerk om het faillissement der vennootschap uit te stellen, wetende dat het daardoor niet kon worden voorkomen, heeft medegewerkt of zijne toestemming gegeven tot het doen van geldopnemingen op bezwarende voorwaarden;
- 3°. indien aan hem te wijten is, dat aan de in artikel 6, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao, omschreven verplichting niet is voldaan of dat de boeken en bescheiden, waarin volgens dat artikel aantekening gehouden is, en de geschriften, welke ingevolge dat artikel zijn bewaard, niet in ongeschonden staat worden te voorschijn gebracht. — N. 342; K. 2 e.v., 33 e.v., 103 e.v., 116, 118, 127; F. 1 e.v.; Sr. 353, 356, 360, 362.

Art. 356. De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap welke in staat van faillissement is verklaard, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren, indien hij ter bedriegelijke verkorting van de rechten der schuldeischers van de vennootschap :

- 1°. hetzij lasten verduikt heeft of verduikt, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of onttrekt;
- 2°. eenig goed hetzij om niet, hetzij klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd;
- 3°. ter gelegenheid van het faillissement of op een tijdstip waarop hij wist dat het faillissement niet kon worden voorkomen, een der schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt;
- 4°. niet voldaan heeft of niet voldoet aan de op hem rustende verplichtingen ten opzichte van het aantekening houden ingevolge artikel 6, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Curaçao, en het bewaren en

Art. 358. De bestuurs- of commissaris wordt bevestigd in zijn functie, welke in staat van billissement is verklaard, voor een termijn van twee jaren.

Indien hij heeft medegewerkt of zijn toelating gegeven tot eenige handeling, is straf niet enige wettelijke bepaling van de afte van strafbaar, waarvan de door de bestuurs- of commissaris verboden te worden, opzettelijk is geschied.

Indien hij niet het oordeel om het billissement der bestuurs- of commissaris af te stellen, wetende dat het daaraan niet kan worden voortgezet, heeft medegewerkt of zijn toelating gegeven tot het doen van geschiedingen op bewaarde voorwerpen.

Indien aan hem te wijzen is, dat aan de in artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Gambia, aangevoerde bepaling niet is voldaan of het de boeien of bescheiden, waarna volgens het artikel aangevoerd is, te bezichtigen, welke ingevolge de bepaling geboden is, en de bescheiden niet worden afgegeven, dan is hij strafbaar, met de afwijking van de bepaling van artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel, in de volgende bepaling: — 7. 342. R. 2. v. 2. 108 e. v. 116. 118. 127. 2. 1. e. v. 36. 353. 356. 360. 362.

Art. 359. De bestuurs- of commissaris wordt bevestigd in zijn functie, welke in staat van billissement is verklaard, voor een termijn van twee jaren.

Indien hij tot bederfelijke verandering van de boeien der schepen heeft medegewerkt of zijn toelating gegeven tot eenige wettelijke bepaling van de afte van strafbaar, waarvan de door de bestuurs- of commissaris verboden te worden, opzettelijk is geschied.

Indien hij niet het oordeel om het billissement der bestuurs- of commissaris af te stellen, wetende dat het daaraan niet kan worden voortgezet, heeft medegewerkt of zijn toelating gegeven tot het doen van geschiedingen op bewaarde voorwerpen.

Indien aan hem te wijzen is, dat aan de in artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Gambia, aangevoerde bepaling niet is voldaan of het de boeien of bescheiden, waarna volgens het artikel aangevoerd is, te bezichtigen, welke ingevolge de bepaling geboden is, en de bescheiden niet worden afgegeven, dan is hij strafbaar, met de afwijking van de bepaling van artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel, in de volgende bepaling: — 7. 342. R. 2. v. 2. 108 e. v. 116. 118. 127. 2. 1. e. v. 36. 353. 356. 360. 362.

Indien hij niet het oordeel om het billissement der bestuurs- of commissaris af te stellen, wetende dat het daaraan niet kan worden voortgezet, heeft medegewerkt of zijn toelating gegeven tot het doen van geschiedingen op bewaarde voorwerpen.

Indien aan hem te wijzen is, dat aan de in artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel voor de kolonie Gambia, aangevoerde bepaling niet is voldaan of het de boeien of bescheiden, waarna volgens het artikel aangevoerd is, te bezichtigen, welke ingevolge de bepaling geboden is, en de bescheiden niet worden afgegeven, dan is hij strafbaar, met de afwijking van de bepaling van artikel 6. eerste lid, van het Wetboek van Koophandel, in de volgende bepaling: — 7. 342. R. 2. v. 2. 108 e. v. 116. 118. 127. 2. 1. e. v. 36. 353. 356. 360. 362.

te voorschijn brengen van boeken, bescheiden en geschriften in het derde lid van dat artikel bedoeld. — N. 343; K. 2 e.v., 103 e.v., 118 e.v.; F. 1 e.v., 17, 19, 38 e.v.; Sr. 354, 355, 362, 436.

Art. 357. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden wordt gestraft hij die ter bedrieglijke verkorting van de rechten der schuldeischers:

- 1°. ingeval van gerechtelijken boedelafstand of van faillissement, of in het vooruitzicht van het een of het ander, indien het faillissement of de boedelafstand is gevolgd, eenig goed aan den boedel onttrekt, of betaling aanneemt, hetzij van eene niet opeischbare schuld, hetzij van eene opeischbare schuld, in het laatste geval wetende dat het faillissement van den schuldenaar reeds was aangevraagd of ten gevolge van overleg met den schuldenaar;
- 2°. bij verificatie der schuldvorderingen ingeval van gerechtelijken boedelafstand of van faillissement, eene niet bestaande schuldvordering voorwendt of eene bestaande tot een verhoogd bedrag doet gelden. — N. 344; F. 1 e.v., 17, 19, 38 e.v., 103 e.v.; Sr. 354, 356, 362, 436.

Art. 358. De schuldeischer die tot een aangeboden gerechtelijk akkoord toetreedt tengevolge van eene overeenkomst hetzij met den schuldenaar, hetzij met een derde, waarbij hij bijzondere voordeelen heeft bedongen, wordt, in geval van aanneming van het akkoord, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

Gelijke straf wordt in hetzelfde geval toegepast op den schuldenaar of op den bestuurder of commissaris der gefailleerde vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting, die zoodanige overeenkomst sluit. — N. 345; BW. 1665 e.v.; K. 11, 12, 15, 103, 118; F. 133 e.v., 148-3°; Sr. 362; Pb. 1920 n°. 9.

Art. 359. Hij die in staat van kenlijk onvermogen is verklaard of, zonder koopman te zijn in staat van faillissement is verklaard, of tot gerechtelijken boedelafstand is toegelaten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden, indien hij, ter bedrieglijke verkorting van de rechten zijner schuldeischers, hetzij lasten verdicht heeft of verdicht, hetzij baten niet verantwoord heeft of niet verantwoordt, hetzij eenig goed aan den boedel onttrokken heeft of

onttrekt, hetzij eenig goed om niet of klaarblijkelijk beneden de waarde heeft vervreemd, hetzij ter gelegenheid van zijn kenlijk onvermogen, boedelafstand of faillissement, of op een tijdstip waarop hij wist, dat het een of het ander niet kon worden voorkomen een zijner schuldeischers op eenige wijze bevoordeeld heeft of bevoordeelt. — N. 346; F. 1 e.v.; Sr. 86bis, 354, 362, 436.

Art. 360. De bestuurder of commissaris eener naamlooze vennootschap die, buiten het geval van artikel 355, zijne medewerking heeft verleend of zijne toestemming gegeven tot eenige handeling in strijd met eenige wettelijke bepaling van de akte van oprichting, tengevolge waarvan de vennootschap of vereeniging ernstig nadeel ondervindt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste tien duizend gulden. N. 347; K. 33 e.v., 103, 106, 118, 127.

Art. 361. Hij die opzettelijk zijne eigene zaak of, ten behoeve van den eigenaar, eene hem niet toebehoorende zaak onttrekt aan een ander die daarop een recht van pand, terughouding, vruchtgebruik of gebruik heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden.

De bepaling van artikel 329 is op dit misdrijf van toepassing. — N. 348; BW. 783 e.v., 846 e.v., 1176 e.v., 1759 e.v., 1628, 1748, 1831; K. 166; F. 56.

Art. 362. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 354, 356, 357 en 359 omschreven misdrijven, kan de schuldige worden ontzet van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten.

Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 353—359 omschreven misdrijven, kan openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak worden gelast. — N. 349; Sr. 38.

Artt. 363—365 zijn vervallen.

TITEL XXVII.

VERNIELING OF BESCHADIGING VAN GOEDEREN.

Art. 366. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig goed dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

andere partij wordt goed en niet of twijfelachtig bevonden is
wanneer heeft verzoeken, behalve het verzoek van de partij
overeenkomstig de toelichting of inlichting, of op een tusschen-
veroop of wiet, dat het een of het ander niet kan worden ver-
konden van zijner schuldschorsing op eenige wijze bevestigd
wordt of bevestigd. — Z. 246, F. 1 n.v.; Z. 246, 247.

Art. 260. De bestuurder of commissaris eener maatschap
verzoeker, die buiten het geval van artikel 255 zijne partij-
verzoek heeft verzoeken of zijn toestemming gegeven tot eenige
handeling in strijd met eenige wettelijke bepaling van de zake
van openbaaring, te overlegge waaraan de verzoeker of van
handeling ernstig nadeel onderhand, wordt gestraft met geboote
van ten hoogste tien duizend gulden. N. 247; K. 22 n.v., 102,
100-118, 127.

Art. 261. Hij die openbaaring zijne eigene zaak of van de
zaak van den eigenaar, eene zaak niet te bevestigen zaak ont-
krijgt kan een ander die zaak een recht van hand, te overlegge
zijn, verzoeker of geboote zaak, wordt gestraft met ge-
boote van ten hoogste een jaar en een maanden.
De bepaling van artikel 255 is op de maatschap van toepassing.
— Z. 246, F. 1 n.v., 246 n.v., 247 n.v., 172 n.v., 173 n.v., 174 n.v.,
175 n.v.; K. 100, F. 20.

Art. 262. De verzoeker, die verzoeking wegens een der in de artikelen
254, 255, 257 en 259 omschreven misdrijven, kan de schuldige
worden gestraft van de in artikel 25, § 1—4, vermelde straffen.
— Hij verzoeking wegens een der in de artikelen 254—259
omschreven misdrijven, kan openbaaring van de verzoeking
misdrijf worden gestraft. — Z. 246; Z. 25.

Art. 263—265 zijn vervallen.

TITEL XXVII

VERZOEK OF BEVESTIGING VAN GEBOOTE.

Art. 266. Hij die openbaaring of wederrechtelijke zaak goed
het geheel of ten deele aan een ander toekent, verzoekt, de
schuldige, openbaaring macht of weigert, wordt gestraft met
verzoeker van ten hoogste twee jaren of geboote van ten
hoogste duizend gulden.

Gelijke straf wordt toegepast op hem die opzettelijk en wederrechtelijk een dier dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, doodt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt. — N. 350; Sr. 147, 155, 165 e.v., 172, 174, 176, 204 e.v., 265, 298, 367 e.v., 371, 372, 377, 423; Pb. 1926 n°. 60 art. 1.

Art. 367. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk hetgeen tot afbakening der grenzen van erven of perceelen dient, vernielt, verplaatst, verwijdert, of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. Sr. 346, 366.

Art. 368. Hij die spoorweg-, telegraaf-, telefoon- of electriciteitswerken, werken dienende tot waterkeering of waterloozing, gas- of waterleidingen of riolen, voor zoover deze werken, leidingen of riolen ten algemeenen nutte gebezigd worden, opzettelijk en wederrechtelijk vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 351; Sr. 95ter, 167, 167bis, 168, 369, 371, 372; Pb. 1909 n°. 52 art. 8; Pb. 1928 n°. 47.

Art. 369. Hij aan wiens schuld te wijten is dat eenig in het vorig artikel bedoeld werk, leiding of riool vernield, beschadigt of onbruikbaar gemaakt wordt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 351bis; Sr. 167ter, 169, 368, 371, 372; Pb. 1909 n°. 52 art. 8.

Art. 370. Hij die opzettelijk en wederrechtelijk eenig gebouw of vaartuig dat geheel of ten deele aan een ander toebehoort, vernielt of onbruikbaar maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 352; Sr. 3, 163, 174, 176, 341, 371, 372, 423.

Art. 371. De bepaling van artikel 329 is op de in dezen Titel omschreven misdrijven van toepassing. N. 353.

Art. 372. Indien een der in dezen Titel omschreven misdrijven door twee of meer vereenigde personen gepleegd wordt, kan de straf met een derde worden verhoogd. N. 354; Sr. 49, 147, 324.

TITEL XXVIII.

AMBTSMISDRIJVEN. (Sr. 6, 33, 45, 46, 86.)

Art. 373. De bevelhebber der gewapende macht die weigert of opzettelijk nalaat, op de wettige vordering van het bevoegde burgerlijk gezag, de onder zijn bevel staande macht aan te wenden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 357; Sr. 190, 374.

Art. 374. De ambtenaar die opzettelijk den bijstand der gewapende macht inroept tegen de uitvoering van wettelijke voorschriften, van wettige bevelen van het openbaar gezag of van rechterlijke uitspraken of bevelschriften, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

Indien die uitvoering daardoor wordt verhinderd, wordt de schuldige gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. — N. 358; Sr. 185 e.v.

Art. 375. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk geld, ongemunt goud of geldswaardig papier, dat hij in zijne bediening onder zich heeft, verduistert of toelaat dat het door een ander weggenomen of verduisterd wordt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 359; Sr. 50, 323, 334, 394, 436.

Art. 376. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk boeken of registers, uitsluitend bestemd tot contrôle van de administratie, valschelijk opmaakt of vervalscht, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 360; Sr. 231.

Art. 377. De ambtenaar of een ander met eenigen openbaren dienst voortdurend of tijdelijk belast persoon die opzettelijk zaken bestemd om voor de bevoegde macht tot overtuiging of bewijs te dienen, akten, bescheiden of registers, welke hij in zijne bediening onder zich heeft, verduistert, vernielt, beschadigt of onbruikbaar maakt, of toelaat dat zij door een ander worden weggemaakt, vernield, beschadigt of onbruikbaar gemaakt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden. N. 361; BW. 5; K. 20, 39, 378; Rv. 45; F. 16; Sr. 51, 206, 334, 366, 436.

Art. 378. De ambtenaar die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde hem te bewegen om, zonder daardoor in strijd met zijn plicht te handelen, in zijne bediening iets te doen of na te laten, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 362; Sr. 49, 132, 183, 184, 379, 380.

Art. 379. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren wordt gestraft de ambtenaar:

- 1°. die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde hem te bewegen om, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening iets te doen of na te laten;
- 2°. die eene gift aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten gevolge van of naar aanleiding van hetgeen door hem, in strijd met zijn plicht, in zijne bediening is gedaan of nagelaten. — N. 363; Sr. 49, 132, 183, 184, 378, 380, 394.

Art. 380. De rechter die eene gift of belofte aanneemt, wetende dat zij hem gedaan wordt ten einde invloed te oefenen op de beslissing van eene aan zijn oordeel onderworpen zaak, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren.

Indien die gift of belofte wordt aangenomen met het bewustzijn dat zij gedaan wordt om eene veroordeeling in eene strafzaak te verkrijgen, wordt de rechter gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. — N. 364; Rv. 31-5°; Sr. 49, 183, 184, 378, 379, 394.

Art. 381. De ambtenaar die door misbruik van gezag iemand dwingt iets te doen, niet te doen of te dulden, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 365; Sr. 49, 297.

Art. 382. De ambtenaar die in de uitoefening zijner bediening, als verschuldigd aan hem zelven, aan een ander ambtenaar of aan eenige openbare kas, vordert of ontvangt of bij eene uitbetaling terughoudt hetgeen hij weet dat niet verschuldigd is, wordt, als schuldig aan knevelarij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 366; Sr. 394, 436.

Art. 383. De ambtenaar die, belast met de bewaking van iemand die op openbaar gezag of krachtens rechterlijke uitspraak

Art. 376. De ambtenaar die een gift of belofte aannemt...
wordt gestraft als ambtenaar.

Art. 377. Het overgave van een gift of belofte...
wordt gestraft als ambtenaar.

1. die een gift of belofte aannemt, wetende dat zij hem...
geen recht heeft te bezorgen en, in strijd met zijn recht, in zijn bezit te houden, is te straffen...

2. die een gift aannemt, wetende dat zij hem geene...
recht heeft te bezorgen en of geen aanspraak van bezit...
heeft, is te straffen met een gevangenisstraf van twee maanden...
tot twee jaren. — N. 302; Sr. 40, 102, 182, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 381. De ambtenaar die door een ander...
wordt gestraft als ambtenaar.

Art. 382. De ambtenaar die in de uitoefening...
wordt gestraft als ambtenaar.

Art. 383. De ambtenaar die...
wordt gestraft als ambtenaar.

of beschikking van de vrijheid is beroofd, hem opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld te wijten is, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. — N. 367; Sr. 197, 428; Pb. 1931 n°. 19 art. 31, 32.

Art. 384. Met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren wordt gestraft:

- 1°. de ambtenaar met het opsporen van strafbare feiten belast, die opzettelijk niet voldoet aan de vordering om van eene wederrechtelijke vrijheidsberoving te doen blijken of daarvan aan de hoogere macht opzettelijk niet onverwijld kennis geeft;
- 2°. de ambtenaar die, na in de uitoefening van zijne bediening kennis te hebben bekomen dat iemand op onwettige wijze van de vrijheid is beroofd, opzettelijk nalaat daarvan onverwijld kennis te geven aan een ambtenaar met het opsporen van strafbare feiten belast.

De ambtenaar aan wiens schuld eenig in dit artikel omschreven verzuim te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. — N. 368; Sr. 291, 295, 296.

Art. 385. Met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar wordt gestraft het hoofd van een gesticht, bestemd tot opsluiting van veroordeelden, voorloopig aangehoudenen of gegijzelden of van een koloniaal opvoedingsgesticht of krankzinnigengesticht, die weigert te voldoen aan eene wettige vordering om iemand, die in het gesticht is opgenomen, te vertoonen, of om inzage te geven van het register van inschrijving of van de akte waarvan de inschrijving bij algemeene verordening gevorderd wordt.

Met gelijke straf wordt gestraft het hoofd van een gesticht waarin een kind na ter beschikkingstelling van het Bestuur is geplaatst, die weigert te voldoen aan eene wettige vordering om dat kind te vertoonen of om inzage te geven van het register van inschrijving of van de akte waarvan de inschrijving bij algemeene verordening gevorderd wordt. — N. 369; Rr. 3; Rv. 479 e.v.; Sr. 41bis, 487; Pb. 1923 n°. 37 art. 3; Pb. 1930 n°. 73 artt. 1 e.v., 6; Pb. 1931 n°. 19 art 25 ev; Pb 1934 n°. 76 art. 4 e.v.

Art. 386. De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder inachtneming van de bij algemeene verordening bepaalde vormen, hetzij in de woning of in het bij eene woning behoorend erf, hetzij in het besloten lokaal of erf, bij een ander in gebruik, diens ondanks binnentreedt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege den rechthebbende aanstonds verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Met gelijke straf wordt gestraft de ambtenaar die, ter gelegenheid eener huiszoeking, met overschrijding van zijne bevoegdheid of zonder inachtneming van de bij algemeene verordening bepaalde vormen, geschriften, boeken of andere papieren onderzoekt of in beslag neemt. — N. 370; Rr. 3, 129; Sr. 144, 145; Pb. 1891 n°. 28.

Art. 387. De ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid, zich doet overleggen of in beslag neemt een aan eenige openbare instelling van vervoer toevertrouwd brief, briefkaart, stuk of pakket, of een telegraphisch bericht dat zich in handen bevindt van een ambtenaar der telegraphie of van andere personen belast met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telegraafinrichting, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Dezelfde straf wordt opgelegd aan den ambtenaar die, met overschrijding van zijne bevoegdheid, zich door een ambtenaar der telefonie of door andere personen belast met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telefooninrichting, doet inlichten ter zake van eenig verkeer hetwelk door tusschenkomst van die instelling is geschied. — [N. 371;] Rr. 130; Sr. 207, 388 e.v.; Pb. 1909 n°. 35; Pb. 1909 n°. 52 art. 8; Pb. 1926 n°. 68 art. 23.

Art. 388. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief, gesloten stuk of pakket opzettelijk en wederrechtelijk opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekend maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden. N. 372; Rr. 130; Sr. 207, 285, 387, 389 e.v.; Pb. 1909 n°. 35.

Art. 389. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer die een aan zoodanige instelling toevertrouwd brief,

Art. 285. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

Art. 286. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

Art. 287. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

Art. 288. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

Art. 289. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

Art. 290. De ambtenaar die niet overeenkomstig een afge-
 zondene of andere machtiging van de bij algemeene ver-
 ordening bepaalde vorm, hetzij de vorm of de plaats of de
 wijze bedoeld zijnde, is niet bevoegd tot het verrichten
 van handelingen die onder het gezag van de ambtenaar
 vallen, tenzij zijne handelingen niet uitvloeien uit de
 afgevaardigde ambtenaar, tenzij de afgevaardigde ambte-
 naar bevestigend van het bevoegd van het bevoegd van
 het bevoegd bevestigend zijnde.

briefkaart, stuk of pakket opzettelijk aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt, zich toeiegent, of den inhoud wijzigt of eenig daarin gesloten voorwerp aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt of zich toeiegent, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

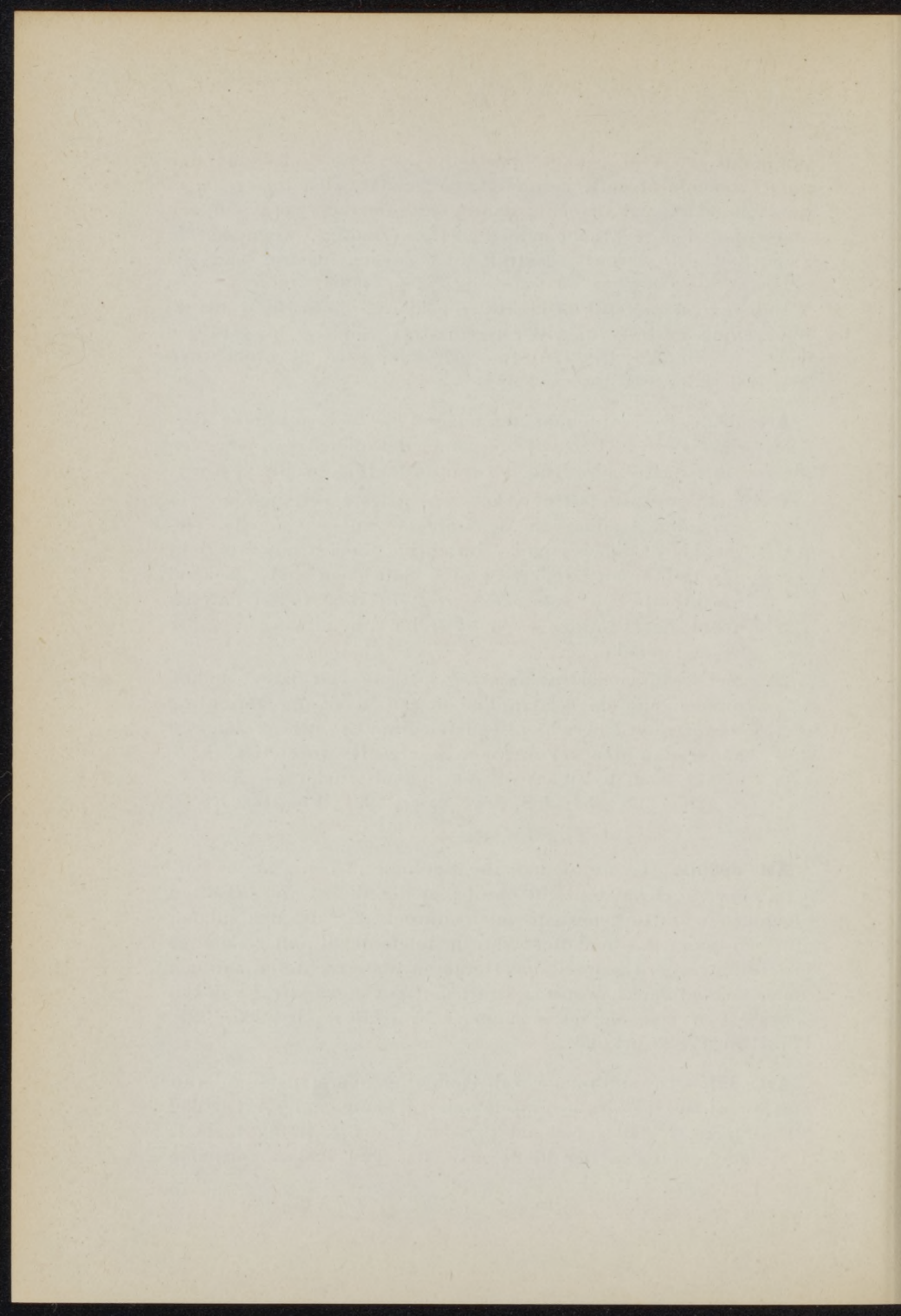
Indien zoodanig stuk of voorwerp geldswaarde heeft, wordt de toeigening gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. — N. 373; Rr. 130; Sr. 207, 323, 334, 387, 388, 390, 391, 394, 436; Pb. 1909 n°. 35.

Art. 390. De ambtenaar der telegraphie of eenig ander persoon belast met het toezicht op of met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telegraafinrichting, wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden, indien hij den inhoud van een aan de telegraphie of aan zoodanige inrichting toevertrouwd bericht opzettelijk en wederrechtelijk aan een ander bekend maakt of een telegram opzettelijk en wederrechtelijk opent, daarvan inzage neemt of den inhoud aan een ander bekend maakt;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren, indien hij een aan de telegraphie of aan zoodanige inrichting toevertrouwd bericht of een telegram opzettelijk aan een ander dan den rechthebbende afgeeft, vernietigt, wegmaakt, zich toeiegent of den inhoud wijzigt. — N. 374; Sr. 285, 323, 334, 388, 389, 390*bis*, 391; Pb. 1909 n°. 52 art. 8.

Art. 390*bis*. De ambtenaar der telefonie of eenig ander persoon belast met het toezicht op of met den dienst van eene ten algemeenen nutte gebezigde telefooninrichting, die den inhoud van een door tusschenkomst van de telefonie of van zoodanige inrichting gevoerd gesprek opzettelijk en wederrechtelijk aan een ander bekendmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar en zes maanden. N. 374*bis*; Sr. 285, 391; Pb. 1926 n°. 28 art. 23.

Art. 391. De ambtenaar van eenige openbare instelling van vervoer of der telegrafie of telefonie of eenig ander in artikel 390 of artikel 390*bis* bedoeld persoon, die opzettelijk toelaat, dat een ander een der in de artikelen 388—390*bis* vermelde

feiten pleegt, of dien ander daarbij als medeplichtige ter zijde staat, wordt gestraft met de straffen en naar de onderscheidingen in die bepalingen vastgesteld. N. 375; Sr. 50; Pb. 1909 n°. 52 art. 8.

Art. 392. De ambtenaar die opzettelijk deelneemt, middellijk of onmiddellijk, aan aannemingen of leverantiën waarover hem op het tijdstip der handeling geheel of ten deele het bestuur of toezicht is opgedragen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste twaalfhonderd gulden. [N. 376.]

Art. 393. De ambtenaar van den burgerlijken stand die iemands huwelijk sluit, wetende dat deze daardoor een dubbel huwelijk aangaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. BW. 76, 120-4°; Sr. 242.

De ambtenaar van den burgerlijken stand die iemands huwelijk sluit, wetende dat daartegen eenig ander wettig beletsel bestaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. BW. 33, 77; Sr. 243; — N. 379; BW. 5 e.v., 36; Sr. 394.

Art. 394. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 375, 379, 380, 382, 389, laatste lid, en 393, eerste lid, omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 3 en 4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 380.

TITEL XXIX.

SCHEEPVAARTMISDRIJVEN. (Sr. 7.)

Art. 395. Als schuldig aan zeeroof wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, hij die als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het bestemd is of het gebruikende om in open zee daden van geweld te plegen tegen andere vaartuigen of tegen zich daarop bevindende personen of goederen, zonder door eene oorlogvoerende mogendheid daartoe te zijn gemachtigd of tot de oorlogsmarine eener erkende mogendheid te behooren;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren, hij die, bekend met deze bestemming of dit gebruik, als scheepeling dienst neemt op zoodanig vaartuig of vrijwillig in dienst blijft na daarmede bekend te zijn geworden.

... van de ...

Art. 381. De ...

Art. 382. De ...

Art. 383. De ...

Art. 384. De ...

DE ...

...

Art. 385. De ...

...

Met het gemis van machtiging wordt gelijkgesteld het overschrijden van de machtiging alsmede het voorzien zijn van machtigingen afkomstig van tegen elkander oorlogvoerende mogendheden.

Artikel 83 blijft buiten toepassing. — N. 381; K. 487, 538-8°; Sr. 4, 87, 396 e.v., 401, 430, 437.

Art. 396. Indien de in artikel 395 omschreven daden van geweld den dood van een der zich op het aangevallen vaartuig bevindende personen ten gevolge hebben, wordt de schipper en worden zij die aan de daden van geweld hebben deelgenomen, met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren gestraft. N. 382; Sr. 87, 430, 437.

Art. 397. Hij die voor eigen of vreemde rekening een vaartuig uitrust met de in artikel 395 omschreven bestemming, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren. N. 383; K. 408, 411; Sr. 430.

Art. 398. Hij die voor eigen of vreemde rekening middellijk of onmiddellijk medewerkt tot het verhuren, vervoeren of verzekereren van een vaartuig, wetende dat het de in artikel 395 omschreven bestemming heeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren. N. 384; K. 567 e.v., 813 e.v.; Sr. 290, 430.

Art. 399. Hij die een Nederlandsch of Curaçaosch vaartuig opzettelijk in de macht van zeeroovers brengt, wordt gestraft:

- 1°. indien hij de schipper is, met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren;
- 2°. in alle andere gevallen, met gevangenisstraf van ten hoogste negen jaren. — [N. 385;] Sr. 4, 87, 88, 89, 430.

Art. 400. De opvarende van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, die zich wederrechtelijk van het schip meester maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. [N. 386;] Sr. 87, 88, 89, 416, 430.

Art. 401. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die het schip aan den eigenaar of de reederij onttrekt en ten eigen bate gebruikt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden. [N. 387;] K. 408, 411; Sr. 87, 88, 89, 430.

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

...de wetgever van een...
...de wetgever van een...
...de wetgever van een...

Art. 402. Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar wordt gestraft de Nederlander die zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering een kaperbrief aanneemt, of als schipper dienst neemt of dienst doet op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering voor de kaapvaart bestemd is. N. 388; K. 538-8°; Sr. 85, 87, 106, 395, 403.

Art. 403. De Nederlander die als schepeling dienst neemt op een vaartuig, wetende dat het zonder vergunning van de Nederlandsche Regeering voor de kaapvaart bestemd is of gebruikt wordt, of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of dat gebruik te hebben vernomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. N. 389; K. 492 e.v.; Sr. 85, 87, 106, 395, 402, 416.

Art. 403bis. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch vaartuig, die eene scheepsverklaring doet opmaken, waarvan hij weet dat de inhoud in strijd is met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.

De schepeling, die medewerkt tot het doen opmaken van eene scheepsverklaring, waarvan hij weet, dat de inhoud in strijd is met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. [N. 389bis;] K. 450 e.v., 547; Sr. 87, 88, 89, 232.

Art. 403ter. Hij die ter voldoening aan het voorschrift van artikel 379 of van het vierde lid van artikel 382 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel eene schriftelijke verklaring overlegt van welke hij weet, dat de inhoud in strijd is met de waarheid, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren. N. 389ter; Sr. 230.

Art. 404. Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft de schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, die, na den aanvang der monstering en vóór het einde zijner verbintenis, zich opzettelijk en wederrechtelijk aan het voeren van het schip onttrekt. [N. 390-1°;] K. 442, 556; Sr. 87, 88, 89, 419.

Art. 405. Wordt gestraft, als schuldig aan desertie met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar, de schepeling die zich in strijd met zijne verplichting uit de arbeidsovereenkomst onttrekt aan den dienst aan boord van een Curaçaosch of Neder-

Art. 402. Het gezamenlijk van ten hoogste vier jaren wordt gesteld de Nebensander die weder vergoeding van de Nebensander afgevoerd aan ingehouden moment of als enige het deels moment of deels door op een bepaalde wijze de weder vergoeding van de Nebensander afgevoerd van de ingehouden moment is. N. 307 K. 158-B; 35 30 100

Art. 403. De Nebensander die als scheping dienst neemt op een vaartuig wistende dat het weder vergoeding van de Nebensander afgevoerd van de ingehouden moment is of de dienst wordt of vrijwillig in dienst blijft na die bestemming of het gebruik te hebben verkomen, wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste drie jaren, N. 307 K. 158-B; 35 30 100

Art. 403bis. De schipper van een Nebensander of omgekeerd verhoort, die een scheping dienst opneemt, wistende dat de ingehouden moment is met de werkdiensten wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste vier jaren. De scheping die medewerkende tot het doen opnemen van een scheping dienst wistende dat de ingehouden moment is of de werkdiensten wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste twee jaren. N. 307 K. 158-B; 35 30 100

Art. 403ter. Hij die ter verhoeding van het vreesdijft van een scheping dienst van ten hoogste drie jaren wordt gestraft, die een scheping dienst opneemt, wistende dat de ingehouden moment is met de werkdiensten wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste vier jaren. N. 307 K. 158-B; 35 30 100

Art. 404. Het gezamenlijk van ten hoogste vier jaren wordt gesteld de schipper van een Nebensander of omgekeerd wistende dat de ingehouden moment is met de werkdiensten wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste vier jaren. N. 307 K. 158-B; 35 30 100

Art. 405. Wie gestraft als scheping dienst neemt wistende dat de ingehouden moment is met de werkdiensten wordt gestraft met gevangenis van ten hoogste vier jaren. N. 307 K. 158-B; 35 30 100

landsch schip, indien door de omstandigheden, waaronder hij handelde, gevaar voor het schip, de opvarenden of de lading te duchten was. [N. 391;] K. 492 e.v., 522; Sr. 87, 88, 89, 408, 416.

Artt. 406 en 407 zijn vervallen.

Art. 408. De in het artikel 405 bepaalde straffen kunnen worden verdubbeld, indien twee of meer personen gezamenlijk of ten gevolge van samenspanning het misdrijf plegen. N. 394; Sr. 49, 82.

Art. 409. De reeder, boekhouder of schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die een schepeling in dienst neemt, wetende dat er nog geene maand is verstreken sedert deze zich aan zijne verbintenis voor een Nederlandsch of Curaçaosch schip heeft onttrokken op de wijze in een der artikelen 405—407 omschreven, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Niet strafbaar is het feit indien de indienstneming buiten de kolonie geschiedt met toestemming van den Nederlandschen consul of, zoo die er niet is, op verzoek van de plaatselijke overheid. — [N. 394bis;] K. 408, 415, 458; Sr. 87, 88, 89.

Art. 410. De opvarende van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die aan boord den schipper, of de schepeling die aan boord of in dienst een meerdere in rang feitelijk aanrandt, zich met geweld of bedreiging met geweld tegen hem verzet of hem opzettelijk van zijne vrijheid van handelen berooft, wordt als schuldig aan insubordinatie, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

De schuldige wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren, indien het misdrijf of de daarmede gepaard gaande feitelijkheden eenig lichamenlijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien zij zwaar lichamenlijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. — [N. 395;] Sr. 84, 87, 88, 89, 97 e.v., 114 e.v., 123 e.v., 129 e.v., 149, 151, 185 e.v., 188, 248, 252, 295, 297, 411, 415, 416, 437.

... van de ...

Art. 100 en 101 van de wet

Art. 102. De in het artikel 100 bedoelde ...

Art. 103. De in het artikel 101 bedoelde ...

Art. 104. De in het artikel 102 bedoelde ...

Art. 105. De in het artikel 103 bedoelde ...

Art. 106. De in het artikel 104 bedoelde ...

Art. 107. De in het artikel 105 bedoelde ...

Art. 108. De in het artikel 106 bedoelde ...

Art. 411. Insubordinatie gepleegd door twee of meer vereenigde personen, wordt, als mouterij, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren.

De schuldige wordt gestraft:

- 1°. met gevangenisstraf van ten hoogste zeven jaren en zes maanden, indien het door hem gepleegde misdrijf of de daarbij door hem gepleegde feitelijkheden eenig lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 2°. met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren, indien zij zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebben;
- 3°. met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren, indien zij den dood ten gevolge hebben. N. 396; Sr. 49, 84, 410, 412, 415, 416, 437.

Art. 412. Hij die aan boord van een Nederlandsch of Curaçaosch schip tot mouterij op dat schip opruit, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren. [N. 397;] Sr. 88, 89, 137, 411, 416.

Art. 413. Dienstweigering door twee of meer schepelingen van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, gezamenlijk of ten gevolge van samenspanning gepleegd, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. [N. 398;] K. 436, 520, 521; Sr. 49, 82, 87, 88, 89, 414, 416.

Art. 414. De schepeling van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, die, na wegens dienstweigering disciplinair te zijn gestraft, bij zijne dienstweigering volhardt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden. [N. 399;] K. 523; Sr. 87, 88, 89, 413, 416.

Art. 415. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de opvarende van een Nederlandsch of Curaçaosch schip:

- 1°. die opzettelijk niet gehoorzaamt aan eenig bevel des schippers in het belang van de veiligheid of tot handhaving van de orde en tucht aan boord gegeven;
- 2°. die, wetende dat de schipper van zijne vrijheid van handelen beroofd is, hem niet naar vermogen te hulp komt;
- 3°. die, kennis dragende van een voornemen tot het plegen van insubordinatie, opzettelijk nalaat daarvan tijdig aan den schipper kennis te geven.

Art. 411. In de wetten en verordeningen van de Staat, die betrekking hebben op de wetgeving, wordt de minister, gezamenlijk met de Staten-Generaal, bevoegd te zijn.

De wetten worden goetgelijkt.

1. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

2. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

3. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

411. 412. 413.

Art. 412. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

412. 413.

Art. 413. In de wetten en verordeningen van de Staat, die betrekking hebben op de wetgeving, wordt de minister, gezamenlijk met de Staten-Generaal, bevoegd te zijn.

De wetten worden goetgelijkt.

413. 414. 415.

Art. 414. In de wetten en verordeningen van de Staat, die betrekking hebben op de wetgeving, wordt de minister, gezamenlijk met de Staten-Generaal, bevoegd te zijn.

De wetten worden goetgelijkt.

414. 415.

Art. 415. In de wetten en verordeningen van de Staat, die betrekking hebben op de wetgeving, wordt de minister, gezamenlijk met de Staten-Generaal, bevoegd te zijn.

De wetten worden goetgelijkt.

1. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

2. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

3. Het goetgelijkt van een wet wordt tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt, tevens aan de Staten-Generaal, indien het door hem goetgelijkt wordt.

De onder N°. 3 vermelde bepaling is niet van toepassing indien de insubordinatie niet is gevolgd. — [N. 400;] K. 436, 550; Sr. 87, 88, 89, 410, 411, 416.

Art. 416. De in de artikelen 400, 403, 405, 410—415 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien de schuldige aan een der in die artikelen omschreven misdrijven scheepsofficier is. N. 401; Sr. 11; K. 487.

Art. 417. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, die met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen of zoodanige bevoordeeling te bedekken, hetzij het schip verkoopt, hetzij geld opneemt op het schip, het scheepstoebehooren of den scheepsvoorraad, hetzij goederen van de lading of van den scheepsvoorraad verkoopt of verpand, hetzij verdichte schaden of uitgaven in rekening brengt, hetzij niet zorgt dat aan boord de vereischte dagboeken overeenkomstig de wettelijke voorschriften worden gehouden, hetzij bij het verlaten van het schip niet zorgt voor het behoud der scheeps-papieren, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. [N. 402;] K. 442, 445, 446, 454, 461, 464; Sr. 87, 88, 89, 339, 418, 430, 436, 494.

Art. 418. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordeelen of zoodanige bevoordeeling te bedekken, van koers verandert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. [N. 403;] K. 469, 851, 852; Sr. 87, 88, 89, 339, 430.

Art. 419. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, die buiten noodzaak of in strijd met eenig wettelijk voorschrift, gedurende de reis het schip verlaat, en ook aan zijn scheepsvolk daartoe last of vergunning geeft, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en zes maanden. [N. 404;] K. 442, 522; Sr. 87, 88, 89, 404.

Art. 420. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch vaartuig die, buiten noodzaak en buiten voorkennis van den eigenaar of de rederij, handelingen pleegt of gedooft, wetende dat deze het vaartuig of de lading aan opbrenging, aanhouding of ophouding kunnen blootstellen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

De opvarende die buiten noodzaak en buiten voorkennis van den schipper, met gelijke wetenschap gelijke handelingen pleegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste negen maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. — [N. 405;] K. 466 e.v.; Sr. 87, 88, 89.

Art. 421. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die opzettelijk buiten noodzaak aan een opvarende niet verschaft datgene wat hij verplicht is hem te verschaffen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. [N. 406;] K. 507, 757; Sr. 87, 88, 89.

Art. 422. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die opzettelijk buiten noodzaak of in strijd met eenig wettelijk voorschrift goederen werpt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. [N. 407;] K. 454; Sr. 87, 88, 89.

Art. 423. Hij die lading, scheepsvoorraad of scheepsbehoefte, aan boord van een vaartuig aanwezig, opzettelijk en wederrechtelijk vernielt, beschadigt, onbruikbaar maakt of wegmaakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. N. 408; K. 454, 455; Sr. 174, 341, 366, 370.

Art. 424. De schipper die de Nederlandsche vlag voert, wetende dat hij daartoe niet gerechtigd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 409; K. 87, 89; Zeebrievenwet 1926 art. 3.

Art. 425. De schipper die opzettelijk door het voeren van eenig onderscheidingsteeken aan zijn vaartuig den schijn geeft alsof het een Nederlandsch oorlogsvaartuig of een koloniaal gouvernementsvaartuig ware, of een loodsvaartuig in Curaçaosche wateren of zeegaten dienst doende, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. [N. 410;] Sr. 87, 202; Pb. 1935 n°. 10.

Art. 426. Hij die buiten noodzaak op een Nederlandsch of Curaçaosch schip optreedt als schipper, stuurman of machinist, wetende dat hem krachtens wettelijk voorschrift de bevoegdheid daartoe is ontnomen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten

hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. [N. 411;] K. 437, 479-3°., 539-11°; Sr. 87, 88, 89, 201; Pb. 1916 n°. 49 art. 34 e.v.

Art. 427. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip, uit de kolonie vertrekkende naar Nederland of naar eene kolonie of bezitting van Nederland die zonder geldige reden weigert te voldoen aan eene vordering van den Gouverneur om tegen behoorlijke vergoeding een beklaagde of veroordeelde benevens de tot zijne zaak betrekkelijke geschriften en stukken van overtuiging aan boord te nemen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. [N. 412;] Sr. 87, 88, 89, 428.

Art. 428. De schipper van een Nederlandsch of Curaçaosch schip die een beklaagde of veroordeelde, dien hij op eene vordering van den Gouverneur aan boord genomen heeft, opzettelijk laat ontsnappen of bevrijdt, of bij zijne bevrijding of zelfbevrijding behulpzaam is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren.

Indien de ontsnapping, bevrijding of zelfbevrijding aan zijne schuld is te wijten, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. — [N. 413;] Sr. 87, 88, 89, 383, 427.

Art. 429. De schipper van een Nederlandsch of een Curaçaosch vaartuig, die de op hem rustende verplichting tot hulpverleening, als zijn schip bij een aanvaring betrokken is geweest, opzettelijk niet nakomt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren. [N. 414;] K. 456, 774; Sr. 87, 88, 89, 469, 498; Pb. 1914 n°. 14.

Art. 430. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 395—401, 417 en 418 omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32, N°. 1—4, vermelde rechten worden uitgesproken. N. 415.

TITEL XXX.

BEGUNSTIGING.

Art. 431. Hij, die opzettelijk eenig door misdrijf verkregen voorwerp koopt, huurt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt of uit winstbejag verkoopt, verhuurt, verruilt, in pand geeft, vervoert bewaart of verbergt, wordt als schuldig aan

101. 1914 n. 40 art. 84 e.

Art. 427. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

Art. 428. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

Art. 429. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

Art. 430. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

Art. 431. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

TITEL XXX BESLUITEN

Art. 432. De schipper van een Nederlandsch of Oorspronklijk uit de kolonie vertrokken naar Nederland of naar een kolonie of bestemming van Nederland die wederzigtig wederzigtig te verhooren van een vertaling van den Gouverneur van het gebied behoort te worden opgenomen in de lijst der schippers van de kolonie. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog. De lijst der schippers van de kolonie wordt opgemaakt door den Gouverneur van het gebied en wordt gepubliceerd in de G. O. van Oorlog.

heling gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie jaren of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

Dezelfde straf wordt opgelegd aan hem die opzettelijk uit de opbrengst van eenig door misdrijf verkregen voorwerp voordeel trekt. — N. 416; BW. 1178, 1474, 1558, 1565, 1706, 1713; K. 806; Sr. 432 e.v., 436, 457, 459.

Art. 432. Hij die eene gewoonte maakt van het opzettelijk koopen, inruilen, in pand nemen of verbergen van door misdrijf verkregen voorwerpen, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren. N. 417; BW. 1178, 1474, 1565; Sr. 431, 432*bis*, 432*ter*, 436.

Art. 432*bis*. Hij die eenig voorwerp koopt, huurt, inruilt, in pand neemt, als geschenk aanneemt of uit winstbejag verkoopt, verhuurt, verruult in pand geeft, vervoert, bewaart of verbergt, wordt, indien aan zijne schuld te wijten is dat zijne handeling een door misdrijf verkregen voorwerp betreft, gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste zes duizend gulden.

Dezelfde straf wordt opgelegd aan hem die uit de opbrengst van eenig voorwerp voordeel trekt, indien aan zijne schuld te wijten is, dat zijne handeling een door misdrijf verkregen voorwerp betreft. — N. 417*bis*; BW. 1178, 1474, 1558, 1565, 1706, 1713; Sr. 431, 432*bis*.

Art. 432*ter*. Bij veroordeeling wegens een der in de artikelen 431—432*bis* omschreven misdrijven, kan ontzetting van de in artikel 32 n°. 1—4 vermelde rechten worden uitgesproken en kan de schuldige worden ontzet van de uitoefening van het beroep, waarin hij het misdrijf begaan heeft. N. 417*ter*.

Art. 433. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding uitgeeft van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien:

- 1°. de dader noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;
- 2°. de uitgever wist of moest verwachten, dat de dader op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten de kolonie gevestigd zou zijn. — N. 418; Sr. 55, 72, 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinquies* e.v., 139, 153,

... van ten hoogste een jaar of gelijktijdig van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

Art. 432. Bij de eene gewone maats van het openbaarlijk belang, worden in geen geval of verhoor van door middel van verzoeken voortgezet, wordt gesteld met evenredigheid van de hoogte van de zaak. N. 417; BW. 1178, 1474, 1603; Sr. 431, 432, 433, 434, 435.

Art. 433a. Bij de eene gewone maats, wordt in geen geval, althans niet in het belang van de zaak, de eene gewone maats van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

Art. 433b. Bij de eene gewone maats, wordt in geen geval, althans niet in het belang van de zaak, de eene gewone maats van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

Art. 433c. Bij de eene gewone maats, wordt in geen geval, althans niet in het belang van de zaak, de eene gewone maats van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

Art. 433d. Bij de eene gewone maats, wordt in geen geval, althans niet in het belang van de zaak, de eene gewone maats van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

1. De eene gewone maats, wordt in geen geval, althans niet in het belang van de zaak, de eene gewone maats van ten hoogste een derde gedeelte van de waarde van de zaak.

182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 434, 435, 438, 448*bis*, 471.

Art. 434. Hij die eenig geschrift of eenige afbeelding drukt van strafbaren aard, wordt gestraft met gevangenisstraf of hechtenis van ten hoogste een jaar of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden, indien:

- 1°. de persoon op wiens last het stuk gedrukt is noch bekend is, noch op de eerste aanmaning na den rechtsingang is bekend gemaakt;
- 2°. de drukker wist of moest verwachten, dat de persoon op wiens last het stuk gedrukt is, op het tijdstip der uitgave strafrechtelijk niet vervolgbaar of buiten de kolonie gevestigd zou zijn. — N. 419; Sr. 56, 72, 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinquies* e.v., 139, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 433, 435, 438, 448*bis*.

Art. 435. Indien de aard van het geschrift of de afbeelding een misdrijf oplevert dat alleen op klachte vervolgbaar is, kan de uitgever of drukker in de gevallen der beide voorgaande artikelen alleen vervolgd worden op klachte van hem tegen wien dat misdrijf gepleegd is. N. 420; Sr. 66 e.v., 434.

TITEL XXXI.

BEPALINGEN OVER HERHALING VAN MISDRIJF AAN VERSCHILLENDE TITELS GEMEEN.

Art. 436. De in de artikelen 111, 180, 214—218, 222—227*bis*, 230—234, 323—325, 328, 330, 331, 334—336, 339—345, 354, 356, 357, 359, 375, 377, 382, 389, laatste lid, 417, 431 en 432 bepaalde gevangenisstraf kan met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige hetzij eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf, hetzij eene wegens diefstal, verduistering, heling, het opzettelijk voordeel trekken uit de opbrengst van eenig door misdrijf verkregen voorwerp of bedrog krachtens de militaire strafwetgeving opgelegde straf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden, of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard. [N. 421;] Rr. 37; Sr. 11, 21, 27, 61, 77 e.v.; Pb. 1923 n°. 2 artt. 129 e.v., 135.

Art. 424. In de wettelijke bepalingen van de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

Art. 424. Het de wettelijke bepalingen van de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

1. de persoon op wien het recht van de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

2. de persoon op wien het recht van de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

Art. 425. Indien de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

TITEL XXIV

HERVALING VAN DE WET VAN DEN 27STEN APRIL 1875, NO. 10, IN DE WET VAN DEN 27STEN APRIL 1875, NO. 10, TE WIJZIGIGEN IN DE VOLGENDE ZIN:

Art. 426. In de wettelijke bepalingen van de wet van den 27sten April 1875, No. 10, is de bepaling van den 27sten April 1875, No. 10, te wijzigigen in de volgende zin:

Art. 437. De in de artikelen 114, eerste lid, 115, 116, 117, 123, eerste lid, 124, 147, 187, 188, 300, 303, 306, 309, 310, 313—316, 395, 396, 410 en 411 bepaalde gevangenisstraf, alsmede de tijdelijke gevangenisstraf op te leggen krachtens de artikelen 97, 98, 114, tweede en laatste lid, 123, tweede en laatste lid, 301 en 302, kan met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige, hetzij eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf, hetzij eene wegens gewelddadig verzet tegen of mishandeling van meerderen of schildwachten, of van geweldenarijen tegen personen krachtens de militaire strafwetgeving opgelegde straf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden, of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard.

Deze bepaling is ook van toepassing in de gevallen dat de doodstraf was opgelegd en deze door gratie in eene andere straf veranderd of kwijtgescholden is. — [N. 422;] Rr. 37; Sr. 77 e.v., 436, 438; Pb. 1923 n°. 2 artt. 95 e.v.

Art. 438. De in de artikelen 118—121, 125—127, 273—284, 433 en 434 bepaalde straffen kunnen met een derde worden verhoogd, indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert de schuldige eene tegen hem wegens een der in die artikelen omschreven misdrijven uitgesproken gevangenisstraf geheel of ten deele heeft ondergaan, of sedert die straf hem geheel is kwijtgescholden, of indien tijdens het plegen van het misdrijf het recht tot uitvoering dier straf nog niet is verjaard. [N. 423;] Rr. 39; Sr. 77 e.v. 436, 437.

Art. 437. De in de artikelen 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141 bepaalde strafmaat, althans de wettelijke veranderingen op te leggen, tevens de artikelen 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

Art. 438. De in de artikelen 118-121, 125-127, 278-284, 439 en 440 bepaalde straffen kunnen niet een derde worden verhoogd, indien zijders het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, zoodat de schuldige eens tegen hem is gewezen, dan in de artikelen omschreven misdrijven uitgezonderd geboortelooze of ten derde heeft ondergaan, of indien hij anderszins strafbaar is geweest, dan het misdrijf het recht tot uitvoering niet staat.

DERDE BOEK.

Overtredingen. (Sr. 35, 48, 54, 58, 64, 65, 72, 76, 78.)

TITEL I.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE DE ALGEMEENE VEILIGHEID
VAN PERSONEN EN GOEDEREN.

Art. 439. Baldadigheid tegen personen of goederen, waardoor gevaar, nadeel of ongerief kan worden teweeggebracht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste dertig gulden. — [N. 424;] Sr. 41.

Art. 440. Met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die een dier aanhitst op een mensch, op een dier dat bereden wordt of op een dier dat voor een rij- of voertuig gespannen is;
- 2°. hij die een onder zijne hoede staand dier, wanneer het een mensch, een dier dat bereden wordt of een dier dat voor een rij- of voertuig gespannen is, aanvalt, niet terughoudt;
- 3°. hij die geene voldoende zorg draagt voor het onschadelijk houden van een onder zijne hoede staand gevaarlijk dier. — [N. 425;] Sr. 41.

Art. 441. Hij die, belast met het toezicht over een krankzinnige, gevaarlijk voor zich zelven of voor anderen, dezen zonder opzicht laat rondwaren, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. BW. 490, 498; Pb. 1922 n°. 14 artt. 6, 8 e.v., 36.

DERDE BOEK

Overheden, (N. 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18)

TITEL I

OVERHEIDEN EN HET VERBOD VAN VERKOPEN EN VERHUUREN

Art. 1. Het verbod van verhuur en verkoop van goederen, bedoeld in artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht, is niet van toepassing op goederen, die in het bezit van de Staat of van een andere overheid zijn, en op goederen, die in het bezit van een particulier zijn, die door de Staat of door een andere overheid zijn aangekocht of verworven, en die niet bestemd zijn om te worden verhuurd of te worden verkocht.

Art. 2. Het verbod van verhuur en verkoop van goederen, bedoeld in artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht, is niet van toepassing op goederen, die in het bezit van een particulier zijn, die door de Staat of door een andere overheid zijn aangekocht of verworven, en die niet bestemd zijn om te worden verhuurd of te worden verkocht.

Art. 3. Het verbod van verhuur en verkoop van goederen, bedoeld in artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht, is niet van toepassing op goederen, die in het bezit van een particulier zijn, die door de Staat of door een andere overheid zijn aangekocht of verworven, en die niet bestemd zijn om te worden verhuurd of te worden verkocht.

Art. 4. Het verbod van verhuur en verkoop van goederen, bedoeld in artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht, is niet van toepassing op goederen, die in het bezit van een particulier zijn, die door de Staat of door een andere overheid zijn aangekocht of verworven, en die niet bestemd zijn om te worden verhuurd of te worden verkocht.

Art. 5. Het verbod van verhuur en verkoop van goederen, bedoeld in artikel 1 van het Wetboek van Strafrecht, is niet van toepassing op goederen, die in het bezit van een particulier zijn, die door de Staat of door een andere overheid zijn aangekocht of verworven, en die niet bestemd zijn om te worden verhuurd of te worden verkocht.

Art. 442. Hij die, terwijl hij in staat van dronkenschap verkeert, hetzij in het openbaar het verkeer belemmert of de orde verstoort, hetzij eens anders veiligheid bedreigt, hetzij eenige handeling verricht waarbij, tot voorkoming van gevaar voor leven of gezondheid van derden, bijzondere omzichtigheid of voorzorgen worden vereischt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de artikel 474 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste twee weken. — N. 426; Sr. 17c, 41.

Art. 443. Hij die wederrechtelijk op den openbaren weg een ander in zijne vrijheid van beweging belemmert of met een of meer anderen zich aan een ander tegen diens uitdrukkelijk verklaarden wil blijft opdringen of hem op hinderlijke wijze blijft volgen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 426bis; Sr. 297.

Art. 444. Met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die niet zorgt dat eene door hem of op zijn last op een openbaren weg gedane op- of uitgraving of een door hem of op zijn last op den openbaren weg geplaatst voorwerp behoorlijk verlicht en van de gebruikelijke teekenen voorzien is;
- 2°. hij die bij eene verrichting op of aan den openbaren weg niet de noodige maatregelen neemt om voorbijgangers tegen mogelijk gevaar te waarschuwen;
- 3°. hij die iets plaatst op of aan, of werpt of uitgiet uit een gebouw op zoodanige wijze dat door of ten gevolge daarvan iemand die van den openbaren weg gebruik maakt, nadeel kan ondervinden;
- 4°. hij die op den openbaren weg een rij, trek- of lastdier laat staan, zonder de noodige voorzorgsmaatregelen tegen het aanrichten van schade te hebben genomen. — [N. 427-2°—5°;] Sr. 168, 169.

Art. 445. Hij die zonder verlof van het bevoegd gezag eenigen openbaren land- of waterweg verspert of het verkeer daarop belemmert, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. [N. 427-6°;] Sr. 168, 169.

Art. 446. Hij die zonder verlof van het hoofd der plaatselijke politie eigen onroerend goed of een eigen vaartuig in brand steekt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden. [N. 428.]

Deze bepaling is niet van toepassing op het buiten Willemstad in brand steken van boomen of gewassen. Sr. 41, 163, 164, 341; Pb. 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 447. Met hechtenis van ten hoogste zes weken of geldboete van ten hoogste vijftig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die zonder genoegzame voorzorg vuur op de zeestranden aanbrengt of achterlaat;
- 2°. hij die zonder genoegzame voorzorg vuur op terreinen van anderen, niet vallende onder die sub 1°. bedoeld, aanbrengt of achterlaat;
- 3°. hij die zonder genoegzame voorzorg vuur op eigen onbebouwd terrein aanbrengt of achterlaat;

Onder eigen terrein wordt hier begrepen terrein waarvan hij, door wien of op wiens last het vuur is aangebracht of achtergelaten, recht van gebruik of genot heeft.

- 4°. hij die zonder noodzaak vuur in of nabij beplantingen van anderen aanbrengt. — Sr. 41, 163, 164.

Art. 448. Met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die een vuurwapen afschiet, een vuurwerk ontsteekt of een vuur aanlegt, voedt of onderhoudt op zoo korten afstand van gebouwen of goederen dat daardoor brandgevaar kan ontstaan;
- 2°. hij die een luchtbol oplaait, waaraan brandende stoffen gehecht zijn;
- 3°. hij die door gebrek aan de noodige omzichtigheid of voorzorg gevaar voor bosch- of grasbrand doet ontstaan. — [N. 429-1°, 2°, 3°;] Sr. 163, 164.

Art. 443. Het de wettelijke vorm van het bevoegd gezag
omgekeerd kan ook van andere wettelijke vorm van het bevoegd
gezag afgeleid worden, zoodat de wettelijke vorm van het bevoegd
gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het bevoegd
gezag afgeleid is.

[N. 427-6.] St. 102, 103

Art. 444. Het de wettelijke vorm van het bevoegd gezag
omgekeerd kan ook van andere wettelijke vorm van het bevoegd
gezag afgeleid worden, zoodat de wettelijke vorm van het bevoegd
gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het bevoegd
gezag afgeleid is.

Deze bepaling is niet van toepassing op het bevoegd gezag
dat in brand verzekering van goederen is. — St. 41, 100
104, 105. — N. 427-6. — St. 102, 103.

Art. 445. Het bevoegd gezag van het bevoegd gezag kan worden afgeleid
uit de wettelijke vorm van het bevoegd gezag.

1. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag.

2. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

3. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

4. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

5. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

Art. 446. Het bevoegd gezag van het bevoegd gezag kan worden afgeleid
uit de wettelijke vorm van het bevoegd gezag.

1. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

2. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

3. Het bevoegd gezag kan worden afgeleid uit de wettelijke
vorm van het bevoegd gezag, zoodat de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag niet noodwendig uit de wettelijke vorm van het
bevoegd gezag afgeleid is.

[N. 427-6.] St. 102, 103

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldlige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van geldboete, hechtenis van ten hoogste tien dagen worden opgelegd. — Sr. 41.

TITEL II.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE DE OPENBARE ORDE.

Art. 448bis. Hij die op eene van den openbaren weg zichtbare plaats woorden of afbeeldingen stelt of gesteld houdt, die als smalende Godslasteringen, voor godsdienstige gevoelens krenkend zijn, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 429bis; Sr. 41, 121, 127, 136bis, 136ter, 136quinquies e.v., 139, 153, 182bis, 182ter, 245, 246, 273, 284, 433 e.v.

Art. 449. Hij die zonder verlof van het bevoegd gezag eene opneming doet, eene teekening of beschrijving maakt van eenig militair werk, of die openbaar maakt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 430; Sr. 41, 104, 108, 485, 486.

Art. 450. Met geldboete van ten hoogste vijftien gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die burengerucht verwekt;
- 2°. hij die rumoer verwekt waardoor de nachtrust kan worden verstoord; — [N. 431]
- 3°. hij die in de nabijheid van gebouwen voor eene geoorloofde godsdienstoefening of voor de rechtspraak of de zitting van den Kolonialen Raad bestemd, tijdens er dienst wordt gedaan of zitting wordt gehouden, rumoer maakt waardoor de dienst of de zitting kan worden verstoord. Sr. 41, 129, 130, 148, 151, 152.

Art. 451. Met hechtenis van ten hoogste zes weken wordt gestraft:

- 1°. als schuldig aan bedelarij, hij die in het openbaar bedelt;
- 2°. als schuldig aan landlooperij, hij die zonder middelen van bestaan rondzwerft;
- 3°. hij die als souteneur uit de ontucht van eene vrouw voordeel trekt. — [N. 432;] Sr. 17b, 17c, 41, 452, 453.

... (mirrored text from the reverse side of the page)

TITEL II

... (mirrored text from the reverse side of the page)

Art. 448b. In die op een van den openbaren weg liggende ... (mirrored text from the reverse side of the page)

Art. 449. In die onder verband van het bevoegd gezag ... (mirrored text from the reverse side of the page)

Art. 450. Met gelidende van ten hoogste vijfden ... (mirrored text from the reverse side of the page)

- 1. bij de bevoegdheid ...
- 2. bij de ...
- 3. bij de in de ...

Art. 451. Met bechtende van ten hoogste ... (mirrored text from the reverse side of the page)

- 1. als ...
- 2. als ...
- 3. bij de ...

Art. 452. Bedelarij of landlooperij, gepleegd door drie of meer personen boven den leeftijd van zestien jaren, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste zes maanden. [N. 433;] Sr. 17*b*, 17*c*, 41, 451, 453.

Art. 453. Indien tijdens het plegen van een der in de twee vorige artikelen omschreven overtredingen nog geen jaar is verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene van die overtredingen onherroepelijk is geworden, kan de straf worden verdubbeld.

Art. 454. Met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft :

- 1°. hij die zonder daartoe gerechtigd te zijn een Nederlandschen adellijken titel voert of een Nederlandsch orde-teeken draagt;
- 2°. hij die zonder 's Konings verlof, waar dit vereischt wordt, een vreemd ordeteeken, titel, rang of waardigheid aanneemt;
- 3°. hij die, door het bevoegd gezag naar zijn naam gevraagd, een valschen naam opgeeft. — N. 435; Gw. 65 e.v.

Art. 454a. Hij die in het openbaar kledingstukken of opzichtige onderscheidingsteekenen draagt of voert, welke uitdrukking zijn van een bepaald staatkundig streven, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twaalf dagen of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden. N. 435*a*; Sr. 455.

Art. 455. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, gebruik maakt, zij het ook met eene geringe afwijking, van een naam of van een onderscheidingsteeken, waarvan het gebruik krachtens wettelijk voorschrift uitsluitend aan eenige vereeniging of aan het personeel van eenige vereeniging of aan het personeel van den geneeskundigen dienst des legers is toegekend, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 435*bis*; Sr. 454*a*.

Art. 455*bis*. De bestuurder of commissaris van eene naamlooze vennootschap of een ander in haar dienst, die in strijd handelt met eenig wettelijk voorschrift betreffende de vermelding van den naam, de plaats van vestiging of het kapitaal der vennootschap, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 435*ter*; K. 36, 44, 103, 118, 144; Sr. 455*ter*, 455*quater*.

Art. 455ter. De bestuurder van eene naamlooze vennootschap, die niet voldoet aan eenige hem bij artikel 54 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel opgelegde verplichting betreffende het register van aandeelhouders, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. N. 435*quater*; K. 103; Sr. 455*bis*, 455*quater*.

Art. 455quater. De bestuurder van eene naamlooze vennootschap, die niet voldoet aan eenige hem bij het Curaçaosch Wetboek van Koophandel opgelegde verplichting betreffende de openbaarmaking van eenig besluit van aandeelhouders, het opmaken van de balans en de winst- en verliesrekening met toelichting, de openbaarmaking of nederlegging ter inzage van eenig stuk, of de aankondiging van dergelijke nederlegging, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden. N. 435*quinquies*; K. 39, 60, 62, 68, 73, 76, 95, 98, 143, 147, 151.

Art. 456. Hij die, niet toegelaten tot de uitoefening van een beroep, waartoe bij algemeene verordening eene toelating wordt gevorderd, buiten noodzaak dat beroep uitoefent, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Hij die, toegelaten tot de uitoefening van een beroep waartoe bij algemeene verordening eene toelating wordt gevorderd, buiten noodzaak in de uitoefening van dat beroep de grenzen zijner bevoegdheid overschrijdt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, in het geval van het eerste lid hechtenis van ten hoogste twee maanden, in het geval van het tweede lid hechtenis van ten hoogste eene maand worden opgelegd. — N. 436; Rr. 3.

Art. 457. Met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de goud- of zilversmid, kashouder, horlogemaker, rijwielhandelaar, uitdrager, opkooper of tagrijn, die geen doorlopend register houdt of in het door hem gehouden register niet onverwijld aantekening houdt van alle door hem gekochte, ingeruilde, als

geschenk aangenomen of in pand, gebruik of bewaring genomen goederen, of daarin niet onverwijld vermeldt den koopprijs of andere voorwaarden van verkrijging, de namen en woonplaatsen dergenen van en dergenen uit wier handen de goederen zijn verkregen, of die nalaat dat register op eerste aanvraag ter inzage te vertoonen aan het hoofd der plaatselijke politie of aan een door dat hoofd aangewezen ambtenaar. N. 437-1°; Rr. 3; BW. 1178, 1474, 1558, 1565, 1706, 1713, 1759; Sr. 95*bis*, 431 e.v., 457*bis*, 459; Pb 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 457*bis*. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste drie duizend gulden wordt gestraft de goud- of zilversmid, kashouder, horlogemaker, rijwielhandelaar, uitdrager, opkoper of tagrijn:

1°. die eenig voorwerp koopt, inruilt, als geschenk aanneemt of in pand, gebruik of bewaring neemt van of uit handen van een kind dat den leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt;

2°. die eenig voorwerp koopt, inruilt, als geschenk aanneemt of in pand, gebruik of bewaring neemt van of uit handen van iemand van wien hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat hij is opgenomen in een strafinrichting, opvoedingsgesticht, weeshuis of krankzinnigengesticht;

3°. die eenig voorwerp koopt, inruilt, als geschenk aanneemt of in pand, gebruik of bewaring neemt van of uit handen van een hem onbekend persoon, tenzij blijkt dat diens naam en woonplaats juist zijn opgegeven of dat de opgaven betreffende diens naam en woonplaats redelijkerwijs als juist mochten worden aanvaard;

4°. die nalaat behoorlijke voorzorgsmaatregelen te nemen of behoorlijk toezicht te oefenen of te doen oefenen, om te voorkomen dat een voor hem handelende persoon een feit begaat als onder n°. 1—3 omschreven;

5°. voor of door wien eenig voorwerp dat bij hem door of vanwege justitie of politie met duidelijke omschrijving schriftelijk als door misdrijf aan den rechthebbende onttrokken of verloren is aangegeven, wordt verkocht, ingeruild, als geschenk aangenomen of in pand, gebruik of bewaring genomen;

6°. die aan een hem schriftelijk uitgereikten last van of vanwege het hoofd der plaatselijke politie tot het gedurende een

daarbij aangegeven tijd, veertien dagen niet te boven gaande, bewaren of in bewaring geven van eenig voorwerp dat hij onder zich heeft, of aan eene hem bij dien last gegeven aanwijzing geen gevolg geeft;

7°. die nalaat de van hem bij schriftelijke vordering van of vanwege het hoofd der plaatselijke politie gevraagde opgaven betreffende door hem gekochte, ingeruilde, als geschenk aangenomen of in pand, gebruik of bewaring genomen goederen binnen den termijn, bij de vordering gesteld, naar waarheid te verschaffen.

Dezelfde straf wordt opgelegd aan den voor een goud- of zilver-smid, kashouder, horlogemaker, rijwielhandelaar, uitdrager, opkooper of tagrijn handelenden persoon, die een feit begaat, als in het voorgaande lid onder n°. 1—3 omschreven.

De schuldige kan worden ontzet van de uitoefening van het beroep waarin hij de overtreding begaan heeft.

Voor de toepassing van n°. 3 van het eerste lid wordt een persoon als onbekend aangemerkt, indien degene die het voorwerp heeft gekocht, ingeruild, als geschenk aangenomen of in pand, gebruik of bewaring genomen, dien persoon aan het hoofd der plaatselijke politie of aan een door dezen aangewezen ambtenaar op de eerste aanvraag niet voldoende aanduidt.—[N. 437bis;] BW. 1178, 1474, 1558, 1565, 1706, 1713, 1759; Sr. 95bis, 431 e.v., 457, 459; Pb. 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 457ter. Met hechtenis van ten hoogste twee duizend gulden wordt gestraft hij die van opkopen een beroep of een gewoonte maakt, zonder daarvan te voren het hoofd der plaatselijke politie of een door dat hoofd aangewezen ambtenaar schriftelijk in kennis te hebben gesteld. N. 437ter lid 2; Sr. 95bis; Pb 1932 n°. 18 art 5.

Art. 458. Hij die er zijn beroep van maakt aan personen nachtverblijf te verschaffen en geen doorlopend register houdt, of nalaat in dat register aan te teekenen of te doen aanteekenen de namen, beroep of betrekking, woonplaats, dag van aankomst en van vertrek van de personen die een nacht in zijn huis hebben doorgebracht, of die nalaat dat register op aanvraag te vertoonen, aan het hoofd der plaatselijke politie of aan den door dezen aangewezen ambtenaar, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden,

kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste zes dagen worden opgelegd. — [N. 438;] Pb. 1905 n°. 14 artt. 9, 10; Pb. 1932 n°. 18 art. 5.

Art. 459. Met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die van een krijgsman beneden den rang van officier goederen behoorende tot de kleeding, uitrusting of wapening koopt, inruilt, als geschenk aanneemt, in pandgebruik ¹⁾ of bewaring neemt, of zoodanige goederen voor een krijgsman beneden den rang van officier verkoopt, ruilt, ten geschenke, in pand, gebruik of bewaring geeft, zonder schriftelijke vergunning door of van wege den bevelvoerenden officier afgegeven;
- 2°. hij die, eene gewoonte makende van het koopen van zoodanige goederen, de bij Besluit van den Gouverneur gegeven voorschriften omtrent het daarvan te houden register niet naleeft.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eene dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kunnen de straffen worden verdubbeld. — [N. 439;] BW. 1178, 1474, 1558, 1565, 1706, 1713, 1759; Sr. 41, 431 e.v., 457, 457bis; Pb. 1916 n°. 18.

Art. 460. Hij die drukwerken of stukken metaal in een vorm die ze op munt- of bankbiljetten, op muntspeciën, op van rijksmerken voorziene gouden en zilveren werken of op postzegels doet gelijken, vervaardigt, verspreidt of ter verspreiding in voorraad heeft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste drie honderd gulden.

De voorwerpen waarmede de overtreding plaats heeft, kunnen worden verbeurd verklaard. — N. 440; Sr. 35, 36, 41, 219, 225.

Art. 461. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft hij die den inhoud van hetgeen door middel van een onder zijn beheer staand of door hem gebruikt ontvangtoestel voor draadlooze telegrafie of telefonie is opgevangen en, naar hij redelijkerwijs moet vermoeden, niet voor hem of voor het publiek bestemd is,

¹⁾ Het Nederlandsch Wetboek van Strafrecht heeft „in pand, gebruik”, enz.

hetzij aan een ander mededeelt, indien hij redelijkerwijs moet vermoeden, dat dan openlijke bekendmaking van den inhoud volgen zal en zoodanige bekendmaking volgt, hetzij openlijk bekend maakt. N. 441.

Art. 462. Met hechtenis van ten hoogste drie maanden wordt gestraft:

- 1°. hij die, surseance van betaling verzocht of verkregen hebbende, eigenmachtig daden verricht, waartoe de medewerking van bewindvoerders bij algemeene verordening wordt gevorderd;
- 2°. de bestuurder of commissaris eener vennootschap, maatschappij, vereeniging of stichting, welke surseance van betaling verzocht of verkregen heeft, die eigenmachtig daden verricht, waartoe de medewerking van bewindvoerders bij algemeene verordening wordt gevorderd. — N. 462; BW. 1648 e.v., 1670 e.v.; K. 12, 13, 103, 118; F. 204, 216.

TITEL III.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE HET OPENBAAR GEZAG.

Art. 463. Hij die, wettelijk als getuige, als deskundige of als tolk opgeroepen, wederrechtelijk wegblijft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 444; Sr. 198.

Art. 464. Hij die, in zaken van minderjarigen of onder curatele te stellen of gestelde personen of van hen die in een krankzinnigengesticht zijn opgenomen, als bloedverwant, aangehuwde echtgenoot, voogd of toeziende voogd, curator of toeziende curator, voor den rechter geroepen om te worden gehoord, noch in persoon noch, waar dit is toegelaten, door tusschenkomst van een gemachtigde verschijnt, zonder geldige reden van verschooning, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden. N. 445; BW. 87, 89, 90, 382, 383, 501; Pb. 1922 n°. 14 art. 18.

Art. 465. Hij die, bij het bestaan van gevaar voor de algemeene veiligheid van personen of goederen of bij ontdekking van een misdrijf op heeter daad, het hulpbetoon weigert dat de openbare macht van hem vordert en waartoe hij, zonder zich aan dadelijk gevaar bloot te stellen, in staat is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. N. 446.

Deze bepaling is, ingeval van gevorderd hulpbetoon bij ontdekking van een misdrijf op heeter daad, niet van toepassing op hem dit dat hulpbetoon weigert ten einde gevaar van vervolging te ontgaan of af te wenden van een zijner bloedverwanten of aangehuwden in de rechte linie, of in den tweeden of derden graad der zijlinie, of van zijn echtgenoot of gewezen echtgenoot. BW. 248, 339 e.v.; Sr. 186, 469.

Art. 466. Hij die eene bekendmaking, vanwege het bevoegd gezag in het openbaar gedaan, wederrechtelijk afscheurt, onleesbaar maakt of beschadigt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. N. 447; Sr. 41, 193.

Art. 466bis. Hij die niet of niet behoorlijk voldoet aan de verplichting, opgelegd in artikel 381 in verband met artikel 380 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel, of aan een der verplichtingen, opgelegd bij het krachtens het tweede lid van artikel 378 van dat Wetboek uitgevaardigd besluit van den Gouverneur wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden. N. 447bis.

TITEL IV.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE DEN BURGERLIJKEN STAAT.

Art. 467. Hij die niet voldoet aan eene wettelijke verplichting tot aangifte aan den ambtenaar van den burgerlijken stand voor de registers van geboorte of overlijden, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 448; BW. 21, 22, 25, 26, 29, 42, 48, 49, 52.

Art. 468. De bedienaar van den godsdienst die, voordat partijen hem hebben doen blijken dat haar huwelijk ten overstaan van den ambtenaar van den burgerlijken stand is voltrokken, eenige godsdienstige plechtigheid daartoe betrekkelijk verricht, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan, in plaats van de geldboete, hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd. — N. 449; BW. 130.

TITEL V.

OVERTREDING BETREFFENDE HULPBEHOEVENDEN.

Art. 469. Hij die, getuige van het oogenblikkelijk levensgevaar waarin een ander verkeert, nalaat dezen die hulp te verleenen of te verschaffen die hij hem, zonder gevaar voor zich zelven of anderen redelijkerwijs te kunnen duchten, verleenen of verschaffen kan, wordt, indien de dood van den hulpbehoevende volgt, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 450; K. 456; Sr. 41, 429, 465, 498.

TITEL VI.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE DE ZEDEN.

Art. 470. Met hechtenis van ten hoogste zes dagen of geldboete van ten hoogste dertig gulden wordt gestraft:

- 1°. hij die in het openbaar of op eene van den openbaren weg zichtbare plaats ongekleed of niet voldoende gekleed verschijnt;
- 2°. hij die in het openbaar voor de eerbaarheid aanstootelijke woorden uit;
- 3°. hij die op eene van den openbaren weg zichtbare plaats voor de eerbaarheid aanstootelijke woorden of teekeningen stelt.

De terreinen en fabrieken op de plantages en gronden worden als openbare plaatsen beschouwd. — [N. 451;] Sr. 41, 244.

Art. 471. Hij die op of aan plaatsen, voor openbaar verkeer bestemd, hetzij eenig geschrift, waarvan de leesbaar gestelde titel, omslag of inhoud geschikt is om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, hetzij eenige afbeelding of eenig voorwerp, geschikt om de zinnelijkheid van de jeugd te prikkelen, openlijk ten toon stelt, aanbiedt of aanslaat, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden. N. 452*bis*; Sr. 121, 127, 136*bis*, 136*ter*, 136*quinquies e.v.*, 139, 153, 182*bis*, 182*ter*, 245, 246, 273, 284, 433 e.v., 448*bis*; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 472. Hij die hetzij eenig middel tot voorkoming van zwangerschap openlijk ten toon stelt, hetzij zoodanig middel of diensten ter voorkoming van zwangerschap openlijk of onge-

vraagd aanbiedt, of openlijk, of door verspreiding van eenig geschrift ongevraagd, als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste tweehonderd gulden. N. 451ter; Sr. 245, 473; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 473. Hij die hetzij eenig middel tot verstoring van zwangerschap openlijk ten toon stelt, hetzij openlijk of ongevraagd zoodanig middel of diensten ter verstoring van zwangerschap aanbiedt of als verkrijgbaar aanwijst, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 451quater; Sr. 472; Pb. 1922 n°. 68 art. 1.

Art. 474. Hij die zich in kenlijken staat van dronkenschap op den openbaren weg bevindt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke of de in artikel 442 omschreven overtreding onherroepelijk is geworden, wordt hij gestraft met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste dertig gulden.

Bij tweede herhaling binnen een jaar nadat de eerste veroordeeling wegens herhaling onherroepelijk geworden is, wordt hechtenis van ten hoogste twee weken opgelegd.

Bij derde of volgende herhalingen gepleegd telkens binnen een jaar nadat de laatste veroordeeling wegens tweede of volgende herhaling onherroepelijk geworden is, wordt hechtenis opgelegd van ten hoogste drie maanden. — [N. 453;] Sr. 17c, 41, 263.

Art. 475. De verkooper van sterken drank of zijn vervanger die in de uitoefening van het beroep aan een kind beneden de zestien jaren sterken drank toedient of verkoopt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 454; Sr. 263.

Art. 476. Hij die zonder vergunning van den Gouverneur leenhuizen op pand of zekerheid opricht of houdt of zich niet houdt aan de voorwaarden, hem bij of na het geven der vergunning opgelegd, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Article 100. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Article 101. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Article 102. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Article 103. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Article 104. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Article 105. The State shall have the right to regulate the use of the public lands and to reserve them for the benefit of the people and to sell or lease them for the public use.

Art. 477. Met hechtenis van ten hoogste acht dagen of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die dieren arbeid doet verrichten, welke kenlijk hunne krachten te boven gaat;

2°. hij die dieren noodeloos arbeid doet verrichten op pijnlijke of kwellende wijze;

3°. hij die kreupele, schurftige, gewonde of kenlijk drachtige of zoogende dieren arbeid doet verrichten, waartoe zij uit hoofde van hun toestand ongeschikt zijn, of op pijnlijke of kwellende wijze;

4°. hij die dieren noodeloos vervoert of doet vervoeren op pijnlijke of kwellende wijze;

5°. hij die dieren vervoert of doet vervoeren, zonder hun het noodige levensonderhoud te verschaffen of te doen verschaffen.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen jaar is verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens eën dezer overtredingen of wegens het in artikel 265 omschreven misdrijf onherroepelijk is geworden, kan hechtenis van ten hoogste veertien dagen worden opgelegd. — N. 455; Sr. 41, 265.

Art. 477bis. Met hechtenis van ten hoogste twee weken of geldboete van ten hoogste vijftig gulden wordt gestraft:

1°. hij die hanengevecht houdt of gelegenheid tot het houden van hanengevecht geeft;

2°. hij die het publiek gelegenheid tot het bijwonen van hanengevecht geeft.

Art. 478. Hij die gebruik maakt van eene in strijd met de bepaling van artikel 266 opengestelde gelegenheid tot hazardspel, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens gelijke overtreding onherroepelijk is geworden, kan in plaats van de geldboete hechtenis van ten hoogste eene maand worden opgelegd. N. 457.

Art. 479. Hij die zijn bedrijf maakt van waarzeggen, voorspellen of droomenuitleggen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie dagen of geldboete van ten hoogste dertig gulden.

Art. 117. In the event of a change in the composition of the Board of Directors, the Board shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 118. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 119. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 120. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 121. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 122. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 123. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 124. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 125. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 126. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 127. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 128. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

TITEL VII.

OVERTREDINGEN BETREFFENDE DE VELDPOLITIE.

Art. 480. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, zijn niet-uitvliegend pluimgedierte laat loopen in tuinen of op eenigen grond die bezaaid, bepoot of beplant is, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. N. 458; Sr. 481 e.v.

Art. 481. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, vee laat loopen in tuinen, op eenig weiland, op eenigen grond die hetzij bezaaid, bepoot of beplant is, hetzij ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt of waarvan de oogst nog niet is weggehaald, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijf en twintig gulden. [N. 459;] Sr. 95, 480, 482, 483.

Art. 482. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, loopt of rijdt op eenigen grond die bezaaid, bepoot of beplant is, of die ter bezaaiing, bepoting of beplanting is gereedgemaakt of op eenig weiland, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. [N. 460;] Sr. 480, 481, 483; Pb. 1891 n°. 28.

Art. 483. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, over eens anders grond waarvan de toegang op eene voor hem blijk-bare wijze door den rechthebbende is verboden, loopt, rijdt of vee laat loopen, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftien gulden. N. 461; Sr. 95, 480 e.v.; Pb. 1891 n°. 28.

TITEL VIII.

AMBTSOVERTREDINGEN. (Sr. 45, 46, 86.)

Art. 484. De ambtenaar, bevoegd tot de uitgifte van afschriften of uittreksels van vonnissen, die zoodanig afschrift of uittreksel uitgeeft alvorens het vonnis behoorlijk is onderteekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden. N. 462.

Art. 485. De ambtenaar die zonder verlof van het bevoegd gezag afschrift maakt of uittreksel neemt van geheime regeeringsbescheiden of gouvernementstukken of die bekend maakt, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 463; Sr. 104, 108, 285, 449, 486.

TITEL VII

ÜBERSICHTSVERZEICHNISS DER VERORDNUNGEN

- Art. 240. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 241. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 242. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 243. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 244. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 245. Die in dieser Verordnung vorgesehene...

TITEL VIII

ÜBERSICHTSVERZEICHNISS DER VERORDNUNGEN

- Art. 246. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 247. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 248. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 249. Die in dieser Verordnung vorgesehene...
- Art. 250. Die in dieser Verordnung vorgesehene...

Art. 486. Met hechtenis van ten hoogste twee maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft de gewezen ambtenaar die zonder verlof van het bevoegd gezag:

- 1°. regeeringsbescheiden of gouvernementstukken onder zich houdt;
- 2°. afschriften maakt of uittreksels neemt van geheime regeeringsbescheiden of gouvernementstukken of die bekend maakt. — Sr. 104, 108, 285, 449, 485.

Art. 487. Het hoofd van een gesticht, bestemd tot opsluiting van veroordeelden, voorloopig aangehouden en of gegijzelden, of van een koloniaal opvoedingsgesticht of krankzinnigengesticht, die iemand in het gesticht opneemt of houdt, zonder zich het bevel van de bevoegde macht of de rechterlijke uitspraak te hebben laten vertoonen, of die nalaat van deze opneming en van het bevel of de uitspraak op grond waarvan zij geschiedt, in zijne registers de vereischte inschrijving te doen, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden. N. 464; Rv. 479 e.v.; Sr. 41*bis*, 385; Pb. 1922 n°. 14 artt. 13, 15, 19, 26 (1934 n°. 76 art. 4 e.v.); 1923 n°. 37 art. 2; 1930 n°. 73 artt. 1 e.v., 6; 1931 n°. 19 art. 25 e.v.

Art. 488. Het hoofd van een gesticht, waarin na ter beschikkingstelling van het Bestuur een of meer kinderen zijn geplaatst, wordt, wanneer hij nalaat van de opneming en van het bevel of de uitspraak op grond waarvan zij geschiedt, in zijne registers de vereischte inschrijving te doen, gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden. Sr. 41*bis*; Pb. 1923 n°. 37 art. 10.

Art. 489. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat vóór de voltrekking van een huwelijk zich de bewijsstukken of verklaringen te laten geven die de burgerlijke wet vordert, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 465; BW. 120 e.v., 131; Sr. 73, 490 e.v.

Art. 490. De ambtenaar van den burgerlijken stand die in strijd handelt met eenig voorschrift der burgerlijke wet omtrent de registers of de akten van den burgerlijken stand of omtrent de formaliteiten voor of bij de voltrekking van een huwelijk, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 466; BW. 5 e.v., 19, 21 e.v., 42 e.v., 99 e.v., 120 e.v., 131; Sr. 73, 489, 491, 492.

Art. 100. Die ...
 Art. 101. Die ...
 Art. 102. Die ...
 Art. 103. Die ...
 Art. 104. Die ...
 Art. 105. Die ...
 Art. 106. Die ...
 Art. 107. Die ...
 Art. 108. Die ...
 Art. 109. Die ...
 Art. 110. Die ...
 Art. 111. Die ...
 Art. 112. Die ...
 Art. 113. Die ...
 Art. 114. Die ...
 Art. 115. Die ...
 Art. 116. Die ...
 Art. 117. Die ...
 Art. 118. Die ...
 Art. 119. Die ...
 Art. 120. Die ...

Art. 491. De ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat eene akte in de registers in te schrijven of eene akte op een los blad schrijft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 467; BW. 5 e.v., 8, 19, 29, 30, 42, 270; Sr. 73, 489, 490, 492.

Art. 492. Met geldboete van ten hoogste honderd gulden wordt gestraft:

- 1°. de ambtenaar van den burgerlijken stand die nalaat aan het bevoegd gezag de opgaven te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem vordert;
- 2°. de ambtenaar die nalaat aan den ambtenaar van den burgerlijken stand de opgaven te doen die eenig wettelijk voorschrift van hem vordert. — N. 468; BW. 19, 29, 42, 48 e.v., 52, 411.

TITEL IX.

SCHEEPVAARTOVERTREDINGEN. (Sr. 7.)

Art. 493. De schipper van een Curaçaosch vaartuig, die vertrekt alvorens de bij algemeene verordening vereischte monsterrol is opgemaakt en geteekend, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 469; K. 556; Sr. 87, 88.

Art. 494. De schipper van een Curaçaosch vaartuig die niet alle door of krachtens wettelijke bepalingen gevorderde scheepspapieren, boeken of bescheiden aan boord heeft, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. [N. 470;] K. 444, 445, 446, 520, 525; Sr. 87, 88, 417, 495; Pb. 1883 n°. 7 art. 5; 1916 n°. 49 art. 1; 1920 n°. 51 art. 2; 1931 n°. 92 art. 10; 1933 n°. 41 art. 16.

Art. 495. Met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

- 1°. de schipper van een Nederlandsch of van een Curaçaosch vaartuig die niet zorgt, dat aan boord van zijn vaartuig de bij algemeene verordening vereischte dagboeken overeenkomstig de wettelijke voorschriften worden gehouden of die dagboeken niet vertoont wanneer en waar de wet dit vordert; K. 445, 447, 449; Sr. 417.
- 2°. de schipper van een Nederlandsch of van een Curaçaosch vaartuig die het bij algemeene verordening vereischte

Art. 101. In the event of a change in the composition of the Board of Directors, the Board shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 102. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

ARTICLE II

Art. 103. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

Art. 104. The Board of Directors shall have the right to elect or appoint a new member to fill the vacancy.

strafregister niet overeenkomstig de wettelijke voorschriften houdt of niet vertoont wanneer en waar eene algemeene verordening dit vordert; K. 525.

- 3°. de schipper van een Nederlandsch of van een Curaçaosch vaartuig die, bij gemis van strafregister, nalaat den rechter de bij algemeene verordening gevorderde mededelingen te doen;
- 4°. de reeder, boekhouder of schipper van een Nederlandsch of van een Curaçaosch vaartuig die weigert aan belanghebbenden op hunne aanvraag inzage of, tegen betaling van de kosten, afschrift te verstrekken van de aan boord van het vaartuig gehouden dagboeken. K. 408, 415, 447.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen twee jaren zijn verlopen, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens een dezer overtredingen onherroepelijk is geworden, kan in plaats van de geldboete hechtenis van ten hoogste twee maanden worden opgelegd. — [N. 471;] Rr. 3; Sr. 87, 88, 89, 494.

Art. 496. De schipper van een Curaçaosch vaartuig die niet voldoet aan zijne wettelijke verplichting betreffende de inschrijving en kennisgeving van geboorten of sterfgevallen die gedurende eene zeereis plaats hebben, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden. N. 472; BW. 27, 28, 52; Sr. 87, 88.

Art. 497. De schipper of schepeling die niet in acht neemt de wettelijke voorschriften vastgesteld tot voorkoming van aanvaring of aandrijving, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 473; K. 774 e.v.; Sr. 87, 175; Pb. 1897 n°. 15.

Art. 497a. Hij die, zonder daartoe gerechtigd te zijn, gebruik maakt, zij het ook met eene geringe afwijking, van een onderscheidingsteeken, waarvan het gebruik krachtens wettelijke regeling uitsluitend aan hospitaalschepen, aan sloepen van zoodanige schepen of aan kleine vaartuigen voor den hospitaaldienst bestemd, is toegekend, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste eene maand of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 473a.

Art. 498. De schipper van een Curaçaosch vaartuig, die niet voldoet aan de verplichtingen, hem opgelegd in het tweede lid

van artikel 456 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 474; Sr. 87, 88. 429, 469; Pb 1919 n°. 14.

Art. 499. De reeder, die de hem in het derde lid van artikel 561 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel opgelegde verplichting, en de schipper, die een van de hem in het eerste en derde lid van dat artikel opgelegde verplichtingen niet nakomt, worden gestraft met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden. N. 475; K. 408; Sr. 87.

Art. 500. De reeder en de schipper van een Curaçaosch vaartuig, aan boord waarvan personen als schepelingen werkzaam zijn in strijd met het verbod van artikel 506 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel, worden gestraft met geldboete van ten hoogste zestig gulden voor iederen persoon, die aldus werkzaam is. N. 476; K. 408; Sr. 87, 88.

Art. 501. Hij die een cognossement, waarvan de afgifte in strijd is met het bepaalde in artikel 635 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel, onderteekent, alsmede degene voor wien hij dit overeenkomstig zijne bevoegdheid doet, wordt, indien daarop de afgifte volgt, gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden. N. 477.

Art. 502. Hij die een reisbiljet, waarvan de afgifte in strijd is met het bepaalde in artikel 749 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel, onderteekent, alsmede degene voor wien hij dit overeenkomstig zijne bevoegdheid doet, wordt, indien de afgifte volgt, gestraft met eene geldboete van ten hoogste vijf duizend gulden.

Met gelijke straf wordt gestraft hij, die in strijd met het bepaalde in artikel 749 van het Curaçaosch Wetboek van Koophandel een niet-onderteekend reisbiljet afgeeft, alsmede degene, voor wien hij dit overeenkomstig zijne bevoegdheid doet. N. 478.

SLOTBEPALING.

De invoering van dit besluit wordt bij Koloniale verordening geregeld.

De bepalingen van dit besluit kunnen bij Koloniale verordening worden ingetrokken of gewijzigd. — Rr. 3-2°c.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the upper middle section of the page.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text in the lower section of the page.

Faint, illegible text at the bottom of the page.

9029/63

